

Uradni list

Evropske unije

L 164

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

3. junij 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Direktive Sveta 2001/110/ES o medu 1

SKLEPI

- ★ Sklep št. 585/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o uvedbi medobratovne vseevropske storitve eCall⁽¹⁾ 6

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 586/2014 z dne 2. junija 2014 o odstopanju od Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 glede prepovedi lovljenja nad zaščitnimi habitati, najmanjše oddaljenosti od obale in globine za vlečne mreže tipa „gangui“, ki lovijo v določenih teritorialnih vodah Francije (Provence-Alpes-Côte d’Azur) 10
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 587/2014 z dne 2. junija 2014 o odstopanju od Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 glede najmanjše oddaljenosti od obale in globine za obalne potegalko, ki lovijo v določenih teritorialnih vodah Francije (Languedoc-Roussillon in Provence-Alpes-Côte d’Azur) 13

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

★ Uredba Komisije (EU) št. 588/2014 z dne 2. junija 2014 o spremembi prilog III in IV k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 glede mejnih vrednosti ostankov za olje pomarančevca, <i>Phlebiopsis gigantea</i> , giberelinsko kislino, <i>Paecilomyces fumosoroseus</i> , sev FE 9901, <i>Spodoptera littoralis</i> nucleopolyhedrovirus, <i>Spodoptera exigua</i> nuclear polyhedrosis virus, <i>Bacillus firmus</i> I-1582, S-abcizinsko kislino, L-askorbinsko kislino in <i>Helicoverpa armigera</i> nucleopolyhedrovirus v ali na nekaterih proizvodih ⁽¹⁾	16
★ Uredba Komisije (EU) št. 589/2014 z dne 2. junija 2014 o metodah vzorčenja in analitskih metodah za nadzor vsebnosti dioksinov, dioksinom podobnih PCB in dioksinom nepodobnih PCB v nekaterih živilih ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 252/2012 ⁽¹⁾	18
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 590/2014 z dne 2. junija 2014 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	41

SKLEPI

2014/310/SZVP:

★ Sklep Političnega in varnostnega odbora EUCAP Sahel Mali/1/2014 z dne 26. maja 2014 o imenovanju vodje misije Evropske unije v okviru SVOP v Maliju (EUCAP Sahel Mali)	43
--	----

2014/311/EU:

★ Sklep Sveta z dne 26. maja 2014 o imenovanju dveh belgijskih članov in belgijskega nadomestnega člana Odbora regij	44
--	----

2014/312/EU:

★ Sklep Komisije z dne 28. maja 2014 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje za notranje in zunanje barve in lake (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 3429) ⁽¹⁾	45
--	----

2014/313/EU:

★ Sklep Komisije z dne 28. maja 2014 o spremembi sklepov 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU in 2012/721/EU, da se upošteva razvoj pri razvrščanju snovi (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 3468) ⁽¹⁾	74
---	----

2014/314/EU:

★ Sklep Komisije z dne 28. maja 2014 o določitvi meril za podelitev znaka EU za okolje za vodne grelnike (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 3452) ⁽¹⁾	83
---	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/63/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o spremembi Direktive Sveta 2001/110/ES o medu

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2001/110/ES ⁽³⁾ opredeljuje med kot naravno sladko snov, ki jo izdelajo čebele *Apis mellifera* (v nadaljnjem besedilu: čebele). Med je sestavljen v glavnem iz različnih vrst sladkorjev, predvsem fruktoze in glukoze, in drugih snovi, kot so organske kisline, encimi in trdni delci, ki pridejo v med pri zbiranju. Direktiva 2001/110/ES omejuje človekovo poseganje, ki bi lahko spremenilo sestavo medu, in tako omogoča ohranjanje naravnega značaja medu. Direktiva 2001/110/ES zlasti prepoveduje dodajanje sestavin živil, vključno z aditivi za živila, ter kakršnega koli drugega dodatka razen medu. Navedena direktiva podobno prepoveduje odstranjevanje katere koli sestavine, ki je značilna za med, vključno s cvetnim prahom, razen če se takemu odstranjevanju ni mogoče izogniti pri odstranjevanju tujih primesi. Te zahteve so skladne s standardom Codex Alimentarius za med (Codex Stan 12-1981).
- (2) Cvetni prah je vključen v merilih za sestavo medu, ki so določena v Direktivi 2001/110/ES. Razpoložljivi dokazi, vključno z empiričnimi in znanstvenimi podatki, potrjujejo, da so čebele vzrok za prisotnost cvetnega prahu v medu. Zrnca cvetnega prahu padajo v nektar, ki ga nabirajo čebele. Zbrani nektar, ki vsebuje zrnca cvetnega prahu, čebele v panju predelajo v med. Po razpoložljivih podatkih lahko dodatni cvetni prah v medu izvira iz cvetnega prahu z drobnih dlačic na čebelah, iz cvetnega prahu v zraku v panju in iz cvetnega prahu, ki ga čebele spravljajo v celice, te pa se lahko po nesreči odprejo, ko nosilci živilske dejavnosti iz satja točijo med. Za cvetni prah se torej lahko reče, da pride v panj zaradi dejavnosti čebel in je naravno prisoten v medu, ne glede na to, ali nosilci živilske dejavnosti ta med točijo ali ne. Poleg tega je namerno dodajanje cvetnega prahu v med s strani nosilcev živilske dejavnosti prepovedano z Direktivo 2001/110/ES.

⁽¹⁾ UL C 11, 15.1.2013, str. 88.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.⁽³⁾ Direktiva Sveta 2001/110/ES z dne 20. decembra 2001 o medu (UL L 10, 12.1.2002, str. 47).

- (3) V Uredbi (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je „sestavina“ opredeljena kot vsaka snov, ki se uporablja v proizvodnji ali pri pripravi živila in je še vedno prisotna v končnem proizvodu, tudi če je v spremenjeni obliki. V navedeni opredelitvi gre za namerno uporabo snovi pri proizvodnji ali pripravi živila. Ob upoštevanju naravnega značaja medu in zlasti naravnega izvora prisotnosti sestavin, značilnih za med, cvetni prah kot naravna sestavina, značilna za med, ne bi smel šteti za „sestavino“ medu v smislu Uredbe (EU) št. 1169/2011.
- (4) Ta direktiva ne posega v uporabo Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ za med, ki vsebuje gensko spremenjen cvetni prah, saj takšen med pomeni živilo, proizvedeno iz gensko spremenjenih organizmov, v smislu navedene uredbe. V zadevi C-442/09 ⁽³⁾, Karl Heinz Bablok in drugi proti Freistaat Bayern, je Sodišče Evropske unije presodilo, da je odločujoče merilo za uporabo Uredbe (ES) št. 1829/2003, kakor je navedeno v uvodni izjavi 16 navedene uredbe, ali je snov, pridobljena iz gensko spremenjenega vira, prisotna v živilu. Med, ki vsebuje gensko spremenjen cvetni prah, bi bilo torej treba obravnavati kot „živilo, ki je (delno) proizvedeno iz GSO“ v smislu točke (c) člena 3(1) Uredbe (ES) št. 1829/2003. Določitev, da cvetni prah ni sestavina medu, torej ne vpliva na sklep Sodišča v zadevi C-442/09, da za med, ki vsebuje gensko spremenjen cvetni prah, velja Uredba (ES) št. 1829/2003, zlasti njene zahteve v zvezi z odobritvijo pred dajanjem na trg, spremljanjem in, kadar je ustrezno, označevanjem.
- (5) V skladu z zahtevami glede označevanja iz Uredbe (ES) št. 1829/2003, ni obveznosti, da se na oznaki za med označi prisotnost gensko spremenjenega cvetnega prahu v medu, če so izpolnjeni naslednji pogoji: tak cvetni prah ne presega 0,9 % medu, njegova prisotnost pa je naključna ali tehnično neizogibna. Spomniti bi bilo treba, da Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa, da lahko države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev nenamerne prisotnosti gensko spremenjenih organizmov v medu.
- (6) Če je med po poreklu iz več kot ene države članice ali tretje države, je na podlagi Direktive 2001/110/ES možno, da se obvezna oznaka držav porekla nadomesti z najustreznejšo izmed naslednjih oznak: „mešanica medu iz držav članic ES“, „mešanica medu iz držav, ki niso članice ES“, „mešanica medu iz držav članic ES in držav, ki niso članice ES“. Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je Evropsko skupnost nadomestila in nasledila Evropska unija. Da bi bile ustrezne zahteve za označevanje bolj jasne, je zato primerno, da se namesto „ES“ navede „EU“.
- (7) Z Direktivo 2001/110/ES je na Komisijo preneseno pooblastilo za izvajanje nekaterih njenih določb, zlasti so bila na Komisijo prenesena pooblastila za sprejemanje ukrepov, potrebnih za izvajanje določb v zvezi s prilagajanjem tehničnemu napredku in usklajitvijo navedene direktive s splošno živilsko zakonodajo Unije. Poleg tega so bila z Direktivo 2001/110/ES na Komisijo prenesena pooblastila za opredelitev metod, s katerimi se omogoči preverjanje skladnosti medu z navedeno direktivo. Obseg teh pooblastil je treba pregledati.
- (8) Da se zagotovi uveljavitev poštenih poslovnih praks, zaščitijo interesi potrošnikov in omogoči določitev ustreznih analiznih metod, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte za določitev kvantitativnih parametrov za merilo „predvsem“, kar zadeva izvor medu iz cvetov ali delov rastlin ter minimalno vsebnost cvetnega prahu v filtriranem medu po odstranitvi tujih anorganskih ali organskih primesi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1829/2003 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L 268, 18.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ ZOdl. 2011, str. I-07419.

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS (UL L 106, 17.4.2001, str. 1).

- (9) Po sprejetju Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki se uporablja za vse stopnje proizvodnje, predelave in distribucije hrane in krme na ravni Unije in nacionalni ravni, se splošne določbe Unije o živilih uporabljajo neposredno za proizvode, zajete v Direktivi 2001/110/ES. Zato Komisiji ni več treba imeti pooblastila za usklajevanje določb navedene direktive s splošno zakonodajo Unije o živilih. Določbe o dodelitvi takega pooblastila bi zato bilo treba črtati.
- (10) Po sprejetju Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, je primerno prilagoditi ustrezne določbe Direktive 2001/110/ES navedeni uredbi.
- (11) Da bi lahko države članice sprejele nacionalne zakone in druge predpise, potrebne za skladnost z Direktivo 2001/110/ES, kakor je spremenjena s to direktivo, bi bilo treba določiti dvanajstmesečno obdobje prenosa. V tem obdobju se še naprej uporabljajo zahteve iz Direktive 2001/110/ES brez sprememb, ki jih uvaja ta direktiva.
- (12) Da se upoštevajo interesi nosilcev živilske dejavnosti, ki svoje proizvode dajejo v promet ali jih označujejo v skladu z zahtevami, veljavnimi pred uporabo nacionalnih določb s katerimi se prenese Direktiva 2001/110/ES, kakor je spremenjena s to direktivo, je treba določiti ustrezne prehodne ukrepe. Zato bi moralo biti možno, da se lahko proizvodi, ki so dani v promet ali označeni pred začetkom uporabe navedenih določb, še naprej tržijo do prodaje zalog.
- (13) Direktivo 2001/110/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (14) Ker se spremembe, ki so povezane s prenosom pooblastila na Komisijo, nanašajo le na pooblastilo Komisije, ni treba, da jih države članice prenesejo.
- (15) Ker ciljev te direktive, in sicer določiti, da cvetnega prahu kot naravne sestavine, značilne za med, ne bi smeli obravnavati kot sestavino medu, pojasniti zahteve glede označevanja za primere, ko je med po poreklu iz več kot ene države članice ali tretje države, ter revidirati obseg obstoječih pooblastil, prenesenih na Komisijo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe

Direktiva 2001/110/ES se spremeni:

1. v členu 2(4) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) država oziroma države porekla, kjer je bil med pridelan, se navedejo na označbi.

Če je med po poreklu iz več kot ene države članice ali tretje države, se lahko oznaka države porekla ne glede na prvi pododstavek nadomesti z eno izmed naslednjih oznak, kot je primerno:

— „mešanica medu iz EU“,

— „mešanica medu, ki ni iz EU“,

— „mešanica medu iz EU in medu, ki ni iz EU“;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

2. v členu 2 se doda naslednja točka:

„5. Cvetni prah, ki je naravna sestavina, značilna za med, ne šteje za sestavino proizvodov iz Priloge I k tej direktivi v smislu točke (f) člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18)“;

3. člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

1. Za namene drugega odstavka člena 9 te direktive lahko Komisija ob upoštevanju mednarodnih standardov in tehničnega napredka z izvedbenimi akti, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (*), določi analizne metode, s katerimi se preveri ali je med skladiščni skladen z določbami te direktive. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 7(2) te direktive. Do sprejetja teh metod države članice vedno, kadar je mogoče, uporabijo mednarodno priznane validirane analizne metode, kot so tiste, odobrene s Codex Alimentarius, da preverijo skladnost z določbami te direktive.

2. Da se zagotovi uveljavitev poštenih poslovnih praks, zaščitijo interesi potrošnikov in omogoči določitev ustreznih analiznih metod, se na Komisijo prenese pooblastilo, da v skladu s členom 6 sprejme delegirane akte za dopolnitev te direktive s tem, da določi kvantitativne parametre, ki se nanašajo na:

(a) merilo za pojem ‚predvsem‘, kar zadeva izvor medu iz cvetov ali delov rastlin iz prve alinee člena 2(2)(b); ter

(b) minimalno vsebnost cvetnega prahu v filtriranem medu po odstranitvi tujih anorganskih ali organskih primesi iz točke 2(b)(viii) Priloge I.

Komisija v navedenih delegiranih aktih določi ustrezne prehodne ureditve za proizvode, dane v promet pred datumom začetka veljavnosti navedenih delegiranih aktov.

(*) Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).“;

4. člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 4(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 23. junija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 4(2) lahko kadar koli preklic Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4(2), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

5. člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali (v nadaljnjem besedilu: odbor), ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

6. v Prilogi II se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v točko 2(b)(viii) Priloge I medu ni dovoljeno odvzeti niti cvetnega prahu niti drugih za med značilnih sestavin, razen kadar je to neizogibno pri odstranjevanju tujih anorganskih ali organskih primesi.“

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s točkami 1, 2 in 6 člena 1 ter členom 3. Besedilo navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice določijo način takega sklicevanja.

2. Države članice predpise iz odstavka 1 uporabljajo od 24. junija 2015.

Člen 3

Prehodni ukrepi

Proizvodi, ki so dani v promet ali označeni v skladu z Direktivo 2001/110/ES pred 24. junijem 2015, se lahko še naprej tržijo do prodaje zalog.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

SKLEPI

SKLEP št. 585/2014/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o uvedbi medobratovalne vseevropske storitve eCall

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V členu 3(d) Direktive 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je usklajeno zagotavljanje medobratovalne vseevropske storitve eCall opredeljeno kot prednostni ukrep (v nadaljnjem besedilu: prednostni ukrep za eCall) za razvoj in uporabo specifikacij in standardov.
- (2) Na podlagi členov 6 in 7 Direktive 2010/40/EU Komisija sprejme delegirane akte v zvezi s specifikacijami, ki so v okviru prednostnih ukrepov potrebne za zagotovitev združljivosti, medobratovalnosti in neprekinjene dostopnosti pri uvajanju in operativni uporabi inteligentnih prometnih sistemov (ITS).
- (3) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 305/2013 ⁽⁴⁾ določa specifikacije za nadgradnjo infrastrukture centrov za obveščanje (PSAP), ki je potrebna za ustrezno prejetje in obravnavo klicev eCall na številko 112, da se zagotovi združljivost, medobratovalnost in neprekinjena dostopnost usklajene vseevropske storitve eCall.
- (4) Na podlagi Direktive 2010/40/EU Komisija najpozneje 12 mesecev po sprejetju Delegirane uredbe (EU) št. 305/2013, kjer je to primerno in po opravljeni oceni učinkov, ki vključuje analizo stroškov in koristi, Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 294 Pogodbe o delovanju Evropske unije predloži predlog za uvedbo prednostnega ukrepa za eCall v skladu s specifikacijami, določenimi v Delegirani uredbi (EU) št. 305/2013.

⁽¹⁾ UL C 341, 21.11.2013, str. 47.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.

⁽³⁾ Direktiva 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o okviru za uvajanje inteligentnih prometnih sistemov v cestnem prometu in za vmesnike do drugih vrst prevoza (UL L 207, 6.8.2010, str. 1).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 305/2013 z dne 26. novembra 2012 o dopolnitvi Direktive 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede usklajenega zagotavljanja medobratovalne vseevropske storitve eCall (UL L 91, 3.4.2013, str. 1).

- (5) Pričakuje se, da bo medobratovalna vseevropska storitev eCall s skrajšanjem odzivnega časa služb za ukrepanje ob nesrečah zmanjšala število smrtnih žrtev v Uniji in tudi resnost poškodb, povzročenih v prometnih nesrečah. Z medobratovalno vseevropsko storitvijo eCall naj bi po pričakovanjih zahvaljujoč boljšemu ravnanju ob nesrečah, zmanjšanju zastojev zaradi nesreč in preprečevanju naknadnih nesreč prihranila tudi družba.
- (6) Da se zagotovijo polna funkcionalnost, združljivost, medobratovalnost, neprekinjena dostopnost in skladnost storitve v celotni Uniji ter znižajo stroški izvajanja za celotno Unijo, bi morale vse države članice uvesti prednostni ukrep za eCall v skladu s skupnimi specifikacijami iz Delegirane uredbe (EU) št. 305/2013. To ne bi smelo posegati v pravico posamezne države članice, da uvede dodatne tehnične rešitve za obravnavo drugih klicev v sili.
- (7) Države članice bi morale zagotoviti, da se podatki, ki so poslani prek vseevropske storitve eCall, porabljajo izključno za doseganje ciljev tega sklepa.
- (8) Kot kažejo izkušnje z drugimi sistemi za klice v sili, so lahko ročno sproženi klici eCall tudi klici za pomoč na cesti. Če je potrebno, lahko države članice uvedejo vse ustrezne tehnične in organizacijske rešitve, da takšne klice za pomoč na cesti izločijo, da se v centrih za obveščanje za eCall obravnavajo samo dejanski klici v sili.
- (9) Ker niso vsi državljani Unije seznanjeni z uporabo vseevropske storitve eCall, bi morala pred njeno uvedbo potekati kampanja ozaveščanja, ki bi jo podpirala Komisija in v kateri bi državljanom pojasnili prednosti, funkcije in zaščitne ukrepe za varstvo podatkov novega sistema. Kampanja bi morala potekati v državah članicah, njen cilj pa bi moral biti seznanitev uporabnikov, kako pravilno uporabiti sistem in kako se izogniti sprožitvi lažnih alarmov.
- (10) V skladu s priporočili Delovne skupine o varstvu posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: Delovna skupina za varstvo podatkov iz člena 29), ki so navedena v njenem delovnem dokumentu o posledicah za varstvo podatkov in zasebnost v okviru pobude eCall, sprejetem 26. septembra 2006, naj bi države članice pri vzpostavljanju infrastrukture centrov za obveščanje za eCall zagotovile, da se pri obdelavi osebnih podatkov v zvezi z obravnavanjem klicev eCall v celoti upoštevajo pravila o varstvu osebnih podatkov iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (11) Ker so klici eCall klici v sili, kot je opredeljeno v Delegirani uredbi (EU) št. 305/2013, bi morala biti obravnavati teh klicev za uporabnike vseevropske storitve eCall brezplačna.
- (12) Odvisno od tega, kako je obravnavati klicev v sili organizirana v posamezni državi članici, je lahko za prejemanje takšnih klicev najprej pristojen javni organ ali zasebna organizacija, ki jo priznava zadevna država članica. Predvsem se lahko posamezni klici eCall obravnavajo različno glede na vrsto njihove aktivacije (ročna ali samodejna).
- (13) V skladu z nacionalnimi postopki, ki jih določi zadevni nacionalni organ, se lahko podatki pošljejo storitvenim partnerjem, opredeljenim kot javne ali zasebne organizacije, ki jih priznavajo nacionalni organi in ki sodelujejo pri obravnavi nesreč, povezanih s klici eCall (vključno z upravljavci cest in službami za pomoč), za katere bi morala veljati ista pravila o zasebnosti in varstvu podatkov kot za centre za obveščanje za eCall.
- (14) Ker ciljev tega sklepa, to je zagotoviti usklajeno in dosledno uvajanje medobratovalne vseevropske storitve eCall ter zagotoviti polno funkcionalnost, združljivost, medobratovalnost, neprekinjeno dostopnost in skladnost storitve v celotni Evropi, države članice in/ali zasebni sektor ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Države članice v skladu s specifikacijami iz Delegirane uredbe (EU) št. 305/2013 najmanj šest mesecev pred začetkom uporabe uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah za homologacijo za uvedbo avtomobilskega sistema eCall in spremembi Direktive 2007/46/ES, v vsakem primeru pa najpozneje do 1. oktobra 2017, na svojem ozemlju uvedejo infrastrukturo centrov za obveščanje za eCall, ki je potrebna za ustrezno prejemanje in obravnavo vseh klicev eCall, pri čemer se po potrebi izločijo klici, ki niso klici v sili, da se zagotovijo polna funkcionalnost, združljivost, medobratovalnost, neprekinjena dostopnost in skladnost medobratovalne vseevropske storitve eCall.

2. Odstavek 1 ne posega v pravico posamezne države članice, da svoje službe za ukrepanje ob nesrečah organizira na način, ki je stroškovno najbolj učinkovit in najbolj primeren glede na njene potrebe, vključno z možnostjo zavračanja klicev, ki niso klici v sili in jih centri za obveščanje za eCall morda ne bodo obravnavali, zlasti ročno sproženih klicev eCall.

Ta odstavek in odstavek 1 ne posegata v pravico posamezne države članice, da v skladu s specifikacijami iz Delegirane uredbe (EU) št. 305/2013 dovoli, da zasebne organizacije, ki jih priznava ta država članica, prejemajo in obravnavajo nekatere ali vse klice eCall.

3. Države članice zagotovijo, da se podatki, poslani prek storitve eCall, uporabljajo izključno za doseganje ciljev tega sklepa.

Člen 2

Države članice zagotovijo, da je obravnavo klicev eCall za uporabnike vseevropske storitve eCall brezplačna.

Člen 3

Države članice do 24. decembra 2015 Komisiji poročajo o stanju izvajanja tega sklepa. V svoja poročila vključijo vsaj seznam pristojnih organov, zadolženih za presojo skladnosti delovanja centrov za obveščanje za eCall z zahtevami iz člena 3 Delegirane uredbe (EU) št. 305/2013, seznam centrov za obveščanje za eCall in navedbo njihovega geografskega pokritja, opis preskusov skladnosti ter opis protokolov glede zasebnosti in varstva podatkov.

Člen 4

Države članice zagotovijo, da se klici eCall lahko opravijo kjer koli na njihovem ozemlju, pod pogojem da je na voljo vsaj eno javno mobilno brezžično komunikacijsko omrežje.

Člen 5

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 6

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 586/2014

z dne 2. junija 2014

o odstopanju od Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 glede prepovedi lovljenja nad zaščitenimi habitati, najmanjše oddaljenosti od obale in globine za vlečne mreže tipa „gangui“, ki lovijo v določenih teritorialnih vodah Francije (Provence-Alpes-Côte d’Azur)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju ⁽¹⁾ in zlasti člena 4(5) ter člena 13(5) in (10) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 4(1) Uredbe (ES) št. 1967/2006 prepoveduje ribolov z vlečnimi mrežami, strgačami, zapornimi plavaricami, potegalkami odprtega morja, obalnimi potegalkami ali podobnimi mrežami nad dnom z morskotravo, predvsem s *Posidonia oceanica* ali drugimi morskimi cvetnicami.
- (2) Komisija lahko odobri odstopanje od člena 4(1) Uredbe (ES) št. 1967/2006 pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 4(5).
- (3) Člen 13(1) Uredbe (ES) št. 1967/2006 prepoveduje uporabo vlečnega orodja znotraj pasu 3 navtičnih milj od obale oziroma do izobate 50 m, kadar je ta globina dosežena na krajši razdalji od obale.
- (4) Na zahtevo države članice lahko Komisija odobri odstopanje od člena 13(1) Uredbe (ES) št. 1967/2006, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 13(5) in (9).
- (5) Komisija je 18. maja 2011 od Francije prejela zahtevek za odstopanje od prvega pododstavka člena 4(1), prvega pododstavka člena 13(1) in člena 13(2) navedene uredbe za uporabo vlečnih mrež tipa „gangui“ na nekaterih morskih območjih v teritorialnih vodah Francije nad morskim dnom, poraslim s pozejdono (*Posidonia oceanica*) in znotraj pasu 3 navtičnih milj od obale, ne glede na globino.
- (6) Francija je predložila posodobljene znanstvene in tehnične utemeljitve za odstopanja.
- (7) Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF) je na plenarni seji, ki je potekala od 11. do 15. julija 2011, ocenil odstopanje, ki ga je zahtevala Francija, in pripadajoči osnutek načrta upravljanja.
- (8) Odstopanja, ki jih je zahtevala Francija, izpolnjujejo pogoje iz člena 4(5) ter člena 13(5) in (9) Uredbe (ES) št. 1967/2006.

⁽¹⁾ UL L 36, 8.2.2007, str. 6.

- (9) Zahtevek zadeva ribolovne dejavnosti s plovili celotne dolžine do vključno 12 metrov in z močjo motorja do vključno 85 kW s pridnenimi vlečnimi mrežami, ki jih tradicionalno uporabljajo na s pozejdonko poraslem dnu, v skladu s prvim pododstavkom člena 4(5) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (10) Zadevne ribolovne dejavnosti posegajo v približno 27,5 % površin morskega dna, poraslih s pozejdonko (*Posidonia oceanica*), v okviru območja, ki ga ureja načrt upravljanja, in v 9 % površin teritorialnih voda Francije, poraslih z morskovo travo, v skladu z zahtevami iz točk (ii) in (iii) prvega pododstavka člena 4(5) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (11) Obstajajo posebne geografske ovire zaradi majhnega epikontinentalnega pasu.
- (12) Ribolov ne vpliva bistveno na morsko okolje.
- (13) Odstopanje, ki ga je zahtevala Francija, se nanaša na omejeno število plovil, in sicer le na 36 plovil.
- (14) Ribolov, ki se izvaja z vlečnimi mrežami tipa „gangui“, je usmerjen na številne vrste, ki predstavljajo ekološko nišo; sestava ulova pri tem ribolovu, zlasti glede števila ulovljenih vrst, ni enaka pri nobenem drugem ribolovnem orodju. Zato ta ribolov z drugim orodjem ni mogoč.
- (15) Načrt upravljanja zagotavlja, da se ribolovni napor v prihodnosti ne bo povečal, saj se bodo ribolovna dovoljenja izdajala samo za določenih 36 plovil, ki jih je Francija že pooblastila za ribolov, s skupnim ribolovnim naporom 1 745 Kw.
- (16) Zahtevek zadeva tista plovila, ki se že več kot pet let ukvarjajo z ribištvom in izvajajo načrt upravljanja, ki ga je Francija sprejela 15. aprila 2014 ⁽¹⁾ v skladu s členom 19(2) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (17) Navedena plovila so vključena na seznam, ki je bil Komisiji sporočen v skladu z zahtevami iz člena 13(9) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (18) Zadevne ribolovne dejavnosti izpolnjujejo zahteve iz člena 4, člena 8(1)(h) in člena 9(3) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (19) Zadevne ribolovne dejavnosti izpolnjujejo zahteve glede beleženja, določene v členu 14 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽²⁾.
- (20) Zadevne ribolovne dejavnosti ne motijo dejavnosti plovil, ki ne uporabljajo vlečnih mrež, potegalk ali njim podobnih mrež, ampak drugo orodje.
- (21) Ribolov plovil z vlečnimi mrežami tipa „gangui“ ureja francoski načrt upravljanja, s čimer se zagotavlja, da so ulovi vrst iz Priloge III k Uredbi (ES) št. 1967/2006 minimalni.
- (22) Plovila z vlečnimi mrežami tipa „gangui“ ne lovijo glavonožcev.
- (23) Francoski načrt upravljanja vključuje ukrepe za spremljanje ribolovnih dejavnosti v skladu s petim pododstavkom člena 4(5) in tretjim pododstavkom člena 13(9) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (24) Zahtevana odstopanja bi bilo zato treba odobriti.
- (25) Francija bi morala Komisiji pravočasno poročati v skladu z načrtom spremljanja, ki ga določa francoski načrt upravljanja.

⁽¹⁾ Sklic na JORF št. 0101 z dne 30. aprila 2014, str. 7452.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

- (26) Določiti bi bilo treba omejitve trajanja odstopanja, da se lahko v primeru, če iz poročila, predloženega Komisiji, izhaja, da je stanje ohranjenosti lovljenega staleža slabo, nemudoma sprejmejo popravni ukrepi v zvezi z upravljanjem ter da se lahko izboljša znanstvena podlaga in s tem tudi načrt upravljanja.
- (27) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za ribištvo in ribogojstvo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Odstopanja

Člen 4(1) ter člen 13(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1967/2006 se v teritorialnih vodah Francije, ki mejijo na obalo regije Provence-Alpes-Côte d'Azur, ne uporabljata za plovila z vlečnimi mrežami tipa „gangui“:

- (a) z registrsko številko, navedeno v francoskem načrtu upravljanja;
- (b) ki se že več kot pet let ukvarjajo z ribištvom in ne povzročajo povečanja ribolovnega napora v prihodnosti; ter
- (c) ki imajo dovoljenje za ribolov in izvajajo načrt upravljanja, ki ga je Francija sprejela v skladu s členom 19(2) Uredbe (ES) št. 1967/2006.

Člen 2

Načrt spremljanja in poročanje

Francija Komisiji v treh letih od začetka veljavnosti te uredbe predloži poročilo, ki ga pripravi v skladu z načrtom spremljanja, določenim v načrtu upravljanja iz člena 1(c).

Člen 3

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se do 6. junija 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. junija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 587/2014**z dne 2. junija 2014****o odstopanju od Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 glede najmanjše oddaljenosti od obale in globine za obalne potegalk, ki lovijo v določenih teritorialnih vodah Francije (Languedoc-Roussillon in Provence-Alpes-Côte d'Azur)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju ⁽¹⁾ in zlasti člena 13(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 13(1) Uredbe (ES) št. 1967/2006 prepoveduje uporabo vlečnega orodja znotraj pasu 3 navtičnih milj od obale oziroma do izobate 50 m, kadar je ta globina dosežena na krajši razdalji od obale.
- (2) Na zahtevo države članice lahko Komisija odobri odstopanje od člena 13(1) Uredbe (ES) št. 1967/2006, pod pogojem, da so izpolnjeni določeni pogoji iz člena 13(5) in (9).
- (3) Komisija je 1. oktobra 2013 od Francije prejela zahtevek za odstopanje od prvega pododstavka člena 13(1) navedene uredbe za uporabo obalnih potegalk na nekaterih morskih območjih v teritorialnih vodah Francije, ne glede na globino.
- (4) Francija je predložila posodobljene znanstvene in tehnične utemeljitve za odstopanje.
- (5) Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF) je na plenarni seji, ki je potekala od 4. do 8. novembra 2013, ocenil odstopanje, ki ga je zahtevala Francija, in pripadajoči osnutek načrta upravljanja.
- (6) Odstopanje, ki ga je zahtevala Francija, izpolnjuje pogoje iz člena 13(5) in (9) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (7) Utemeljeno je s posebnimi geografskimi ovirami zaradi majhnega epikontinentalnega pasu.
- (8) Ribolov z obalnimi potegalkami ne vpliva bistveno na morsko okolje.
- (9) Odstopanje, ki ga je zahtevala Francija, se nanaša na omejeno število plovil, in sicer le na 23 plovil.
- (10) Ribolov z obalnimi potegalkami se izvaja z obale v nizkih vodah in je usmerjen na številne vrste. Ta vrsta ribolova se zaradi svoje narave ne more izvajati z nobenim drugim orodjem.
- (11) Načrt upravljanja zagotavlja, da se ribolovni napor v prihodnosti ne bo povečal, saj se bodo ribolovna dovoljenja izdajala za določenih 23 plovil, ki jih je Francija že pooblastila za ribolov, s skupnim ribolovnim naporom 1 225 Kw.
- (12) Zahtevek zadeva tista plovila, ki se že več kot pet let ukvarjajo z ribištvom in izvajajo načrt upravljanja, ki ga je Francija sprejela 15. aprila 2014 ⁽²⁾ v skladu s členom 19(2) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (13) Navedena plovila so vključena na seznam, ki je bil Komisiji sporočen v skladu z zahtevami iz člena 13(9) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (14) Zadevne ribolovne dejavnosti izpolnjujejo zahteve iz člena 4 Uredbe (ES) št. 1967/2006, saj francoski načrt upravljanja izrecno prepoveduje lovljenje nad zaščitnimi habitatami.
- (15) Zahteve iz člena 8(1)(h) Uredbe (ES) št. 1967/2006 se ne uporabljajo, saj veljajo za vlečne mreže.

⁽¹⁾ UL L 36, 8.2.2007, str. 6.⁽²⁾ JORF št. 0101, 30.4.2014, str. 7452.

- (16) Glede zahteve za skladnost s členom 9(3), ki določa najmanjšo velikost mrežnih očes, Komisija ugotavlja, da so zadevne ribolovne dejavnosti zelo selektivne, zanemarljivo vplivajo na morsko okolje in se ne izvajajo nad zaščitnimi habitatmi, zato je Francija v skladu s členom 9(7) Uredbe (ES) št. 1967/2006 v svojem načrtu upravljanja odobrila odstopanje od teh določb.
- (17) Zadevne ribolovne dejavnosti izpolnjujejo zahteve glede beleženja, določene v členu 14 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽¹⁾.
- (18) Zadevne ribolovne dejavnosti ne motijo dejavnosti plovil, ki ne uporabljajo vlečnih mrež, potegalk ali njim podobnih mrež, ampak drugo orodje.
- (19) Ribolov plovil z obalnimi potegalkami ureja francoski načrt upravljanja, s čimer se zagotavlja, da so ulovi vrst iz Priloge III k Uredbi (ES) št. 1967/2006 minimalni.
- (20) Plovila z obalnimi potegalkami ne lovijo glavonožcev.
- (21) Francoski načrt upravljanja vključuje ukrepe za spremljanje ribolovnih dejavnosti v skladu s tretjim pododstavkom člena 13(9) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (22) Zahtevano odstopanje bi bilo zato treba odobriti.
- (23) Francija bi morala Komisiji pravočasno poročati v skladu z načrtom spremljanja, ki ga določa francoski načrt upravljanja.
- (24) Člen 15(11) Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ zahteva, da se za vrste, za katere velja obveznost iztovarjanja iz člena 15(1) iste uredbe, uporaba ulova vrst, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, omeji na namene, ki niso za neposredno prehrano ljudi.
- (25) Francoski načrt upravljanja vključuje odstopanje od najmanjše velikosti pomorskih organizmov za zalege sardel, ki se iztovarjajo za človeško porabo in se lovijo z ribolovnimi dejavnostmi, ki jih načrt ureja, v skladu s členom 15(3) Uredbe (ES) št. 1967/2006.
- (26) Uvesti bi bilo treba omejitev trajanja odstopanja, da bi se odražal časovni razpored začetka veljavnosti obveznosti iztovarjanja, kakor je opredeljeno v členu 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013.
- (27) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za ribištvo in ribogojstvo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Odstopanje

Člen 13(1) Uredbe (ES) št. 1967/2006 se v francoskih teritorialnih vodah, ki mejijo na obalo območij Languedoc-Rousillon in Provence-Alpes-Côte d'Azur, ne uporablja za obalne potegalko, ki se uporabljajo na plovilih:

- (a) z registrsko številko, navedeno v francoskem načrtu upravljanja;
- (b) ki se že več kot pet let ukvarjajo z ribištvom in ne povzročajo povečanja ribolovnega napora v prihodnosti; ter
- (c) ki imajo dovoljenje za ribolov in izvajajo načrt upravljanja, ki ga je Francija sprejela v skladu s členom 19(2) Uredbe (ES) št. 1967/2006.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

Člen 2**Načrt spremljanja in poročanje**

Francija Komisiji v enem letu od začetka veljavnosti te uredbe predloži poročilo, ki ga pripravi v skladu z načrtom spremljanja, določenim v načrtu upravljanja iz člena 1(c).

Člen 3**Začetek veljavnosti in obdobje uporabe**

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se do 31. decembra 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. junija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 588/2014

z dne 2. junija 2014

o spremembi prilog III in IV k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 glede mejnih vrednosti ostankov za olje pomarančevca, *Phlebiopsis gigantea*, giberelinsko kislino, *Paecilomyces fumosoroseus*, sev FE 9901, *Spodoptera littoralis* nucleopolyhedrovirus, *Spodoptera exigua* nuclear polyhedrosis virus, *Bacillus firmus* I-1582, S-abcizinsko kislino, L-askorbinsko kislino in *Helicoverpa armigera* nucleopolyhedrovirus v ali na nekaterih proizvodih

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS ⁽¹⁾ in zlasti člena 5(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Meje vrednosti ostankov (MRL) za giberelinsko kislino so bile določene v delu A Priloge III k Uredbi (ES) št. 396/2005. Za *Phlebiopsis gigantea*, *Paecilomyces fumosoroseus*, sev FE 9901, *Spodoptera littoralis* nucleopolyhedrovirus, *Spodoptera exigua* nuclear polyhedrosis virus, *Bacillus firmus* I-1582, olje pomarančevca, S-abcizinsko kislino, L-askorbinsko kislino in *Helicoverpa armigera* nucleopolyhedrovirus niso bile določene nobene posebne MRL niti niso bile snovi vključene v Prilogo IV k Uredbi (ES) št. 396/2005, zato se uporablja privzeta vrednost 0,01 mg/kg iz člena 18(1)(b) navedene uredbe.
- (2) Za *Phlebiopsis gigantea* ⁽²⁾, *Paecilomyces fumosoroseus*, sev FE 9901 ⁽³⁾, *Spodoptera littoralis* nucleopolyhedrovirus ⁽⁴⁾, *Spodoptera exigua* nuclear polyhedrosis virus ⁽⁵⁾, *Bacillus firmus* I-1582 ⁽⁶⁾ in *Helicoverpa armigera* nucleopolyhedrovirus ⁽⁷⁾ je Evropska agencija za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija) zaključila, da te snovi niso patogene za človeka, zato kvantitativna ocena tveganja za potrošnike ni potrebna. Glede na navedene ugotovitve Komisija meni, da je tovrstne snovi primerno vključiti v Prilogo IV k Uredbi (ES) št. 396/2005.
- (3) Za olje pomarančevca ⁽⁸⁾ Agencija ni mogla dokončno oceniti tveganja za potrošnike pri vnosu te snovi s hrano, ker nekatere informacije niso bile na voljo in je bil potreben nadaljnji premislek odgovornih za obvladovanje tveganja. Olje pomarančevca je naravno prisotno v rastlinah in se uporablja kot aroma za zdravila in živila. Glede na to se zdi primerno to snov začasno vključiti v Prilogo IV k Uredbi (ES) št. 396/2005 do predložitve obrazloženega mnenja agencije EFSA v skladu s členom 12(1).

⁽¹⁾ UL L 70, 16.3.2005, str. 1.

⁽²⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo *Phlebiopsis gigantea*. EFSA Journal 2013; 11(1):3033. [str. 31] doi:10.2903/j.efsa.2013.3033.

⁽³⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo *Paecilomyces fumosoroseus*, sev FE 9901. EFSA Journal 2012; 10(9):2869. [str. 26] doi:10.2903/j.efsa.2012.2869.

⁽⁴⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo *Spodoptera littoralis* nucleopolyhedrovirus. EFSA Journal 2012; 10(9):2864. [33 str.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2864.

⁽⁵⁾ Odbor BIOHAZ agencije EFSA (Odbor za biološka tveganja agencije EFSA), 2013. Znanstveno mnenje o vzdrževanju seznama QPS bioloških dejavnikov, namenoma dodanih živilom in krmi (posodobitev iz leta 2013). EFSA Journal 2013; 11(11):3449, str. 108, doi:10.2903/j.efsa.2013.3449.

⁽⁶⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo *Bacillus firmus* I-1582. EFSA Journal 2012; 10(10):2868. [33 str.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2868.

⁽⁷⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo *Helicoverpa armigera* nucleopolyhedrovirus. EFSA Journal 2012; 10(9):2865. [str. 31] doi:10.2903/j.efsa.2012.2865.

⁽⁸⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo olje pomarančevca. EFSA Journal 2013; 11(2):3090. [str. 55] doi:10.2903/j.efsa.2013.3090.

- (4) Za giberelinsko kislino ⁽¹⁾ Agencija ni mogla dokončno oceniti tveganja za potrošnike pri vnosu te snovi s hrano, ker nekatere informacije niso bile na voljo in je bil potreben nadaljnji premislek odgovornih za obvladovanje tveganja. Giberelinska kislina je naravno prisotna v številnih rastlinah. Agencija ni predlagala MRL za grozdje, ker so bili ostanki pesticidov v tretiranih in kontrolnih vzorcih pod mejo določanja in ne bi bilo mogoče razlikovati med eksogenimi in naravno prisotnimi giberelini. Glede na to se zdi primerno to snov začasno vključiti v Prilogo IV k Uredbi (ES) št. 396/2005 do predložitve obrazloženega mnenja agencije EFSA v skladu s členom 12(1).
- (5) Za S-abscizinsko kislino ⁽²⁾ Agencija ni mogla dokončno oceniti tveganja za potrošnike pri vnosu te snovi s hrano, ker nekatere informacije niso bile na voljo in je bil potreben nadaljnji premislek odgovornih za obvladovanje tveganja. S-abscizinska kislina je naravno prisotna v rastlinah. Glede na to se zdi primerno to snov začasno vključiti v Prilogo IV k Uredbi (ES) št. 396/2005 do predložitve obrazloženega mnenja agencije EFSA v skladu s členom 12(1).
- (6) Kar zadeva L-askorbinsko kislino, je Agencija ugotovila ⁽³⁾, da je njena vključitev v Prilogo IV k Uredbi (ES) št. 396/2005 ustrezna.
- (7) Iz znanstvenih mnenj in zaključkov Agencije in ob upoštevanju dejavnikov, ki vplivajo na odločitev, je razvidno, da ustrezne spremembe MRL izpolnjujejo zahteve iz člena 5(1) in člena 14(2) Uredbe (ES) št. 396/2005.
- (8) Uredbo (ES) št. 396/2005 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (9) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. V Prilogi III k Uredbi (ES) št. 396/2005 se stolpec za giberelinsko kislino črta.
2. V Prilogo IV se po abecedi dodajo vnosi: „olje pomarančevca (*)“, „*Phlebiopsis gigantea*“, „giberelinska kislina (*)“, „*Paecilomyces fumosoroseus*, sev FE 9901“, „*Spodoptera littoralis* nucleopolyhedrovirus“, „*Spodoptera exigua* nuclear polyhedrosis virus“, „*Bacillus firmus* I-1582“, „S-abscizinska kislina (*)“, „L-askorbinska kislina“ in „*Helicoverpa armigera* nucleopolyhedrovirus“.

(*) Snovi, začasno vključene v Prilogo IV do njihove dokončne ocene na podlagi Direktive 91/414/EGS ter do predložitve obrazloženega mnenja agencije EFSA v skladu s členom 12(1).

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. junija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo giberelinska kislina. *EFSA Journal* 2012; 10(1):2507. [str. 45] doi:10.2903/j.efsa.2012.2507.

⁽²⁾ Evropska agencija za varnost hrane, 2013. Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo S-abscizinska kislina. *EFSA Journal* 2013; 11(8):3341, str. 78; doi:10.2903/j.efsa.2013.3341.

⁽³⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja za pesticide z aktivno snovjo L-askorbinska kislina. *EFSA Journal* 2013; 11(4):3197. [str. 54] doi:10.2903/j.efsa.2013.3197.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 589/2014**z dne 2. junija 2014****o metodah vzorčenja in analitskih metodah za nadzor vsebnosti dioksinov, dioksinom podobnih PCB in dioksinom nepodobnih PCB v nekaterih živilih ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 252/2012****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽¹⁾, in zlasti člena 11(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 1881/2006 ⁽²⁾ določa mejne vrednosti za dioksinom nepodobne poliklorirane bifenile (PCB), dioksine in furane ter za vsoto dioksinov, furanov in dioksinom podobnih PCB v nekaterih živilih.
- (2) Priporočilo Komisije 2013/711/EU ⁽³⁾ določa pragove ukrepanja, da se spodbudi proaktivni pristop za zmanjšanje prisotnosti polikloriranih dibenzo-para-dioksinov in polikloriranih dibenzofuranov (PCDD/F) ter dioksinom podobnih PCB v živilih. Ti pragovi ukrepanja so orodje, s katerim lahko pristojni organi in proizvajalci ugotovijo, v katerih primerih je ustrezno določiti vir kontaminacije in sprejeti ukrepe za njeno zmanjšanje ali odpravo.
- (3) Uredba Komisije (EU) št. 252/2012 z dne 21. marca 2012 ⁽⁴⁾ vsebuje posebne določbe o postopkih vzorčenja in analitskih metodah, ki jih je treba uporabiti za uradni nadzor.
- (4) Določbe iz te uredbe obravnavajo le vzorčenje in analizo dioksinov, dioksinom podobnih PCB in dioksinom nepodobnih PCB za izvajanje Uredbe (ES) št. 1881/2006 in Priporočila 2013/711/EU. Ne vplivajo pa na strategijo, količine in pogostnost vzorčenja iz prilog III in IV k Direktivi Sveta 96/23/ES ⁽⁵⁾. Ne vplivajo na ciljna merila za vzorčenje iz Odločbe Komisije 98/179/ES ⁽⁶⁾.
- (5) Za določitev vzorcev z znatno vsebnostjo PCDD/F in dioksinom podobnih PCB je mogoče uporabiti presejalno analitsko metodo s splošno sprejemljivo validacijo in veliko prepustnostjo vzorcev (po možnosti z zaznavo vzorcev, ki presegajo pragove ukrepanja, in zagotavljanjem zaznave vzorcev, ki presegajo mejne vrednosti). Vsebnost PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v teh vzorcih je treba določiti s potrditveno analitsko metodo. Zato je primerno določiti ustrezne zahteve za presejalno metodo, pri čemer je treba zagotoviti, da je delež lažno skladnih rezultatov glede mejnih vrednosti manjši kot 5 %, in stroge zahteve za potrditvene analitske metode. Poleg tega potrditvene metode z zadostno občutljivostjo omogočajo določitev vrednosti tudi v območju z nizko ravno prisotnosti. To je pomembno za spremljanje časovnih gibanj, oceno izpostavljenosti ter ponovno oceno mejnih vrednosti in pragraj ukrepanja.
- (6) Pri velikih ribah je potreben poseben način vzorčenja, da se zagotovi usklajen način vzorčenja po celotni Uniji.

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1881/2006 z dne 19. decembra 2006 o določitvi mejnih vrednosti nekaterih onesnaževal v živilih (UL L 364, 20.12.2006, str. 5).

⁽³⁾ Priporočilo Komisije 2013/711/EU z dne 3. decembra 2013 o zmanjšanju prisotnosti dioksinov, furanov in PCB-jev v krmi in živilih (UL L 323, 4.12.2013, str. 37).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU) št. 252/2012 z dne 21. marca 2012 o metodah vzorčenja in analitskih metodah za uradni nadzor vsebnosti dioksinov, dioksinom podobnih PCB in dioksinom nepodobnih PCB v nekaterih živilih ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1883/2006 (UL L 84, 23.3.2012, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih ter razveljavitvi direktiv 85/358/EGS in 86/469/EGS ter odločb 89/187/EGS in 91/664/EGS (UL L 125, 23.5.1996, str. 10).

⁽⁶⁾ Odločba Komisije 98/179/ES z dne 23. februarja 1998 o podrobnih pravilih uradnega vzorčenja za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in živalskih proizvodih (UL L 65, 5.3.1998, str. 31).

- (7) Vsebnost dioksinov, dioksinom podobnih PCB in dioksinom nepodobnih PCB se lahko pri ribah iste vrste, ki izvirajo z istega območja, razlikuje glede na velikost in/ali starost rib. Poleg tega vsebnost dioksinov, dioksinom podobnih PCB in dioksinom nepodobnih PCB ni nujno enaka v vseh delih ribe. Zato je treba določiti vzorčenje in pripravo vzorčenja, da se zagotovi usklajen pristop po celotni Uniji.
- (8) Pomembno je, da se analitski rezultati enotno navajajo in interpretirajo, da se tako zagotovi usklajeno ravnanje po celotni Uniji.
- (9) Tehnični napredek in razvoj sta pokazala, da se kot potrditvena metoda za preverjanje skladnosti z mejno vrednostjo lahko poleg plinske kromatografije/masne spektrometrije visoke ločljivosti (GC/HRMS) uporablja tudi plinska kromatografija/tandemska masna spektrometrija (GC-MS/MS). Uredbo (EU) št. 252/2012 bi bilo zato treba nadomestiti z novo uredbo, da se določi uporaba plinske kromatografije/tandemske masne spektrometrije (GC-MS/MS) kot ustrezne potrditvene metode za preverjanje skladnosti z mejno vrednostjo.
- (10) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov in okrajšave iz Priloge I.

Člen 2

Vzorčenje za uradni nadzor vsebnosti dioksinov, furanov, dioksinom podobnih PCB in dioksinom nepodobnih PCB v živilih, navedenih v oddelku 5 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006, se izvaja v skladu z metodami iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 3

Priprava vzorčenja in analiz za nadzor vsebnosti dioksinov, furanov in dioksinom podobnih PCB v živilih, navedenih v oddelku 5 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006, se izvajajo v skladu z metodami iz Priloge III k tej uredbi.

Člen 4

Analize za nadzor vsebnosti dioksinom nepodobnih PCB v živilih, navedenih v oddelku 5 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006, se izvajajo v skladu z zahtevami za analitske metode iz Priloge IV k tej uredbi.

Člen 5

Uredba (EU) št. 252/2012 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo.

Člen 6

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. junija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

OPREDELITVE POJMOV IN OKRAJŠAVE

I. OPREDELITVE POJMOV

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz Priloge I k Odločbi Komisije 2002/657/ES z dne 14. avgusta 2002 o izvajanju Direktive Sveta 96/23/ES glede opravljanja analitskih metod in razlage rezultatov ⁽¹⁾.

Poleg njih se v tej uredbi uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:

- 1.1. „prag ukrepanja“ pomeni vrednost dane spojine, kot je določena v Prilogi k Priporočilu 2013/711/EU, pri kateri se sprožijo preiskave za ugotavljanje vira zadevne spojine, če se odkrijejo povečane vrednosti spojine.
- 1.2. „Presejalne metode“ pomenijo metode za izbiro tistih vzorcev, katerih vsebnosti polikloriranih dibenzofuranov (PCDD/F) in dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (PCB) presegajo mejne vrednosti ali prage ukrepanja. Omogočajo stroškovno učinkovito veliko prepustnost vzorcev ter tako povečujejo možnosti za odkrivanje novih incidentov z veliko izpostavljenostjo in nevarnostjo za zdravje potrošnikov. Presejalne metode temeljijo na bioanalitskih metodah ali metodah plinske kromatografije – masne spektrometrije (GC-MS). Rezultati vzorcev, ki presegajo izločitvene vrednosti za preverjanje skladnosti z mejno vrednostjo, se preverijo s celovito ponovno analizo izvirnega vzorca s potrditveno metodo.
- 1.3. „Potrditvene metode“ pomenijo metode, ki zagotavljajo celovite ali dopolnilne informacije ter natančno opredelitev in količinsko določitev PCDD/F in dioksinom podobnih PCB pri mejni vrednosti ali po potrebi pri pragu ukrepanja. Take metode uporabljajo plinsko kromatografijo/masno spektrometrijo visoke ločljivosti (GC-HRMS) ali plinsko kromatografijo/tandemsko masno spektrometrijo (GC-MS/MS).
- 1.4. „Bioanalitske metode“ pomenijo metode, ki temeljijo na uporabi bioloških načel, kot so testi na celični osnovi, testi na osnovi receptorjev ali imunološki testi. Te metode ne dajejo rezultatov na ravni kongenerov, temveč zgolj pokažejo ⁽²⁾ vrednosti toksičnih ekvivalentov (TEQ), izražene v bioanalitskih ekvivalentih (BEQ), saj vse spojine, ki so prisotne v ekstraktu vzorca in pokažejo odziv pri testiranju, morda ne izpolnjujejo vseh zahtev načela TEQ.
- 1.5. „Navidezni izkoristek pri bioloških testih“ pomeni vrednost BEQ, izračunano iz umeritvene krivulje na podlagi TCDD ali PCB 126, popravljene za slepe vrednosti in nato deljene z vrednostjo TEQ, določeno s potrditveno metodo. Njegov namen je popraviti vplive, kot so izguba PCDD/PCDF in dioksinom podobnih spojin med postopki ekstrakcije in čiščenja, soekstrahirane spojine, ki povečujejo ali zmanjšujejo odziv (agonistični in antagonistični učinki), kakovost prilagajanja krivulje ali razlike med vrednostmi faktorja toksične ekvivalentnosti (TEF) in relativne učinkovitosti (REP). Navidezni izkoristek pri bioloških testih se izračuna iz ustreznih referenčnih vzorcev, ki imajo reprezentativno porazdelitev kongenerov v območju mejne vrednosti ali pragov ukrepanja.
- 1.6. „Semikvantitativne metode“ pomenijo metode, ki pokažejo približno koncentracijo analita, čeprav številčni rezultat ne izpolnjuje zahtev za kvantitativne analitske metode.
- 1.7. „Sprejemljiva specifična meja določanja posameznega kongenera“ pomeni najmanjšo vsebnost analita, ki se lahko izmeri s sprejemljivo statistično gotovostjo, poleg tega pa morajo biti izpolnjeni tudi ustrezni pogoji za določitev, kot so opisani v mednarodno priznanih standardih, kot je EN 16215:2012 (živalska krma – določitev dioksinov in dioksinom podobnih PCB z GC/HRMS ter indikatorjev PCB z GC/HRMS), in/ali v metodah EPA 1613 in 1668, kot sta bili revidirani.

Meja določanja posameznega kongenera je lahko opredeljena kot:

- (a) koncentracija analita v ekstraktu vzorca, ki ustvari instrumentalni odziv pri sledenju dveh različnih ionov, ki ju je treba spremljati z razmerjem S/Š (signal/šum) 3:1 pri manj občutljivem signalu neobdelanih podatkov;
ali, če iz tehničnih razlogov izračun signal/šum ne zagotavlja zanesljivih rezultatov,
- (b) točka najmanjše koncentracije na umeritveni krivulji, ki zagotavlja sprejemljiv (≤ 30 %) in stalen (merjen najmanj na začetku in koncu analitičnega niza vzorcev) odmik od povprečnega relativnega odzivnega faktorja, izračunanega za vse točke na umeritveni krivulji v vsakem nizu vzorcev ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2002/657/ES z dne 14. avgusta 2002 o izvajanju Direktive Sveta 96/23/ES glede opravljanja analitskih metod in razlage rezultatov (UL L 221, 17.8.2002, str. 8).

⁽²⁾ Bioanalitske metode niso specifične za določanje spojin kongenerov, vključenih v sistem TEF. Druge strukturno povezane spojine, ki se vežejo na aromatski ogljikovodikov receptor (AhR), so lahko prisotne v ekstraktu vzorca, kar prispeva k celotnemu odzivu. Bioanalitski rezultati zato ne dajejo natančno določene vrednosti, temveč so ocena TEQ v vzorcu.

⁽³⁾ Meja določanja se izračuna na podlagi točke najmanjše koncentracije ob upoštevanju izkoristka internih standardov in količine vzorca.

- 1.8. Na „zgornji meji“ pomeni pojem, po katerem se za izračun prispevka vsakega kongenera, ki ni določen, uporablja vrednost meje določanja.
- 1.9. Na „spodnji meji“ pomeni pojem, po katerem se za izračun prispevka vsakega kongenera, ki ni določen, uporablja vrednost nič.
- 1.10. Na „srednji meji“ pomeni pojem, po katerem se za izračun prispevka vsakega kongenera, ki ni določen, uporablja polovična vrednost meje določanja.
- 1.11. „Lot“ pomeni določljivo količino naenkrat dostavljenega živila, za katero pristojna oseba ugotovi skupne značilnosti, kot so poreklo, vrsta, vrsta pakiranja, izvajalec pakiranja, pošiljatelj ali oznake. Pri ribah ali ribiških proizvodih je tudi velikost rib primerljiva. Če velikost in/ali teža rib v pošiljki nista primerljivi, se lahko pošiljka še vedno šteje za lot, vendar je treba uporabiti poseben postopek vzorčenja.
- 1.12. „Sublot“ pomeni del večjega lota, ki je določen za vzorčenje. Vsak sublot mora biti fizično ločen od preostalega dela lota in določljiv.
- 1.13. „Posamezni vzorec“ pomeni količino materiala, odvzetega z enega mesta v lotu ali subplotu.
- 1.14. „Sestavljeni vzorec“ pomeni vzorec, sestavljen iz vseh posameznih vzorcev, odvzetih iz lota ali subplota.
- 1.15. „Laboratorijski vzorec“ pomeni reprezentativni del/količino sestavljenega vzorca, namenjen za laboratorijsko analizo.

II. UPORABLJENE OKRAJŠAVE

BEQ	bioanalitski ekvivalenti
GC	plinska kromatografija
HRMS	masna spektrometrija visoke ločljivosti
LRMS	masna spektrometrija nizke ločljivosti
MS/MS	tandemska masna spektrometrija
PCB	poliklorirani bifenili
PCDD	poliklorirani dibenzo-p-dioksini
PCDF	poliklorirani dibenzofurani
QC	zagotavljanje kakovosti
REP	relativna učinkovitost
TEF	faktor toksične ekvivalentnosti
TEQ	toksični ekvivalenti
TCDD	tetraklorodibenzodioksin
U	povečana merilna negotovost

PRILOGA II

METODE VZORČENJA ZA URADNI NADZOR VSEBNOSTI DIOKSINOV (PCDD/PCDF), DIOKSINOM PODOBNIH PCB IN DIOKSINOM NEPODOBNIH PCB V NEKATERIH ŽIVILIH

I. PODROČJE UPORABE

Odvzem vzorcev za uradni nadzor vsebnosti dioksinov (PCDD/PCDF), dioksinom podobnih PCB in dioksinom nepodobnih PCB, v nadaljnjem besedilu dioksini in PCB, v živilih se izvaja v skladu z metodami, opisanimi v tej prilogi. Tako dobljeni sestavljeni vzorci se štejejo za reprezentativne vzorce lotov ali subplotov, iz katerih so vzeti. Skladnost z mejnimi vrednostmi iz Uredbe (ES) št. 1881/2006 o določitvi mejnih vrednosti nekaterih onesnaževal v živilih se ugotavlja na podlagi vsebnosti, določenih v laboratorijskih vzorcih.

II. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Osebe

Vzorčenje opravi pooblaščen oseba, ki jo imenuje država članica.

2. Material za vzorčenje

Vsak lot ali subplot, namenjen za pregled, se vzorči ločeno.

3. Previdnostni ukrepi

Med vzorčenjem in pripravo vzorcev je treba upoštevati previdnostne ukrepe, da bi se izognili vsem spremembam, ki bi vplivale na vsebnost dioksinov in PCB, škodljivo vplivale na analitsko določanje ali povzročile nereprezentativnost sestavljenih vzorcev.

4. Posamezni vzorci

Če je mogoče, se posamezni vzorci odvzamejo na različnih mestih celotnega lota ali subplota. Odstopanje od tega postopka se zapiše v zapisnik iz točke II.8 te priloge.

5. Priprava sestavljenega vzorca

Sestavljeni vzorec se pripravi tako, da se združijo posamezni vzorci. Tehta najmanj 1 kg, razen če to ni izvedljivo, npr. če se vzorči en sam paket ali če ima proizvod zelo veliko tržno vrednost.

6. Enakovredni vzorci

Enakovredni vzorci za uradni nadzor, dopolnilno izvedensko mnenje in referenčne namene se jemljejo iz homogeniziranega sestavljenega vzorca, če ta postopek ni v nasprotju s predpisi držav članic o pravicah nosilca živilske dejavnosti. Velikost laboratorijskih vzorcev za uradni nadzor mora zadoščati vsaj za dvakratne analize.

7. Pakiranje in prenos vzorcev

Vsak vzorec se zapre v čisto posodo iz inertnih materialov, ki med prevozom omogoča primerno zaščito pred kontaminacijo, izgubo analitov z adsorpcijo na notranje stene posode in pred poškodbami. Sprejmejo se vsi previdnostni ukrepi, da se prepreči kakršna koli sprememba v sestavi vzorca, ki bi lahko nastala med prevozom ali skladiščenjem.

8. Pečatenje in označevanje vzorcev

Vsak vzorec, odvzet za uradno uporabo, se zapečati na mestu vzorčenja in označi po predpisih držav članic.

O vsakem vzorčenju se napiše zapisnik, ki omogoča jasno prepoznavanje vsakega lota, navede datum in mesto vzorčenja ter vsi dodatni podatki, s katerimi si analitik lahko pomaga.

III. NAČRT ZA VZORČENJE

Z uporabljenom metodo vzorčenja se zagotovi, da je sestavljeni vzorec reprezentativen za (sub)lot, ki ga je treba preveriti.

1. Razdelitev lotov v sublote

Veliki loti se razdelijo na sublote, če je subplot mogoče fizično ločiti. Za proizvode, ki se tržijo v velikih neembaliranih pošiljkah (npr. rastlinska olja), se uporablja preglednica 1. Za druge proizvode se uporablja preglednica 2. Ob upoštevanju, da masa lota ni vedno natančen večkratnik mase subplotov, lahko masa sublota presega navedeno maso za največ 20 %.

Preglednica 1

Razdelitev lotov na sublote za proizvode, ki se tržijo v pošiljkah v neembaliranih pošiljkah

Masa lota (tone)	Masa ali število subplotov
$\geq 1\,500$	500 ton
> 300 in $< 1\,500$	3 sublota
≥ 50 in ≤ 300	100 ton
< 50	–

Preglednica 2

Razdelitev lotov na sublote za druge proizvode

Masa lota (tone)	Masa ali število subplotov
≥ 15	15–30 ton
< 15	–

2. Število posameznih vzorcev

Sestavljeni vzorec, ki združuje vse posamezne vzorce, tehta najmanj 1 kg (glej točko II.5 te priloge).

Najmanjše število posameznih vzorcev, ki se odvzamejo iz lota ali sublota, je navedeno v preglednicah 3 in 4.

Za neembalirane tekoče proizvode se lot ali subplot, kolikor je temeljito mogoče, ročno ali mehansko premeša neposredno pred vzorčenjem, če to ne vpliva na kakovost proizvoda. V tem primeru se domneva, da je porazdelitev onesnaževal v zadevnem lotu ali subplotu homogena. Zato zadošča, da se za oblikovanje sestavljenega vzorca iz lota ali sublota odvzamejo trije posamezni vzorci.

Posamezni vzorci imajo podobno maso. Masa posameznega vzorca je najmanj 100 gramov.

Odstopanje od tega postopka je treba zapisati v zapisnik iz točke II.8 te priloge. V skladu z določbami Odločbe 97/747/ES o obsegu in pogostnosti vzorčenja, predvidenega v Direktivi 96/23/ES za nadzor nekaterih snovi in njihovih ostankov v nekaterih živalskih proizvodih, je velikost sestavljenega vzorca za kokošja jajca najmanj 12 jajc (za nepakirane lote in tudi za lote s posameznimi pakiranjmi se uporabljata preglednici 3 in 4).

Preglednica 3

Najmanjše število posameznih vzorcev, ki se odvzamejo iz lota ali sublota

Masa ali prostornina lota/sublota (v kg ali l)	Najmanjše število posameznih vzorcev za odvzem
< 50	3
50 do 500	5
> 500	10

Če je lot ali subplot sestavljen iz posameznih pakiranj ali enot, je število pakiranj ali enot, ki se odvzamejo za oblikovanje sestavljenega vzorca, navedeno v preglednici 4.

Preglednica 4

Število pakiranj ali enot (posameznih vzorcev), ki se odvzamejo za oblikovanje sestavljenega vzorca, če so loti ali subloti sestavljeni iz posameznih pakiranj ali enot

Število pakiranj ali enot v lotu/sublotu	Število pakiranj ali enot za odvzem
1 do 25	najmanj 1 pakiranje ali enota
26 do 100	približno 5 %, najmanj 2 pakiranj ali enoti
> 100	približno 5 %, največ 10 pakiranj ali enot

3. Posebne določbe za vzorčenje lotov, ki vsebujejo cele ribe primerljive velikosti in teže

Ribe se štejejo za primerljive glede velikosti in teže, če razlika v velikosti in teži ni večja od približno 50 %.

Število posameznih vzorcev, ki jih je treba odvzeti iz lota, je določeno v preglednici 3. Sestavljeni vzorec, ki združuje vse posamezne vzorce, tehta najmanj 1 kg (glej točko II.5).

- Če lot za vzorčenje vsebuje majhne ribe (posamezne ribe, ki tehtajo manj kot 1 kg), se iz posameznega vzorca vzame cela riba, da se oblikuje sestavljeni vzorec. Če sestavljeni vzorec tehta več kot 3 kg, lahko posamezne vzorce sestavlja srednji del rib, ki tvorijo sestavljeni vzorec, pri čemer vsak posamezni vzorec tehta najmanj 100 g. Celoten del, za katerega velja mejna vrednost, se uporabi za homogenizacijo vzorca.

Srednji del ribe je del, v katerem je njeno težišče. V večini primerov je to pri hrbtni plavuti (če jo riba ima) ali v sredini med škržno odprtino in anusom.

- Če lot, ki ga je treba vzorčiti, vsebuje večje ribe (posamezne ribe, ki so težje od približno 1 kg), posamezni vzorec sestoji iz srednjega dela ribe. Vsak posamezni vzorec tehta najmanj 100 g.

Pri ribah srednje velikosti (približno 1 do 6 kg) se posamezni vzorec odvzame kot rezina od hrbtenice do trebuha iz srednjega dela ribe.

Pri zelo velikih ribah (npr. težjih od 6 kg) se posamezni vzorec mišičnine odvzame iz srednjega dela ribe, in sicer iz desnega hrbtno-bočnega dela (pogled od spredaj). Če bi odvzem takšnega kosa iz srednjega dela ribe povzročil bistveno gospodarsko škodo, zadošča odvzem treh posameznih vzorcev po najmanj 350 g, ne glede na velikost lota; lahko pa se posamezni vzorec, ki je reprezentativen glede vsebnosti dioksina v celi ribi, dobi tako, da se odvzame ustrezni del mišičnine ene ribe iz predela ob repu in glavi.

4. Vzorčenje lotov, ki vsebujejo cele ribe različne velikosti in/ali teže

- Za sestavljanje vzorca se uporabljajo določbe točke III.3.
- Če prevladuje kategorija/razred velikosti ali teže (približno 80 % lota ali več), se odvzame vzorec rib s prevladujočo težo ali velikostjo. Ta vzorec se šteje kot reprezentativen za celoten lot.
- Če ne prevladuje nobena posebna kategorija/razred velikosti ali teže, potem je treba zagotoviti, da so ribe, izbrane za vzorec, reprezentativne za lot. Posebna navodila za takšne primere so v „Navodilih za vzorčenje celih rib različnih velikosti in/ali teže“ ⁽¹⁾.

5. Vzorčenje na stopnji prodaje na drobno

Vzorčenje živil na stopnji prodaje na drobno se po možnosti izvede v skladu z določbami za vzorčenje iz točke III.2 te priloge.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm.

Če to ni mogoče, se lahko na stopnji prodaje na drobno uporablja nadomestna metoda vzorčenja, če zagotavlja, da je vzorčeni lot ali sublot dovolj reprezentativen.

IV. SKLADNOST SERIJE ALI PODSERIJE S SPECIFIKACIJO

1. Glede dioksinom nepodobnih PCB

Lot se sprejme, če rezultat analiznega preskušanja ne presega mejne vrednosti dioksinom nepodobnih PCB iz Uredbe (ES) št. 1881/2006 ob upoštevanju merilne negotovosti.

Lot ni v skladu z mejno vrednostjo iz Uredbe (ES) št. 1881/2006, če rezultat analiznega preskušanja na zgornji meji, potrjen z dvakratno analizo (*), ob upoštevanju merilne negotovosti nedvomno presega mejno vrednost. Srednja vrednost obeh določanj se ob upoštevanju merilne negotovosti uporablja za potrditev skladnosti.

Merilna negotovost se lahko upošteva po enem od naslednjih pristopov:

- z izračunom razširjene negotovosti, ob uporabi faktorja zajetja 2, ki omogoča približno 95-odstotno stopnjo zaupanja. Lot ali sublot je neskladen, če je izmerjena vrednost minus U nad določeno dovoljeno vrednostjo,
- z uvedbo odločitvene meje (CC_α) v skladu z določbami Odločbe 2002/657/ES (točka 3.1.2.5 Priloge I k navedeni odločbi — primer snovi z določeno dovoljeno vrednostjo). Serija ali subserija je neskladna, če je izmerjena vrednost enaka ali večja od CC_α.

Navedena pravila se uporabljajo za rezultat analiznega preskušanja, dobljen na vzorcu za uradni nadzor. Pri analizi za dopolnilno izvedensko mnenje in referenčne namene se uporabljajo nacionalni predpisi.

2. Glede dioksinov (PCDD/PCDF) in dioksinom podobnih PCB

Lot se sprejme, če rezultat posamezne analize,

- opravljene s presejalno metodo, pri kateri je delež lažno skladnih rezultatov manjši kot 5 %, pokaže, da vsebnost ne presega zadevne mejne vrednosti PCDD/F ter vsote PCDD/F in dioksinom podobnih PCB iz Uredbe (ES) št. 1881/2006,
- opravljene s potrditveno metodo, ne presega zadevne mejne vrednosti PCDD/F ter vsote PCDD/F in dioksinom podobnih PCB iz Uredbe (ES) št. 1881/2006 ob upoštevanju merilne negotovosti.

Za presejalne teste se določi izločitvena vrednost za odločitev o skladnosti z zadevnimi mejnimi vrednostmi, določeni za PCDD/F ali za vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB.

Lot ni v skladu z mejno vrednostjo iz Uredbe (ES) št. 1881/2006, če rezultat analiznega preskušanja na zgornji meji, pridobljen s potrditveno metodo in potrjen z dvakratno analizo (**), ob upoštevanju merilne negotovosti nedvomno presega mejno vrednost. Srednja vrednost obeh določanj se ob upoštevanju merilne negotovosti uporablja za potrditev skladnosti.

Merilna negotovost se lahko upošteva po enem od naslednjih pristopov:

- z izračunom razširjene negotovosti, ob uporabi faktorja zajetja 2, ki omogoča približno 95-odstotno stopnjo zaupanja. Lot ali sublot je neskladen, če je izmerjena vrednost minus U nad določeno dovoljeno vrednostjo. Pri ločenem preskušanju za določitev PCDD/F in dioksinom podobnih PCB je treba vsoto ocenjene razširjene negotovosti ločenih rezultatov analize vsebnosti PCDD/F in dioksinu podobnih PCB uporabiti za ocenjeno razširjeno negotovost vsote PCDD/F in dioksinom podobnih PCB,
- z uvedbo odločitvene meje (CC_α) v skladu z določbami Odločbe 2002/657/ES (točka 3.1.2.5 Priloge I k navedeni odločbi — primer snovi z določeno dovoljeno vrednostjo) je lot ali sublot neskladen, če je izmerjena vrednost enaka odločitveni meji CC_α ali večja od nje.

Navedena pravila se uporabljajo za rezultat analiznega preskušanja, dobljen na vzorcu za uradni nadzor. Pri analizi za dopolnilno izvedensko mnenje in referenčne namene se uporabljajo nacionalni predpisi.

(*) Dvakratna analiza je potrebna, če rezultat prvega določanja s potrditveno metodo z uporabo ¹³C-označenih internih standardov za ustrezne analite ni skladen. Dvakratna analiza je potrebna za izključitev možnosti notranje navzkrižne kontaminacije ali naključne zamenjave vzorcev. Če se analiza izvaja pri kontaminaciji z dioksini, se lahko izpusti potrjevanje z dvakratno analizo, če so vzorci, izbrani za analizo, sledljivo povezani s kontaminacijo z dioksini in je ugotovljena vrednost bistveno nad mejno.

(**) Enaka razlaga in zahteve za dvakratno analizo za nadzor pragov ukrepanja kot v opombi (*) za mejne vrednosti.

V. PRESEGANJE PRAGOV UKREPANJA

Pragovi ukrepanja so orodje za izbiro vzorcev v tistih primerih, ko je treba določiti vir kontaminacije in sprejeti ukrepe za njeno zmanjšanje ali odpravo. S presejalnimi metodami se določijo ustrezne izločitvene vrednosti za izbiro teh vzorcev. Če je za določitev vira in zmanjšanje ali odpravo kontaminacije potrebno bistveno ukrepanje, je morda primerno, da se preseganje praga ukrepanja potrdi z dvakratno analizo vzorca s potrditveno metodo ob upoštevanju merilne negotovosti (**).

PRILOGA III

PRIPRAVA VZORCA IN ZAHTEVE ZA ANALITSKE METODE ZA NADZOR VSEBNOSTI DIOKSINOV (PCDD/PCDF) IN DIOKSINOM PODOBNIH PCB V NEKATERIH ŽIVILIH**1. PODROČJE UPORABE**

Zahteve iz te priloge se uporabijo, kadar se živila analizirajo za uradni nadzor vsebnosti 2,3,7,8-substituiranih polikloriranih dibenzo-p-dioksinov in polikloriranih dibenzofuranov (PCDD/F) ter dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (dioksinom podobnih PCB) in za druge regulativne namene.

Prisotnost PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v živilih se lahko spremlja z dvema vrstama analitskih metod:

(a) Presejalne metode

Cilj presejalne metode je izbor tistih vzorcev, katerih vsebnosti PCDD/F in dioksinom podobnih PCB presežajo mejne vrednosti ali praga ukrepanja. Presejalne metode bi morale omogočiti stroškovno učinkovito veliko prepustnost vzorcev ter tako povečevati možnosti za odkrivanje novih incidentov z veliko izpostavljenostjo in nevarnostjo za zdravje potrošnikov. Oblikovane so tako, da se z njimi izognemo lažno skladnim rezultatom. Lahko vključujejo bioanalitske metode in metode GC/MS.

Presejalne metode temeljijo na primerjavi rezultata analiznega preskušanja z izločitveno vrednostjo in omogočajo odločitev da/ne glede mogočega preseganja mejne vrednosti ali praga ukrepanja. Koncentracijo PCDD/F ter vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v vzorcih, za katere se sumi, da niso skladni z mejnimi vrednostmi, je treba določiti/potrđiti s potrđitveno metodo.

Poleg tega lahko presejalne metode pokažejo vsebnost PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v vzorcu. V primeru uporabe bioanalitskih presejalnih metod se rezultat izrazi v bioanalitskih ekvivalentih (BEQ), v primeru uporabe fizikalno-kemijskih metod GC-MS pa se izrazi v toksičnem ekvivalentu (TEQ). Številčno navedeni rezultati presejalnih metod so primerni za dokazovanje skladnosti ali domnevne neskladnosti ali preseganje pragov ukrepanja ter pokažejo območje vrednosti v primeru spremljanja s potrđitvenimi metodami. Niso primerne za namene, kot so ocena ravni prisotnosti, ocena vnosa, spremljanje časovnih gibanj vrednosti ali ponovna ocena pragov ukrepanja in mejnih vrednosti.

(b) Potrđitvene metode

Potrđitvene metode omogočajo nedvoumno ugotovitev in določanje PCDD/F in dioksinom podobnih PCB, prisotnih v vzorcu, in zagotavljajo celovite informacije na podlagi kongenera. Zato te metode omogočajo nadzor mejnih vrednosti in pragov ukrepanja, vključno s potrđitvijo rezultatov, pridobljenih s presejalnimi metodami. Poleg tega se rezultati lahko uporabljajo za druge namene, na primer za določitev nizkih ravni prisotnosti pri nadzoru živil, spremljanje časovnih gibanj, oceno izpostavljenosti prebivalstva in vzpostavljane zbirke podatkov za morebitno ponovno oceno pragov ukrepanja in mejnih vrednosti. Pomembne so tudi za določitev vzorcev kongenerov za ugotovitev vira mogoče kontaminacije. Take metode uporabljajo GC-HRMS. Za potrđitev skladnosti ali neskladnosti z mejno vrednostjo se lahko uporablja tudi GC-MS/MS.

2. OZADJE

Za izračun koncentracij toksičnih ekvivalentov (TEQ) se koncentracije posameznih snovi v danem vzorcu pomnožijo z njihovim ustreznim faktorjem toksične ekvivalentnosti (TEF), ki ga je uvedla Svetovna zdravstvena organizacija in je naveden v Dodatku k tej prilogi, in se nato seštejejo, da se dobi skupna koncentracija dioksinom podobnih spojin, izraženih kot toksični ekvivalenti (TEQ).

Presejalne in potrđitvene metode se lahko uporabijo za nadzor določene matrice le, če so metode dovolj občutljive, da zanesljivo odkrijejo vsebnosti pri mejni vrednosti ali pragu ukrepanja.

3. ZAHTEVE ZA ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI

- Sprejeti je treba ukrepe za preprečitev navzkrižne kontaminacije na vseh stopnjah vzorčenja in analitskega postopka.
- Vzorce je treba hraniti in prevažati v steklenih, aluminijastih, polipropilenskih ali polietilenskih posodah, ki so primerne za shranjevanje in ne vplivajo na vsebnost PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v vzorcih. Iz posode za vzorce morajo biti odstranjeni sledovi papirnega prahu.

- Vzorce je treba hraniti in prevažati tako, da se ohrani neoporečnost vzorca živila.
- Če je ustrezno, se vsak laboratorijski vzorec drobno zmelje in temeljito premeša po postopku, s katerim se dokazano doseže popolna homogenizacija (npr. zmleto tako, da se preseje z 1-milimetrskim sitom); če je vsebnost vlage previsoka, je treba vzorce pred mletjem posušiti.
- Splošnega pomena je nadzor reagentov, steklovine in opreme zaradi mogočega vpliva na rezultate, izražene v TEQ ali BEQ.
- Slepa analiza se opravi z izvedbo celotnega analitskega postopka, iz katerega se izpusti le vzorec.
- Pri bioanalitskih metodah je zelo pomembno testirati, da steklovina in topilo, ki se uporabljata za analizo, ne vsebujeta spojin, ki vplivajo na ugotavljanje ciljnih spojin v delovnem območju. Steklovina se spere s topli in/ali segreje do temperatur, primernih za odstranitev sledi PCDD/F, dioksinom podobnih spojin in motečih spojin s površine.
- Količina vzorca, uporabljenega za ekstrakcijo, mora biti zadostna, da so izpolnjene zahteve glede dovolj nizkega delovnega območja, vključno s koncentracijami mejnih vrednosti ali pragov ukrepanja.
- Posebni postopki za pripravo vzorca, ki se uporabljajo za obravnavane proizvode, so skladni z mednarodno sprejetimi smernicami.
- Pri ribah je treba odstraniti kožo, saj mejna vrednost velja za mišičnino brez kože. Vendar je treba vso preostalo mišičnino in maščobno tkivo na notranji strani kože temeljito in popolnoma odstraniti s kože ter dodati vzorcu za analizo.

4. ZAHTEVE ZA LABORATORIJE

- V skladu z določbami Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ akreditirajo laboratorije priznani organi, ki delujejo v skladu z zahtevami ISO Guide 58, s čimer je zagotovljeno, da izvajajo analitsko zagotavljanje kakovosti. Laboratoriji se akreditirajo po standardu EN ISO/IEC 17025.
- Sposobnost laboratorijev se dokazuje z nenehnim uspešnim sodelovanjem v medlaboratorijskih študijah za določanje PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v ustreznih matricah hrane in območjih koncentracij.
- Laboratoriji, ki izvajajo presejalne metode za rutinski nadzor vzorcev, vzpostavijo tesno sodelovanje z laboratoriji, ki izvajajo potrditveno metodo, da se zagotovi kakovost in potrdi rezultat analize sumljivih vzorcev.

5. OSNOVNE ZAHTEVE ZA ANALITSKE POSTOPKE ZA DIOKSINE (PCDD/F) IN DIOKSIKOM PODOBNE PCB

5.1. Nizko delovno območje in meje določanja

- Za PCDD/F morajo biti zaradi izredne toksičnosti nekaterih od teh spojin zaznavne količine v zgornjem femtogramskem območju (10^{-15} g). Za večino kongenerov PCB zadostuje že meja določanja v nanogramskem območju (10^{-9} g). Vendar mora za merjenje bolj toksičnih dioksinom podobnih kongenerov PCB (zlasti neorto substituiranih kongenerov) spodnji del delovnega območja doseči spodnje pikogramsko območje (10^{-12} g).

5.2. Velika selektivnost (specifičnost)

- Ločevati je treba med PCDD/F in dioksinom podobnimi PCB ter številnimi drugimi spojinami, ki se ekstrahirajo hkrati in so morda moteče ter so prisotne v koncentracijah, ki so do več velikostnih razredov višje od predpisanih analitov. Za metode plinske kromatografije/masne spektrometrije (GC-MS) je treba ločevati med različnimi kongeneri, na primer med toksičnimi (npr. sedemnajst 2,3,7,8-substituiranih PCDD/F in dvanajst dioksinom podobnih PCB) in drugimi kongeneri.
- Bioanalitske metode omogočajo ugotavljanje ciljnih spojin kot vsote PCDD/F in/ali dioksinom podobnih PCB. Vzorec se očisti, da se odstranijo spojine, ki povzročajo lažno neskladne rezultate, ali spojine, ki lahko zmanjšajo odziv in povzročijo lažno skladne rezultate.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmni in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

5.3. Velika točnost (pravilnost in natančnost, navidezni izkoristek pri bioloških testih)

- Pri metodah GC-MS določanje zagotovi veljavno oceno pravih koncentracij v vzorcu. Velika točnost (točnost meritve: tesno ujemanje merilnega rezultata s pravo ali dogovorjeno vrednostjo meritve) je potrebna, da se prepreči zavrnitev rezultata analize vzorca zaradi slabe zanesljivosti ugotovljene vrednosti TEQ. Točnost se izrazi kot *pravilnost* (razlika med izmerjeno srednjo vrednostjo analita v certificiranem materialu in njegovo certificirano vrednostjo, izraženo kot delež te vrednosti) in *natančnost* (natančnost RSD_R se izračuna kot relativni standardni odmik od rezultatov, pridobljenih pri vnaprej določenih pogojih ponovljivosti).
- Pri bioanalitskih metodah se določi navidezni izkoristek pri bioloških testih.

5.4. Validacija v območju mejne vrednosti in splošni ukrepi za zagotavljanje kakovosti

- Laboratoriji dokažejo zmogljivost metode v območju mejne vrednosti, npr. 0,5-kratna, 1-kratna in 2-kratna mejna vrednost s sprejemljivim koeficientom variacije za ponovljene analize, med postopkom validacije in/ali rutinsko analizo.
- Redne slepe kontrole in preskusi z dodatkom ali analize kontrolnih vzorcev (če je na voljo, je zaželen certificiran referenčni material) se izvajajo kot notranji nadzorni ukrepi za zagotavljanje kakovosti. Za slepe kontrole, preskuse z dodatkom ali analize kontrolnih vzorcev se vodijo in preverjajo karte zagotavljanja kakovosti, s čimer se zagotovi, da je analitična učinkovitost v skladu z zahtevami.

5.5. Meja določanja

- Za bioanalitsko presejalno metodo ugotovitev meje določanja (LOQ) ni nujna zahteva, vendar je treba dokazati, da lahko metoda razlikuje med slepo vrednostjo in izločitveno vrednostjo. Pri določanju vrednosti BEQ se določi prag poročanja zaradi obravnave vzorcev, pri katerih je odziv pod tem pragom. Za prag poročanja je treba dokazati, da se razlikuje najmanj za trikrat od postopka s slepimi vzorci, pri katerih je odziv pod delovnim območjem. Zato se izračuna na podlagi vzorcev, ki vsebujejo ciljne spojine blizu zahtevane najnižje vrednosti, ne pa na podlagi razmerja med signalom in šumom ali slepega testa.
- Meja določanja za potrditveno metodo je približno ena petina mejne vrednosti.

5.6. Merila za analizo

- Za zanesljive rezultate potrditvenih ali presejalnih metod morajo biti izpolnjena naslednja merila v območju mejnih vrednosti ali praga ukrepanja glede vrednosti TEQ oziroma vrednosti BEQ, ki je določena kot celotna vrednost TEQ (kot vsota PCDD/F in dioksinom podobnih PCB) ali posebej za PCDD/F in dioksinom podobne PCB.

	Presejanje z bioanalitskimi ali fizikalno-kemijskimi metodami	Potrditvene metode
Delež lažno skladnih rezultatov (*)	< 5 %	
Pravilnost		– 20 % do + 20 %
Ponovljivost (RSD_r)	< 20 %	
Ponovljivost v laboratoriju (RSD_R)	< 25 %	< 15 %

(*) Glede na mejne vrednosti.

5.7. Posebne zahteve za presejalne metode

- Pri presejanju se lahko uporabijo metode GC-MS in bioanalitske metode. Za metode GC-MS je treba uporabiti zahteve iz točke 6 te priloge. Za bioanalitske metode na celični osnovi so posebne zahteve določene v točki 7 te priloge.
- Laboratoriji, ki izvajajo presejalne metode za rutinski nadzor vzorcev, vzpostavijo tesno sodelovanje z laboratoriji, ki izvajajo potrditveno metodo.

- Med rutinsko analizo je treba opraviti preverjanje zmogljivosti presejalne metode z analitskim zagotavljanjem kakovosti in nenehno validacijo metod. Nenehno je treba izvajati program nadzora nad skladnimi rezultati.

- Preverjanje mogočega zmanjšanja celične odzivnosti in citotoksičnosti

20 % ekstraktov vzorcev se izmeri med rutinskim presejanjem brez 2,3,7,8-TCDD in z dodanim 2,3,7,8-TCDD, ki ustreza mejni vrednosti ali pragu ukrepanja, da se preveri, ali je morda odziv zmanjšan zaradi motečih snovi v ekstraktu vzorca. Izmerjena koncentracija vzorca z dodatkom se primerja z vsoto koncentracije ekstrakta brez dodatka in koncentracije z dodatkom. Če je ta izmerjena koncentracija več kot 25 % manjša od izračunane (vsote) koncentracije, to kaže na mogoče zmanjšanje signala, zato je za zadevni vzorec treba opraviti potrditveno analizo. Rezultati se spremljajo v kartah zagotavljanja kakovosti.

- Zagotavljanje kakovosti skladnih vzorcev

Približno od 2 % do 10 % skladnih vzorcev, odvisno od matrice vzorca in laboratorijskih izkušenj, je treba potrditi.

- Določanje deleža lažno skladnih rezultatov na podlagi podatkov QC

Določi se delež lažno skladnih rezultatov pri presejanju vzorcev pod mejno vrednostjo ali pragom ukrepanja in nad njima. Dejanski delež lažno skladnih rezultatov je manjši kot 5 %.

Ko je po zagotavljanju kakovosti skladnih vzorcev na voljo najmanj 20 potrjenih rezultatov na matrico/skupino matric, se na podlagi te zbirke podatkov pripravijo ugotovitve o deležu lažno skladnih rezultatov. Rezultati vzorcev, analiziranih s krožnimi testi ali med kontaminacijami, ki zajemajo območje koncentracije do na primer dvakratne mejne vrednosti, so prav tako lahko vključeni v kvoto 20 rezultatov za oceno deleža lažno skladnih rezultatov. Vzorci zajemajo najpogostejše vzorce kongenerov, ki predstavljajo različne vire.

Čeprav je glavni namen presejalnih testov odkrivanje vzorcev, ki presegajo pragove ukrepanja, je merilo za določanje deleža lažno skladnih rezultatov mejna vrednost, ob upoštevanju merilne negotovosti potrditvene metode.

- Morebitni neskladni rezultati presejanja se vedno preverijo s celovito ponovno analizo izvirnega vzorca s potrditveno metodo. Ti vzorci se lahko uporabijo tudi za oceno deleža lažno neskladnih rezultatov. Pri presejalnih metodah je delež „lažno neskladnih rezultatov“ delež rezultatov, za katere je s potrditveno analizo potrjeno, da so skladni, čeprav se je pri predhodnem presejanju pri vzorcu pokazal sum na neskladnost. Vendar ocena koristnosti presejalne metode temelji na primerjavi lažno neskladnih vzorcev in celotnega števila pregledanih vzorcev. Ta delež je dovolj majhen, da je uporaba presejalnega orodja koristna.
- Bioanalitske metode vsaj pri pogojih validacije veljavno pokažejo vrednost TEQ, ki je izračunana in izražena kot BEQ.
- Tudi pri bioanalitskih metodah, opravljenih pri pogojih ponovljivosti, je ponovljivost v laboratoriju (RSD_L) običajno manjša od ponovljivosti RSD_R .

6. POSEBNE ZAHTEVE, KI JIH MORAJO ZA PRESEJANJE ALI POTRDIČEV IZPOLNJEVATI METODE GC-MS

6.1. Sprejemljive razlike vrednosti WHO-TEQ med vrednostjo na zgornji in spodnji meji

- Razlika med vrednostjo na zgornji in spodnji meji ne presega 20 % za potrditev presejanja mejne vrednosti ali pragov ukrepanja.

6.2. Nadzor izkoristkov

- Dodajanje ^{13}C -označenih 2,3,7,8-klor substituiranih internih standardov za PCDD/F in ^{13}C -označenih internih standardov za dioksinom podobne PCB je treba izvesti na samem začetku analitske metode, na primer pred ekstrakcijo, da se validira analitski postopek. Dodati je treba vsaj en kongener za vsako od tetra- do okta-kloriranih homolognih skupin za PCDD/F in vsaj en kongener za vsako od homolognih skupin za dioksinom podobne PCB (ali vsaj en kongener za vsak masnospektrometričen izbran ion s funkcijo evidentiranja, ki se uporablja za spremljanje PCDD/F in dioksinom podobnih PCB). Pri potrditvenih metodah se uporablja vseh 17 ^{13}C -označenih 2,3,7,8-klor substituiranih internih standardov za PCDD/F in vseh 12 ^{13}C -označenih internih standardov za dioksinom podobne PCB.

- Prav tako se določijo relativni odzivni faktorji za tiste kongenere, za katere ni dodan noben od ^{13}C -označenih analogov z uporabo ustreznih raztopin za umerjanje.
- Za živila rastlinskega izvora in živila živalskega izvora, ki vsebujejo manj kot 10 % maščob, je dodatek internih standardov pred ekstrakcijo obvezen. Za živila živalskega izvora, ki vsebujejo več kot 10 % maščob, se lahko interni standardi dodajo pred ekstrakcijo maščob ali po njej. Izvede se ustrezna validacija učinkovitosti ekstrakcije, ki je odvisna od faze, pri kateri se dodajo interni standardi, in od tega, ali se o rezultatih poroča na podlagi proizvoda ali maščob.
- Pred analizo GC-MS je treba dodati 1 ali 2 (nadomestna) standarda za izračun izkoristka.
- Potreben je nadzor izkoristka. Za potrditvene metode so izkoristki posameznih internih standardov v območju od 60 % do 120 %. Manjši ali večji izkoristki za posamezne kongenere, še zlasti za nekatere hepta- in okta-klorirane dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane, so sprejemljivi, če njihov prispevek k vrednosti TEQ ne presega 10 % celotne vrednosti TEQ (na podlagi vsote PCDD/F in dioksinom podobnih PCB). Pri presejalnih metodah GC-MS naj bi bili izkoristki v območju 30 % do 140 %.

6.3. Odstranitev motečih snovi

- PCDD/F se od motečih kloriranih spojin, kot so dioksinom nepodobni PCB in klorirani difenil etri, ločijo z ustreznimi kromatografskimi tehnikami (prednost imajo florisil, koloni iz aluminijevega oksida in/ali ogljikovi koloni).
- Zadostuje plinsko kromatografsko ločevanje izomerov (< 25 % od vrha do vrha med 1,2,3,4,7,8-HxCDF in 1,2,3,6,7,8-HxCDF).

6.4. Umerjanje s standardno krivuljo

- Obseg umeritvene krivulje zajema ustrezno območje mejnih vrednosti ali pragov ukrepanja.

6.5. Posebna merila za potrditvene metode

- Pri GC-HRMS:

pri HRMS je ločljivost navadno večja od ali enaka 10 000 za celotni masni razpon pri 10-odstotni višini doline.

Izpolnjevanje nadaljnjih meril za določitev in potrditev, kot so opisani v mednarodno priznanih standardih, kot je EN 16215:2012 (živalska krma – določitev dioksinov in dioksinom podobnih PCB z GC/HRMS ter indikatorjev PCB z GC/HRMS) in/ali v metodah EPA 1613 in 1668, kot sta bili revidirani.

- Pri GC-MS/MS:

spremljanje najmanj 2 specifičnih starševskih ionov, vsakega z enim specifičnim ustreznim prehodnim hčerinskim ionom, za vse označene in neoznačene analite v obsegu analize.

Največja dovoljena odstopanja relativnih intenzitet ionov ± 15 % za izbrane prehodne hčerinske ione v primerjavi z izračunanimi ali izmerjenimi vrednostmi (povprečje od standardov umerjanja), ob uporabi enakih pogojev MS/MS, zlasti energije trka in tlaka plina trka za vsak prehod analita.

Ločljivost za vsak kvadrupol je treba določiti na enako raven ali višjo kot ločljivost masne enote (ločljivost masne enote: zadostna ločljivost, da se ločuje med dvema vrhovoma, ki sta oddaljena eno masno enoto), da se zmanjšajo mogoči moteči vplivi predpisanih analitov.

Izpolnjevanje nadaljnjih meril, kot so opisani v mednarodno priznanih standardih, kot je EN 16215:2012 (živalska krma – določitev dioksinov in dioksinom podobnih PCB z GC/HRMS ter indikatorjev PCB z GC/HRMS) in/ali v metodah EPA 1613 in 1668, kot sta bili revidirani, razen zahteve po uporabi GC-HRMS.

7. POSEBNE ZAHTEVE ZA BIOANALITSKE METODE

Bioanalitske metode so metode, ki temeljijo na uporabi bioloških načel, kot so testi na celični osnovi, testi na osnovi receptorjev ali imunološki testi. V tej točki 7 so določene zahteve za bioanalitske metode na splošno.

S presejalno metodo se načeloma vzorec razvrsti kot skladen ali vzorec s sumom na neskladnost. V ta namen se izračunana vrednost BEQ primerja z izločitveno vrednostjo (glej 7.3). Vzorci pod izločitveno vrednostjo se ugotovijo za skladne, za tiste na tej meji ali nad njo pa se sumi, da niso skladni, zato jih je treba analizirati s potrditveno metodo. V praksi se vrednost BEQ, ki ustreza 2/3 mejne vrednosti, lahko uporabi kot izločitvena vrednost, če je zagotovljen delež lažno skladnih rezultatov, manjši kot 5 %, in sprejemljiv delež lažno neskladnih rezultatov. Ker so mejne vrednosti ločene za PCDD/F ter za vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB, preverjanje skladnosti vzorcev brez frakcioniranja zahteva ustrezne izločitvene vrednosti za PCDD/F pri bioloških testih. Za preverjanje vzorcev, ki presegajo pragove ukrepanja, bi bil kot izločitvena vrednost primeren ustrezen delež zadevnega praga ukrepanja.

Poleg tega se lahko pri nekaterih bioanalitskih metodah za vzorce v delovnem območju, ki presegajo prag poročanja, navede okvirna vrednost, izražena v BEQ (glej 7.1.1 in 7.1.6).

7.1. Ocena odzivnosti preskusa

7.1.1. Splošne zahteve

- Kadar se koncentracije izračunajo iz umeritvene krivulje TCDD, vrednosti na spodnjem in zgornjem koncu krivulje pokažejo veliko razliko (visok koeficient variacije (KV)). Delovno območje je območje, v katerem je KV manjši od 15 %. Spodnji del delovnega območja (prag poročanja) je treba določiti precej nad postopkom s slepimi vzorci (najmanj trikrat višje). Zgornji del delovnega območja običajno predstavlja vrednost EC₇₀ (70 % največje učinkovite koncentracije), vendar je ta nižje, če je KV v tem območju večji od 15 %. Delovno območje se določi med validacijo. Izločitvene vrednosti (7.3) morajo biti znotraj delovnega območja.
- Standardne raztopine in ekstrakti vzorcev se preskusijo vsaj z dvakratno analizo. Kadar se uporabijo dvakratne analize, standardne raztopine ali ekstrakti kontrolnih vzorcev, testirani v 4 do 6 luknjah, razporejenih po ploščici, pokažejo odziv ali koncentracijo (mogoče le v delovnem območju) na podlagi KV < 15 %.

7.1.2. Kalibriranje

7.1.2.1. Umerjanje s standardno krivuljo

- Vrednosti v vzorcih se lahko ocenijo tako, da se primerja odzivnost preskusa z umeritveno krivuljo TCDD (ali PCB 126 ali standardna mešanica PCDD/F/dioksinom podobnih PCB) za izračun vrednosti BEQ v ekstraktu in pozneje v vzorcu.
- Umeritvena krivulja vsebuje od 8 do 12 koncentracij (vsaj v dvojnikih), z zadostnimi koncentracijami v spodnjem delu krivulje (delovno območje). Posebna pozornost se nameni kakovosti prilagajanja krivulje v delovnem območju. Tako ima vrednost R² malo ali sploh nikakršnih koristi za ocenjevanje ustreznosti prilaganja pri nelinearni regresiji. Boljše prilagajanje bo doseženo z zmanjšanjem razlike med izračunanimi in ugotovljenimi vrednostmi v delovnem območju krivulje (na primer z zmanjšanjem vsote kvadratov ostankov).
- Ocenjena vrednost v ekstraktu vzorca se nato popravi glede na vrednost BEQ, izračunano za slepi vzorec matrice/topila (da se upoštevajo nečistoče iz uporabljenih topil in kemikalij), in navidezen izkoristek (izračunan iz vrednosti BEQ ustreznih referenčnih vzorcev z reprezentativnimi vzorci kongenerov v območju mejne vrednosti ali praga ukrepanja). Za popravek izkoristka mora biti navidezni izkoristek vedno v zahtevanem območju (glej točko 7.1.4.). Referenčni vzorci, ki se uporabijo za popravek izkoristka, morajo izpolnjevati zahteve iz točke 7.2.

7.1.2.2. Umerjanje z referenčnimi vzorci

Druga možnost je, da se uporabi umeritvena krivulja, pripravljena iz vsaj štirih referenčnih vzorcev (glej točko 7.2): ena slepa matrica ter trije referenčni vzorci z 0,5-kratno, 1-kratno in 2-kratno mejno vrednostjo ali pragom ukrepanja, zaradi česar popravek slepih vrednosti in izkoristka ni več potreben. V tem primeru se lahko odzivnost preskusa, ki ustreza 2/3 mejne vrednosti (glej 7.3), izračuna neposredno iz teh vzorcev in uporabi kot izločitvena vrednost. Za preverjanje vzorcev, ki presegajo pragove ukrepanja, bi bil kot izločitvena vrednost primeren ustrezen delež teh pragov ukrepanja.

7.1.3. Ločeno določanje PCDD/F in dioksinom podobnih PCB

Ekstrakti se lahko razdelijo v frakcije, ki vsebujejo PCDD/F in dioksinom podobne PCB, kar omogoča ločeno navedbo vrednosti TEQ za PCDD/F in dioksinom podobne PCB (v BEQ). Po možnosti se uporabi standardna umeritvena krivulja PCB 126 za oceno rezultatov za frakcijo, ki vsebuje dioksinom podobne PCB.

7.1.4. Navidezni izkoristki pri bioloških testih

„Navidezni izkoristek pri bioloških testih“ se izračuna iz ustreznih referenčnih vzorcev z reprezentativnimi vzorci kongenerov blizu mejne vrednosti ali praga ukrepanja in se izrazi kot delež vrednosti BEQ v primerjavi z vrednostjo TEQ. Odvisno od vrste testa in uporabljenih TEF⁽¹⁾ lahko razlike med faktorji TEF in REP za dioksinom podobne PCB povzročijo majhne navidezne izkoristke za dioksinom podobne PCB v primerjavi s PCDD/F. Če se izvaja ločeno določanje PCDD/F in dioksinom podobnih PCB, navidezni izkoristki pri bioloških testih znašajo: za dioksinom podobne PCB od 20 % do 60 %, za PCDD/F od 50 % do 130 % (območja veljajo za umeritveno krivuljo TCDD). Ker se lahko prispevek dioksinom podobnih PCB k vsoti PCDD/F in dioksinom podobnih PCB razlikuje pri različnih matricah in vzorcih, se pri navidezni izkoristki pri bioloških testih za vsoto parametrov upoštevajo ta območja in znašajo od 30 % do 130 %.

7.1.5. Nadzor nad izkoristkom pri čiščenju

Izguba spojin med čiščenjem se preveri med validacijo. Za slepi vzorec z dodatkom mešanice različnih kongenerov se opravi čiščenje (najmanj $n = 3$), nato pa se s potrditveno metodo preverita izkoristek in variabilnost. Izkoristek znaša od 60 % do 120 %, zlasti za kongenere, ki k vrednosti TEQ v različnih mešanicah prispevajo več kot 10 %.

7.1.6. Prag poročanja

Za poročanje o vrednostih BEQ se prag poročanja določi na podlagi ustreznih vzorcev matric, ki vključujejo značilne vzorce kongenerov, ne pa na podlagi umeritvene krivulje standardov zaradi manjše natančnosti v njenem spodnjem delu. Upoštevati je treba učinke ekstrakcije in čiščenja. Prag poročanja je treba določiti precej nad postopkom s slepimi vzorci (najmanj trikrat višje).

7.2. Uporaba referenčnih vzorcev

- Referenčni vzorci predstavljajo vzorce matric, vzorce kongenerov ter območja koncentracij za PCDD/F in dioksinom podobne PCB blizu mejne vrednosti ali praga ukrepanja.
- V vsako preskusno serijo je treba vključiti postopek s slepimi vzorci ali po možnosti slepo matrico ter referenčni vzorec pri mejni vrednosti ali pragu ukrepanja. Te vzorce je treba ekstrahirati in preskušati hkrati in pod enakimi pogoji. Referenčni vzorec mora kazati izrazito večji odziv v primerjavi s slepim, kar zagotavlja ustreznost preskusa. Ti vzorci se lahko uporabijo za popravek slepih vrednosti in izkoristka.
- Referenčni vzorci, ki se izberejo za popravek izkoristka, so reprezentativni za preskusne vzorce, kar pomeni, da vzorci kongenerov ne povzročijo prenizke ocene vrednosti.
- Vključijo se lahko dodatni referenčni vzorci z na primer 0,5-kratno in 2-kratno mejno vrednostjo ali pragom ukrepanja, da se dokaže primerna uspešnost preskusa v območju predpisane vrednosti za nadzor mejne vrednosti ali praga ukrepanja. Ti vzorci se lahko skupaj uporabijo za izračun vrednosti BEQ v preskusnih vzorcih (7.1.2.2).

7.3. Določitev izločitvenih vrednosti

Določi se razmerje med bioanalitskimi rezultati v BEQ in rezultati potrjitvenih metod v TEQ (na primer z umeritvenimi preskusi v matrici, ki vključujejo referenčne vzorce z dodatkom pri 0, 0,5-kratni, 1-kratni in 2-kratni mejni vrednosti s šestimi ponovitvami na vsaki ravni ($n = 24$)). Na podlagi tega razmerja se lahko ocenijo korekcijski faktorji (za slepe vrednosti in izkoristek), vendar se z vključitvijo slepih vzorcev postopka/matrice in vzorcev izkoristka (7.2) preverijo v vsaki preskusni seriji.

Izločitvene vrednosti se določijo za sprejetje odločitve o skladnosti vzorca z mejnimi vrednostmi ali za nadzor pragov ukrepanja, če je to relevantno, glede na zadevne mejne vrednosti ali prage ukrepanja, določene posebej za PCDD/F in za dioksinom podobne PCB ali za vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB. Prikazuje jih spodnja končna točka porazdelitve bioanalitskih rezultatov (s popravkom slepih vrednosti in izkoristka), ki ustreza odločitveni meji potrjitvene metode na podlagi 95-odstotne stopnje zaupanja, kar pomeni, da je delež lažno skladnih rezultatov $< 5 \%$, in na podlagi $RSD_R < 25 \%$. Odločitvena meja potrjitvene metode je mejna vrednost, pri čemer se upošteva merilna negotovost.

⁽¹⁾ Sedanje zahteve temeljijo na TEF, ki je objavljen v: Van den Berg *et al.*, *Toxicol Sci* 93 (2), str. 223–241 (2006).

V praksi se lahko izločitvena vrednost (v BEQ) izračuna na naslednje načine (glej sliko 1):

7.3.1. Uporaba *spodnjega* razpona 95-odstotnega napovednega intervala pri odločitveni meji s potrditveno metodo

$$\text{Izločitvenavrednost} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - s_{y,x} * t_{\alpha, f=m-2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

pri čemer je:

BEQ_{DL} BEQ, ki ustreza odločitveni meji potrditvene metode, ki je mejna vrednost ob upoštevanju merilne negotovosti

$s_{y,x}$ standardni odmik ostankov

$t_{\alpha, f=m-2}$ Studentov faktor ($\alpha = 5\%$, $f =$ prostostne stopnje, enostranske)

m skupno število umeritvenih točk (indeks j)

n število ponovitev na vsaki stopnji

x_i koncentracija vzorca (v TEQ) umeritvene točke i , določene s potrditveno metodo

$\bar{x}$ srednja vrednost koncentracij (v TEQ) vseh umeritvenih vzorcev

$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_i - \bar{x})^2$ parameter vsote kvadratov,

i = indeks za umeritveno točko i

7.3.2. Izračun iz bioanalitskih rezultatov (s popravkom slepih vrednosti in izkoristka) večkratnih analiz vzorcev ($n > 6$), kontaminiranih pri odločitveni meji potrditvene metode, kot *spodnja* končna točka porazdelitve podatkov pri ustrezni srednji vrednosti BEQ:

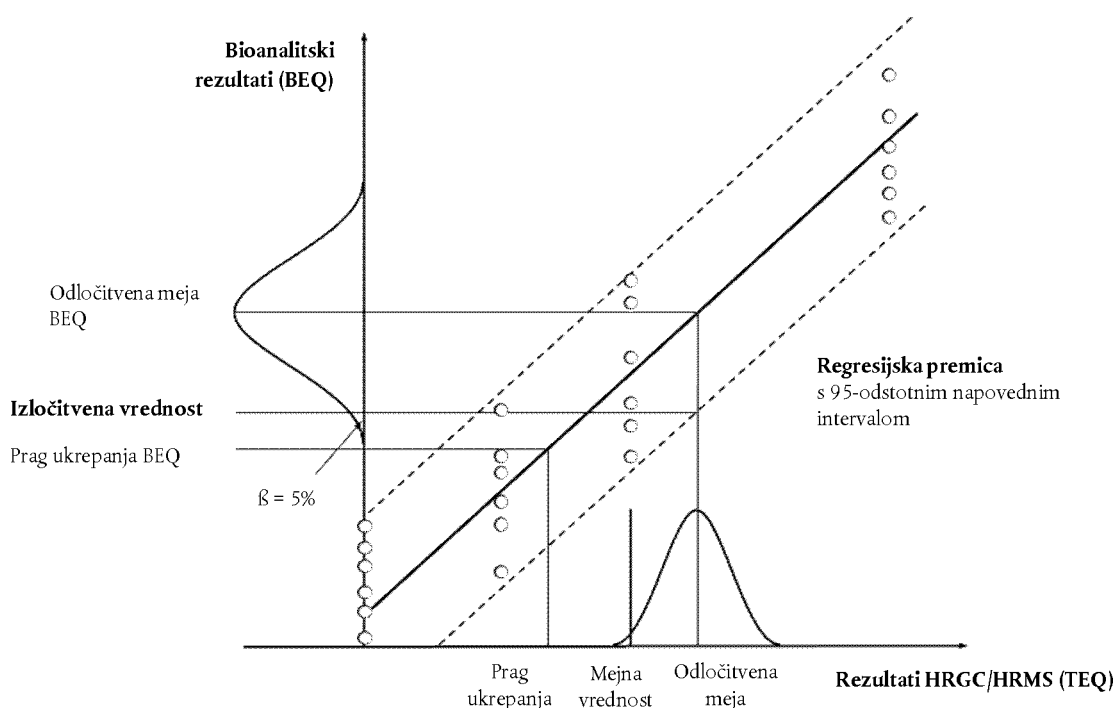
$$\text{Izločitvenavrednost} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

pri čemer je:

SD_R standardni odmik rezultatov bioloških testov pri BEQ_{DL} , izmerjen pri pogojih ponovljivosti v laboratoriju

7.3.3. Izračun kot srednja vrednost bioanalitskih rezultatov (v BEQ, s popravkom slepih vrednosti in izkoristka) iz večkratnih analiz vzorcev ($n \geq 6$), kontaminiranih pri 2/3 mejne vrednosti ali praga ukrepanja. To temelji na ugotovitvi, da bo ta vrednost blizu izločitvene vrednosti iz točk 7.3.1 ali 7.3.2.

Slika 1

Izračun izločitvenih vrednosti na podlagi 95-odstotne stopnje zaupanja, kar pomeni, da je delež lažno skladnih rezultatov $< 5 \%$, in na podlagi $RSD_R < 25 \%$:

1. iz *spodnjega* razpona 95-odstotnega napovednega intervala pri odločitveni meji s potrditveno metodo,
2. iz večkratnih analiz vzorcev ($n \geq 6$), kontaminiranih pri odločitveni meji potrditvene metode kot *spodnja* končna točka porazdelitve podatkov (na sliki prikazana s krivuljo v obliki zvonca) pri ustrezni srednji vrednosti BEQ.

7.3.4. Omejitve izločitvenih vrednosti

Izločitvene vrednosti na podlagi BEQ, izračunane iz RSD_R , doseženega med validacijo z uporabo omejenega števila vzorcev z različnimi vzorci matric/kongenerov, so lahko višje od mejnih vrednosti ali praga ukrepanja na podlagi TEQ zaradi večje natančnosti, kot jo je mogoče doseči rutinsko, kadar je treba nadzirati neznani spekter mogočih vzorcev kongenerov. V takih primerih se izločitvene vrednosti izračunajo iz $RSD_R = 25 \%$, ali pa se da prednost dvema tretjinama mejne vrednosti ali praga ukrepanja.

7.4. Značilnosti zmogljivosti

- Ker se pri bioanalitskih metodah ne morejo uporabiti interni standardi, se opravijo preskusi ponovljivosti, da se pridobijo informacije o standardnem odmiku v preskusnih serijah in med njimi. Ponovljivost je pod 20% , ponovljivost v laboratoriju pa pod 25% . Pri tem se izhaja iz izračunanih vrednosti v BEQ po popravku slepih vrednosti in izkoristka.
- V postopku validacije je treba dokazati, da preskus razlikuje med slepim vzorcem in vsebnostjo pri izločitveni vrednosti ter omogoča ugotovitev vzorcev nad ustrezno izločitveno vrednostjo (glej 7.1.2).
- Opredelijo se ciljne spojine, mogoči moteči vplivi in najvišje sprejemljive slepe vrednosti.
- Odstotni standardni odmik v odzivu ali koncentracija, izračunana iz odziva (mogoče le v delovnem območju), pri trikratnem določanju ekstrakta vzorca ne presega 15% .
- Nepopravljeni rezultati referenčnih vzorcev, izraženi v BEQ (slepa vrednost in mejna vrednost ali prag ukrepanja), se uporabijo za oceno zmogljivosti bioanalitske metode v stalnem časovnem presledku.
- Za postopke s slepimi vzorci in vsako vrsto referenčnega vzorca se vodijo in preverjajo karte zagotavljanja kakovosti (QC), s čimer se zagotovi, da je analitična učinkovitost v skladu z zahtevami, zlasti pri postopkih s slepimi vzorci glede zahtevane najmanjše razlike do spodnjega dela delovnega območja in pri referenčnih vzorcih glede ponovljivosti v laboratoriju. Postopke s slepimi vzorci je treba strogo nadzorovati, da bi se izognili lažno skladnim rezultatom pri odštevanju.
- Rezultati analiz s potrditveno metodo sumljivih vzorcev in od 2% do 10% skladnih vzorcev (najmanj 20 vzorcev na matrico) se zberejo in uporabijo za oceno zmogljivosti presejalne metode ter razmerja med BEQ in TEQ. Ta zbirka podatkov se lahko uporabi za ponovno oceno izločitvenih vrednosti, ki se uporabljajo za rutinske vzorce pri validiranih matricah.
- Zmogljivost metode se lahko dokaže tudi s sodelovanjem v krožnih testih. Rezultati iz vzorcev, analiziranih s krožnimi testi, ki zajemajo območje koncentracije do na primer dvakratne mejne vrednosti, so prav tako lahko vključeni v oceno deleža lažno skladnih rezultatov, če lahko laboratorij dokaže svojo zmogljivost. Vzorci zajemajo najpogostejše vzorce kongenerov, ki predstavljajo različne vire.
- Med incidenti se lahko znova ocenijo izločitvene vrednosti, pri čemer se upoštevajo posebni vzorci matric in kongenerov v zadevnem incidentu.

8. POROČANJE O REZULTATIH

Potrditvene metode

- Kolikor uporabljeni analitski postopki to omogočajo, analitski rezultati vsebujejo vrednosti posameznih PCDD/F in kongenerov dioksinom podobnih PCB, sporočijo pa se na spodnji meji, zgornji meji in srednji meji, da se v poročilo o rezultatih vključi kar največ podatkov in tako omogoči razlaga rezultatov glede na posebne zahteve.

- Poročilo vključuje tudi metodo, uporabljeno za ekstrakcijo PCDD/F, dioksinom podobnih PCB in določitev maščob. Vsebnost lipidov v vzorcu se določi in sporoči za vzorce živil z mejnimi vrednostmi, določenimi na podlagi maščob, in pričakovano koncentracijo maščob v razponu 0–2 % (v skladu z veljavno zakonodajo), za druge vzorce pa je določitev vsebnosti maščob neobvezna.
- Izkoristki posameznih internih standardov morajo biti na voljo, če so zunaj območja iz točke 6.2, če je presežena mejna vrednost (v tem primeru izkoristki za eno od dveh dvakratnih analiz) in na zahtevo tudi v drugih primerih.
- Ker je treba pri odločanju o skladnosti vzorca upoštevati merilno negotovost, je na voljo tudi ta parameter. Rezultat analize je zato izražen kot $x \pm U$, pri čemer je x rezultat analize, U pa razširjena merilna negotovost, kar pri faktorju zajetja 2 pomeni približno 95-odstotno stopnjo zaupanja. Pri ločenem preskušanju za določitev PCDD/F in dioksinom podobnih PCB je treba vsoto ocenjene razširjene negotovosti ločenih rezultatov analize vsebnosti PCDD/F in dioksinu podobnih PCB uporabiti za vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB.
- Če se merilna negotovost upošteva z uporabo CCa (kot je opisano točki IV.2 Priloge II), se navede ta parameter.
- Rezultati analize mejne vrednosti se izrazijo z istimi enotami in zaokrožijo (vsaj) na enako število decimalnih mest, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 1881/2006.

Bioanalitske presejalne metode

- Rezultat presejanja se navede kot skladen ali s sumom na neskladnost („sumljiv“).
- Poleg tega se lahko navede rezultat za PCDD/F in/ali dioksinom podobne PCB, izražen v bioanalitskih ekvivalentih (BEQ) (ne TEQ) (glej točko 1 Priloge III). Za vzorce, pri katerih je odziv pod pragom poročanja, se navede, da so pod pragom poročanja.
- Za vsako vrsto vzorca matrice se v poročilu navede mejna vrednost ali prag ukrepanja, na katerem temelji ocena.
- V poročilu se navedejo vrsta uporabljenega preskusa, osnovno načelo preskusa in vrsta umerjanja.
- Poročilo vključuje tudi metodo, uporabljeno za ekstrakcijo PCDD/F, dioksinom podobnih PCB in določitev maščob. Vsebnost maščob v vzorcu se določi in sporoči za vzorce živil z mejnimi vrednostmi ali pragovi ukrepanja, določenimi na podlagi maščob, in pričakovano koncentracijo maščob v razponu 0–2 % (v skladu z veljavno zakonodajo), za druge vzorce pa je določitev vsebnosti maščob neobvezna.
- Če obstaja sum, da vzorci niso skladni, mora poročilo vključevati navodilo glede potrebnih ukrepov. Koncentracijo PCDD/F ter vsoto PCDD/F in dioksinom podobnih PCB v navedenih vzorcih s povišanimi vsebnostmi je treba določiti/potrditi s potrditveno metodo.

Dodatek k PRILOGI III

Faktorji toksične ekvivalentnosti (TEF) Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) za oceno tveganja za ljudi, ki temeljijo na sklepih Svetovne zdravstvene organizacije – strokovnega srečanja Mednarodnega programa za kemijsko varnost (IPCS) junija 2005 v Ženevi (Martin van den Berg *et al.*, Ponovna ocena faktorjev toksične ekvivalentnosti za dioksine in dioksinom podobne spojine pri ljudeh in sesalcih, Svetovna zdravstvena organizacija, 2005 (*The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds*). *Toxicological Sciences* 93(2), str. 223–241 (2006)).

Kongener	Vrednost TEF	Kongener	Vrednost TEF
Dibenzo-p-dioksini („PCDD“)		„Dioksinom podobni“ PCB: neorto PCB + monoorto PCB	
2,3,7,8-TCDD	1	Neorto PCB	
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,03
OCDD	0,0003		
Dibenzofurani (PCDF)		Monoorto PCB	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB 114	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB 118	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Uporabljene okrajšave: „T“ = tetra; „Pe“ = penta; „Hx“ = hekso; „Hp“ = hepta; „O“ = okta; „CDD“ = klorodibenzodioksin; „CDF“ = klorodibenzofuran; „CB“ = klorobifenil.

PRILOGA IV

PRIPRAVA VZORCA IN ZAHTEVE ZA ANALITSKE METODE ZA NADZOR VSEBNOSTI DIOKSINOM NEPODOBNIH PCB (PCB # 28, 52, 101, 138, 153, 180) V NEKATERIH ŽIVILIH

Zahteve, določene v tej prilogi, se uporabijo, kadar se živila analizirajo za uradni nadzor vsebnosti dioksinom nepodobnih polikloriranih bifenilov (dioksinom nepodobnih PCB) in za druge regulativne namene.

1. Metode ugotavljanja, ki se uporabljajo:

plinska kromatografija/detekcija zajetja elektronov (GC-ECD), GC-LRMS, GC-MS/MS, GC-HRMS ali enakovredne metode.

2. Določitev in potrditev predpisanih analitov:

- relativni retencijski čas glede na interne standarde ali referenčne standarde (sprejemljivi odmik $\pm 0,25$ %).
- Plinsko kromatografsko ločevanje vseh šestih indikatorskih PCB (PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 138, PCB 153 in PCB 180) od motečih snovi, zlasti sočasno eluiranih PCB, še posebej če so vzorci v območju zakonsko dovoljenih mej in je treba potrditi neskladnost.

(Kongeneri, za katere je pogosto ugotovljeno, da se sočasno eluirajo, so na primer PCB 28/31, PCB 52/69 in PCB 138/163/164. Pri GC-MS se upoštevajo tudi mogoči moteči vplivi masnih fragmentov višjih kloriranih kongenerov.)

- Pri tehnikah GC-MS:
 - spremljanje najmanj:
 - dveh specifičnih ionov za HRMS,
 - dveh specifičnih ionov z $m/z > 200$ ali treh specifičnih ionov z $m/z > 100$ za LRMS,
 - enega starševskega in dveh hčerinskih ionov za MS-MS.
 - Največja dovoljena odstopanja za odzive izbranih masnih fragmentov:

relativni odmik intenzitete izbranih masnih fragmentov od teoretičnega odziva ali umeritveni standard za izbrani ciljni ion (to je ion z najmočnejšim odzivom, ki se spremlja) in potrditvene ione:

Relativni odziv potrditvenih ionov glede na ciljni ion	GC-EI-MS (relativni odmik)	GC-CI-MS, GC-MS ^a (relativni odmik)
> 50 %	± 10 %	± 20 %
> 20 % do 50 %	± 15 %	± 25 %
> 10 % do 20 %	± 20 %	± 30 %
≤ 10 %	± 50 % (*)	± 50 % (*)

(*) Na voljo mora biti zadostno število masnih fragmentov z relativno intenziteto > 10 %, zato uporaba potrditvenih ionov z relativnim odzivom, manjšim kot 10 % v primerjavi s ciljnim ionom, ni priporočljiva.

- Pri GC-ECD:

potrditev rezultatov, ki presegajo dopustne meje, z dvema kolonama GC s stacionarnimi fazami različne polarnosti.

3. Dokazovanje zmogljivosti metode:

validacija v območju mejne vrednosti (0,5-kratna do 2-kratna mejna vrednost) s sprejemljivim koeficientom variacije za ponovljene analize (glej zahteve za srednjo natančnost v točki 8).

4. Meja določanja:

slepe vrednosti ne presegajo 30-odstotne ravni kontaminacije, ki ustreza mejni vrednosti ⁽¹⁾.

5. Nadzor kakovosti:

redne slepe kontrole, analize vzorcev z dodatkom, analize kontrolnih vzorcev, sodelovanje v medlaboratorijskih študijah z različnimi matricami vzorcev.

6. Nadzor izkoristkov:

- uporaba primernih internih standardov s fizikalno-kemijskimi lastnostmi, primerljivimi s predpisanimi analiti.
- Dodajanje internih standardov:
 - dodajanje vzorcem proizvodom (pred ekstrakcijo in čiščenjem),
 - mogoče je tudi dodajanje ekstrahirani maščobi (pred čiščenjem), če je mejna vrednost določena na podlagi maščob.
- Zahteve za metode, pri katerih se uporablja vseh šest izotopsko označenih kongenerov indikatorskih PCB:
 - popravek rezultatov glede izkoristka internih standardov,
 - splošno sprejemljiv izkoristek izotopsko označenih internih standardov je med 50 in 120 %,
 - sprejemljivi so manjši ali večji izkoristki za posamezne kongenere z manj kot 10-odstotnim prispevkom k vsoti šestih indikatorskih PCB.
- Zahteve za metode, pri katerih se ne uporablja vseh šest izotopsko označenih internih standardov ali drugih internih standardov:
 - nadzor izkoristka internih standardov za vsak vzorec,
 - sprejemljivi izkoristek internih standardov med 60 in 120 %,
 - popravek rezultatov glede izkoristka internih standardov.
- Izkoristek neoznačenih kongenerov se preveri z analizo vzorcev z dodatkom ali kontrolnih vzorcev s koncentracijami v območju mejne vrednosti. Sprejemljivi izkoristek za te kongenere je med 70 in 120 %.

7. Zahteve za laboratorije:

v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 882/2004 laboratorije akreditirajo priznani organi, ki delujejo v skladu z zahtevami ISO Guide 58, s čimer je zagotovljeno, da izvajajo analitsko zagotavljanje kakovosti. Laboratoriji se akreditirajo po standardu EN ISO/IEC 17025.

8. Značilnosti zmogljivosti metode: merila za vsoto šestih indikatorskih PCB pri mejni vrednosti

Pravilnost	– 30 do + 30 %
Srednja natančnost (RSD %)	≤ 20 %
Razlika med izračunom zgornje in spodnje meje	≤ 20 %

9. Poročanje o rezultatih

- Če uporabljeni analitski postopki to omogočajo, analitski rezultati vsebujejo vrednosti posameznih kongenerov PCB in se navajajo na spodnji meji, zgornji meji in srednji meji, da se v poročilo o rezultatih vključi kar največ podatkov in tako omogoči razlago rezultatov glede na posebne zahteve.
- Poročilo vključuje tudi metodo, uporabljeno za ekstrakcijo PCB in lipidov. Vsebnost lipidov v vzorcu se določi in sporoči za vzorce živil z mejnimi vrednostmi, določenimi na podlagi maščob, in pričakovano koncentracijo maščob v razponu 0–2 % (v skladu z veljavno zakonodajo), za druge vzorce pa je določitev vsebnosti maščob neobvezna.

⁽¹⁾ Zelo priporočljivo je, da je prispevek slepega reagenta k vsebnosti onesnaževala v vzorcu manjši. Laboratorij je odgovoren za nadzor spreminjanja slepih vrednosti, zlasti če se slepe vrednosti odštejejo.

- Izkoristki posameznih internih standardov morajo biti na voljo, če so zunaj območja iz točke 6, če je presežena mejna vrednost in na zahtevo tudi v drugih primerih.
 - Ker je treba pri odločanju o skladnosti vzorca upoštevati merilno negotovost, je na voljo tudi ta parameter. Rezultat analize je zato izražen kot $x \pm U$, pri čemer je x rezultat analize, U pa razširjena merilna negotovost, kar pri faktorju zajetja 2 pomeni približno 95-odstotno stopnjo zaupanja.
 - Če se merilna negotovost upošteva z uporabo CCa (kot je opisano točki IV.1 Priloge II), se navede ta parameter.
 - Rezultati analize mejne vrednosti se izrazijo z istimi enotami in zaokrožijo (vsaj) na enako število decimalnih mest, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 1881/2006.
-

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 590/2014**z dne 2. junija 2014****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. junija 2014

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	MK	64,8
	TR	64,5
	ZZ	64,7
0707 00 05	AL	25,2
	MK	40,7
	TR	121,6
0709 93 10	ZZ	62,5
	TR	114,5
	ZZ	114,5
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	129,3
	ZZ	125,6
0808 10 80	AR	104,3
	BR	77,8
	CL	99,5
	CN	127,0
	NZ	137,5
	US	161,6
	UY	70,3
	ZA	120,5
	ZZ	112,3
	TR	444,9
0809 29 00	ZZ	444,9

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

SKLEP POLITIČNEGA IN VARNOSTNEGA ODBORA EUCAP SAHEL MALI/1/2014

z dne 26. maja 2014

o imenovanju vodje misije Evropske unije v okviru SVOP v Maliju (EUCAP Sahel Mali)

(2014/310/SZVP)

POLITIČNI IN VARNOSTNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti tretjega odstavka člena 38 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/219/SZVP z dne 15. aprila 2014 o misiji Evropske unije v okviru SVOP v Maliju (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾ in zlasti člena 7(1) Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Politični in varnostni odbor je na podlagi Sklepa 2014/219/SZVP pooblaščen, da v skladu s členom 38 Pogodbe sprejme ustrezne odločitve glede političnega nadzora in strateškega vodenja misije EUCAP Sahel Mali, vključno s sklepom o imenovanju vodje misije.
- (2) Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko je predlagal, da se g. Albrecht CONZE imenuje za vodjo misije EUCAP Sahel Mali za obdobje od 26. maja 2014 do 14. januarja 2015 –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

G. Albrecht CONZE se imenuje za vodjo misije Evropske unije v okviru SVOP v Maliju (EUCAP Sahel Mali) za obdobje od 26. maja 2014 do 14. januarja 2015.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 26. maja 2014

Za Politični in varnostni odbor

Predsednik

W. STEVENS

⁽¹⁾ UL L 113, 16.4.2014, str. 21.

SKLEP SVETA
z dne 26. maja 2014
o imenovanju dveh belgijskih članov in belgijskega nadomestnega člana Odbora regij
(2014/311/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 305 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga belgijske vlade,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 22. decembra 2009 in 18. januarja 2010 sprejel sklepa 2009/1014/EU ⁽¹⁾ in 2010/29/EU ⁽²⁾ o imenovanju članov in nadomestnih članov Odbora regij za obdobje od 26. januarja 2010 do 25. januarja 2015. Zaradi konca mandata Charlesa PICQUÉJA je bil Alain HUTCHINSON 26. novembra 2012 s Sklepom Sveta 2012/736/EU ⁽³⁾ imenovan za člana do 25. januarja 2015, Charles PICQUÉ pa je bil imenovan za nadomestnega člana. Zaradi konca mandata Josa CHABERTA je bil Jean-Luc VANRAES 28. januarja 2013 s Sklepom Sveta 2013/68/EU ⁽⁴⁾ imenovan za člana do 25. januarja 2015.
- (2) Zaradi izteka volilnih mandatov, na podlagi katerih sta bila imenovana Jean-Luc VANRAES in Alain HUTCHINSON, sta se sprostili dve mesti članov Odbora regij. Zaradi izteka volilnega mandata, na čigar podlagi je bil imenovan Charles PICQUÉ, se je sprostilo mesto nadomestnega člana –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za preostanek mandata, ki se izteče 25. januarja 2015, se s 26. majem 2014 v Odbor regij imenujejo:

(a) za člana:

- Jean-Luc VANRAES, *Gemeenteraadslid in Ukkel*,
- Alain HUTCHINSON, *Conseiller communal à Saint-Gilles*,

in

(b) za nadomestnega člana:

- Charles PICQUÉ, *Bourgmestre de la commune de Saint-Gilles*.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 26. maja 2014

Za Svet
Predsednik
Ch. VASILAKOS

⁽¹⁾ UL L 348, 29.12.2009, str. 22.

⁽²⁾ UL L 12, 19.1.2010, str. 11.

⁽³⁾ UL L 329, 29.11.2012, str. 18.

⁽⁴⁾ UL L 32, 1.2.2013, str. 16.

SKLEP KOMISIJE
z dne 28. maja 2014
o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje za notranje in zunanje barve in lake

(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 3429)

(Besedilo velja za EGP)

(2014/312/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje ⁽¹⁾ in zlasti člena 8(2) Uredbe,

po posvetovanju z Odborom Evropske unije za znak za okolje,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z Uredbo (ES) št. 66/2010 se lahko znak EU za okolje podeli proizvodom, ki imajo zmanjšan vpliv na okolje v svojem celotnem življenjskem krogu.
- (2) Uredba (ES) št. 66/2010 določa, da se uvedejo posebna merila za podelitev znaka EU za okolje glede na skupine proizvodov.
- (3) Zaradi boljšega izražanja stanja trga za to skupino proizvodov in upoštevanja inovacij v zadnjih letih je smiselno spremeniti področje uporabe skupine proizvodov in vzpostaviti spremenjen sklop okoljskih meril.
- (4) Odločba Komisije 2009/543/ES ⁽²⁾ in Odločba Komisije 2009/544/ES ⁽³⁾ sta ločeno obravnavali notranje in zunanje barve. Da bi se zmanjšalo upravno breme za pristojne organe in vlagatelje, sta bili združeni v en dokument z merili. Poleg tega spremenjena merila izražajo nove zahteve glede nevarnih snovi, ki so bila uvedena z Uredbo (ES) št. 66/2010 naknadno po prejšnjih sklepih.
- (5) Namen meril je zlasti spodbujanje proizvodov, ki imajo v svojem življenjskem krogu manjši vpliv na okolje, so visoke kakovosti, visoko učinkoviti in dolgotrajni ter vsebujejo omejeno količino nevarnih snovi ⁽⁴⁾ in omejeno količino hlapnih organskih spojin. Proizvode, ki imajo glede na te vidike izboljšano učinkovitost, bi bilo treba spodbujati z znakom za okolje. Zato je primerno določiti merila za podelitev znaka EU za okolje skupini proizvodov „barve in laki“.
- (6) Spremenjena merila ter z njimi povezane zahteve za ocenjevanje in preverjanje bi morali veljati štiri leta od datuma sprejetja tega sklepa, pri čemer se upošteva inovacijski cikel te skupine proizvodov.
- (7) Ta sklep bi zato moral nadomestiti Odločbo 2009/543/ES in Odločbo 2009/544/ES.

⁽¹⁾ UL L 27, 30.1.2010, str. 1.

⁽²⁾ Odločba Komisije 2009/543/ES z dne 13. avgusta 2008 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka Skupnosti za okolje za zunanje barve in lake (UL L 181, 14.7.2009, str. 27).

⁽³⁾ Odločba Komisije 2009/544/ES z dne 13. avgusta 2008 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka Skupnosti za okolje za notranje barve in lake (UL L 181, 14.7.2009, str. 39).

⁽⁴⁾ Snovi z razvrstitvijo glede na nevarnost, ki je bila določena na podlagi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (uredba CLP) (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

- (8) Proizvajalcem, ki so za svoje proizvode pridobili znak EU za okolje za notranje in zunanje barve ter lake na podlagi meril iz odločb 2009/543/ES in 2009/544/ES, bi bilo treba zagotoviti prehodno obdobje, da bodo imeli dovolj časa za prilagoditev svojih proizvodov tako, da bodo izpolnjevali spremenjena merila in zahteve.
- (9) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 16 Uredbe (ES) št. 66/2010 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Skupina proizvodov „notranje in zunanje barve in laki“ zajema notranje in zunanje dekorativne barve in lake, lesne lazure in s tem povezane proizvode, namenjene za uporabo pri potrošnikih in profesionalnih uporabnikih, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
2. Skupina proizvodov „notranje in zunanje barve in lahki“ zajema: talne premaze in talne barve, barve, ki so jih na zahtevo potrošnikov (neprofesionalnih) ali profesionalnih notranjih oblikovalcev distributerji niansirali, sisteme za niansiranje, dekorativne barve v obliki tekočine ali paste, ki so lahko vnaprej pripravljene, niansirane ali pripravljene s strani proizvajalcev, da bi izpolnjevale potrebe potrošnikov, vključno z barvami za les, lesnimi lazurami in lazurami za obloge, zidnimi premazi, temeljnimi premazi za kovine in osnovnimi premazi takih sistemov proizvodov, kot so opredeljeni v Prilogi I k Direktivi 2004/42/ES.
3. Skupina proizvodov ne zajema naslednjih proizvodov:
 - (a) premazov proti preraščanju;
 - (b) zaščitnih proizvodov za impregnacijo lesa;
 - (c) premazov za posebno industrijsko in profesionalno uporabo, vključno z visoko odpornimi premazi;
 - (d) premazov v prahu;
 - (e) barvnih sistemov za sušenje na UV-svetlobi;
 - (f) barv, ki so prvotno namenjene za vozila;
 - (g) proizvodov, katerih prvotna naloga ni oblikovanje filma čez podlago, npr. olj in voskov;
 - (h) polnil, kot so opredeljeni v standardu EN ISO 4618;
 - (i) barv za označevanje vozišč.

Člen 2

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „barva“ pomeni pigmentiran premazni material, dobavljen v obliki tekoče paste ali prahu, ki ob nanosu na podlago oblikuje neprozoren film z zaščitnimi, dekorativnimi ali posebnimi tehničnimi lastnostmi in se po nanosu posuši v suh, sprijet in zaščitni premaz;
2. „lak“ pomeni prozoren premazni material, ki ob nanosu na podlago oblikuje trden prozoren film z zaščitnimi, dekorativnimi ali posebnimi tehničnimi lastnostmi in se po nanosu posuši v suh, sprijet in zaščitni premaz;
3. „dekorativne barve in laki“ pomenijo barve in lake, ki se na kraju samem nanesejo na stavbe, njihovo opremo in napeljave za dekorativne namene ter zaščito;
4. „lazura“ pomeni premaz, ki tvori prozoren ali polprozoren film za dekoracijo in zaščito lesa pred preperevanjem, kar omogoča lažje vzdrževanje;

⁽¹⁾ Direktiva 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih barvah in lakih in proizvodih za ličenje vozil ter o spremembi Direktive 1999/13/ES (UL L 143, 30.4.2004, str. 87).

5. „sistem za niansiranje“ pomeni način priprave barvnih premazov z mešanjem „osnove“ in barve;
6. „zidni premaz“ pomeni premaz, ki ustvari dekorativni in zaščitni film, za uporabo na betonu, opeki, ki jo je mogoče barvati, betonskih blokih, ometu, plošči iz kalcijevega silikata ali z vlakni ojačanjem cementu;
7. „vezivni temeljni premazi“ pomenijo premaze, namenjene učvrstitvi slabo vezanih površinskih delcev ali hidrofobiranju površine;
8. „barvni sistem za sušenje na UV-svetlobi“ pomeni sušenje premaznih materialov z izpostavljenostjo umetnemu ultravijoličnemu sevanju;
9. „premaz v prahu“ pomeni zaščitni ali dekorativni premaz, ki nastane z nanosom premaza v prahu na podlago in fuzijo za zagotavljanje stalnega filma;
10. „konzervansi v vsebnikih“ so proizvodi za konzerviranje proizvodov med skladiščenjem, ki delujejo tako, da preprečujejo kvarjenje proizvoda zaradi delovanja mikrobov in s tem zagotavljajo njegov veljavni rok uporabnosti;
11. „konzervansi suhih filmov“ so proizvodi, ki se uporabljajo za zaščito filmov ali premazov in delujejo tako, da preprečujejo kvarjenje proizvoda zaradi delovanja mikrobov ali rasti alg, da bi zaščitili prvotne lastnosti površine materiala ali predmetov;
12. „snovi za preprečevanje razslojevanja“ so dodatki, ki se premaznim materialom dodajo za preprečevanje razslojevanja med proizvodnjo ali skladiščenjem premaznega materiala;
13. „hlapne organske spojine“ (HOS) pomenijo katere koli organske spojine, ki imajo pri standardnem tlaku 101,3 kPa začetno vrelišče nižje ali enako 250 °C, kot je določeno v Direktivi 2004/42/ES, in se v kapilarni koloni eluirajo do vključno tetradekana ($C_{14}H_{30}$) za nepolarne sisteme ali dietiladipata ($C_{10}H_{18}O_4$) za polarne sisteme;
14. „polhlapne organske spojine“ (PHOS) pomenijo katero koli organsko spojino, ki ima vrelišče višje od 250 °C in se v kapilarni koloni (!) eluira v vrsto retencije med n-tetradekanom ($C_{14}H_{30}$) in n-dokozanom ($C_{22}H_{46}$) za nepolarne sisteme, ter med dietiladipatom ($C_{10}H_{18}O_4$) in metilpalmitatom ($C_{17}H_{34}O_2$) za polarne sisteme;
15. „bele in svetle barve“ so barve, katerih tristimulus vrednost (vrednost Y) je večja od 70 %;
16. „sijajne barve“ so barve, pri katerih je pod vpadnim kotom 60° odsevnost večja ali enaka 60°;
17. „polsvetleče barve“ (znane tudi kot polsijajne, satenaste in polmatirane) so barve, pri katerih je pod vpadnim kotom 60° ali 85° odsevnost manjša od 60 in večja ali enaka 10°;
18. „matirane barve“ so barve, pri katerih je odsevnost pod vpadnim kotom 85° manjša od 10°;
19. „nesvetleče barve“ so barve, pri katerih je odsevnost pod vpadnim kotom 85° manjša od 5°;
20. „prozorno“ in „polprozorno“ pomeni film s kontrastnim razmerjem, ki je manjše od 98 % pri debelini mokrega filma 120 µ;
21. „neprozorno“ pomeni film s kontrastnim razmerjem, ki je večje od 98 % pri debelini mokrega filma 120 µ.

Člen 3

Merila za podelitev znaka EU za okolje na podlagi Uredbe (ES) št. 66/2010 za proizvod, ki spada v skupino proizvodov „barve in laki“, opredeljeno v členu 1 tega sklepa, ter z njimi povezane zahteve za ocenjevanje in preverjanje so določeni v Prilogi.

Člen 4

Merila in z njimi povezane zahteve za ocenjevanje, ki so določeni v Prilogi, veljajo štiri leta od datuma sprejetja tega sklepa.

Člen 5

Za upravne namene se skupini proizvodov „notranje in zunanje barve in laki“ dodeli kodna številka „044“.

(!) Kot je določeno v točki 8.2.2 standarda FprCEN/TS 16516.

Člen 6

Odločbi 2009/543/ES in 2009/544/ES se razveljavita.

Člen 7

1. Pri vlogah za podelitev znaka EU za okolje za proizvode, ki spadajo v skupino proizvodov „barve in lahki“ in ki so bile vložene dva meseca od datuma sprejetja tega sklepa, se lahko upoštevajo merila iz Odločbe 2009/543/ES ali Odločbe 2009/544/ES ali merila iz tega sklepa. Vloge se ocenjujejo v skladu z merili, na katerih temeljijo.
2. Licence za znak EU za okolje, podeljene v skladu z merili iz Odločbe 2009/543/ES ali Odločbe 2009/544/ES, se lahko uporabljajo 12 mesecev od datuma sprejetja tega sklepa.

Člen 8

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 28. maja 2014

Za Komisijo
Janez POTOČNIK
Član Komisije

PRILOGA

MERILA ZA PODELITEV ZNAKA EU ZA OKOLJE TER ZAHTEV ZA OCENJEVANJE IN PREVERJANJE

Merila za podelitev znaka EU za okolje barvam in lakom:

1. Belo barvilo in odpornost na mokro drgnjenje
2. Titanov dioksid
3. Učinkovitost pri uporabi
 - (a) Razlivnost
 - (b) Odpornost proti vodi
 - (c) Oprijemljivost
 - (d) Površinska obraba
 - (e) Preperevanje
 - (f) Prepustnost vodnih hlapov
 - (g) Prepustnost tekoče vode
 - (h) Odpornost proti plesni
 - (i) Zapolnjevanje razpok
 - (j) Odpornost na alkalije
 - (k) Odpornost proti koroziji
4. Hlapne in polhlapne organske spojine (HOS, PHOS)
5. Omejevanje nevarnih snovi in zmesi
 - (a) Skupne omejitve, ki veljajo za razvrstitve glede na nevarnost in opozorilne stavke
 - (b) Omejitve, ki veljajo za snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost
 - (c) Omejitve, ki veljajo za posebne nevarne snovi
6. Informacije za potrošnike
7. Informacije na znaku EU za okolje

Merila za podeljevanje znaka za okolje kažejo najbolj okoljsko učinkovite proizvode na trgu barv in lakov. Standardi visoke kakovosti in učinkovitosti barv so potrebni za zagotovitev dolge življenjske dobe proizvoda ter s tem prispevanje k znatnemu zmanjšanju skupnih učinkov barv v življenjskem krogu. Poleg tega je namen meril čim bolj zmanjšati uporabo hlapnih in polhlapnih organskih snovi v sestavi barve.

Medtem ko sta uporaba kemičnih proizvodov in sproščanje onesnaževal del proizvodnega procesa, proizvod z znakom EU za okolje potrošniku zagotavlja, da je bila uporaba takih snovi omejena, kolikor je tehnično mogoče brez poseganja v primernost proizvoda za uporabo. Poleg tega končna barva ali lak morda ni razvrščen kot akutni toksin ali nevaren za okolje na podlagi evropske zakonodaje o označevanju proizvodov.

Kadar koli je mogoče, merila izključujejo ali čim bolj omejujejo koncentracijo (potrebno za zagotavljanje posebnih funkcij ali lastnosti) številnih snovi, ki so opredeljene kot nevarne za zdravje ljudi in okolje ter bi se lahko uporabile v sestavi barv in lakov. Odstopanje, na podlagi katerega se lahko taka snov uporabi v proizvodni z znakom za okolje, se odobri le, kadar je snov potrebna, da proizvod izpolni pričakovanja potrošnikov glede učinkovitosti proizvoda ali obvezne zahteve (na primer zaščita z barvo) ter kadar ni na voljo uporabljenih in preskušanih alternativ.

Odstopanja se ocenijo na podlagi načela previdnosti ter znanstvenih in tehničnih dokazov, zlasti če so na trgu na voljo varnejši proizvodi.

Preskušanje končnega proizvoda glede prisotnosti omejenih nevarnih snovi se lahko zahteva, da se zagotovi visoka stopnja jamstva za potrošnike.

Po potrebi se uvedejo tudi strogi pogoji za ravnanje s snovmi v proizvodnem procesu barv in lakov, da se prepreči izpostavljenost delavcev. Preverjanje izpolnjevanja meril je vzpostavljeno tako, da zagotavlja visoko stopnjo jamstva za potrošnike, kaže praktične možnosti, da vlagatelj pridobi informacije iz dobavne verige, in izključuje možnost za nezašlužene koristi vlagateljev.

Ocenjevanje in preverjanje

(a) Zahteve

Pri vsakem merilu so navedene posebne zahteve za ocenjevanje in preverjanje.

Kadar mora vlagatelj predložiti izjave, dokumentacijo, analize, poročila o preskusih ali druga dokazila, da dokaže izpolnjevanje meril, lahko ti izvirajo od vlagatelja in/ali njegovih dobaviteljev in/ali njihovih dobaviteljev, če je to primerno.

V primeru sprememb, kot je sprememba dobavitelja, sprememba sestave barve ali razširitev izbora proizvodov, zaradi katere se spremeni skladnost barve ali laka z enim merilom ali več (kot je ustrezno), imetnik licence pred spremembo predloži informacije zadevnemu pristojnemu organu, s katerimi dokaže skladnost proizvoda, kot je določena v okviru zadevnega merila.

Po potrebi se lahko preskusne metode, ki niso navedene za posamezno merilo, uporabijo, če so opisane v priročniku za uporabo meril za znak za okolje in če pristojni organ, ki ocenjuje vloge, prizna njihovo enakovrednost.

Pristojni organi prednostno priznajo preskuse, akreditirane v skladu s standardom ISO 17025, in preverjanja, ki jih opravijo organi, akreditirani v skladu s standardom EN 45011 ali enakovrednim mednarodnim standardom.

Po potrebi lahko pristojni organi zahtevajo dokazno dokumentacijo in opravijo neodvisna preverjanja.

(b) Mejne vrednosti meritev

Če ni navedeno drugače, morajo namenoma dodane snovi in zmesi ter stranski produkti in nečistoče iz surovin, katerih koncentracija v končni sestavi je enaka ali večja od 0,010 masnega %, izpolnjevati merila za znak za okolje.

- (c) Pristojnemu organu se predloži natančna sestava proizvoda, vključno s funkcijo in fizično obliko vseh sestavin, opredeljenih v okviru merila, vsemi dodatnimi funkcionalnimi sestavinami in njihovo vhodno koncentracijo. Za vsako sestavino se navedejo njeno kemijsko ime, številka CAS in razvrstitev CLP v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008. Prijavijo se vse sestavine, opredeljene v okviru merila, ter vse dodatne funkcionalne sestavine in znane nečistoče, ki so v proizvodni prisotne v koncentracijah, večjih od 0,010 %, razen če se za izpolnjevanje zahteve za odstopanje zahteva nižja koncentracija.

Če so v okviru meril navedene sestavine, to vključuje snovi in pripravke ali zmesi. Opredelitvi „snovi“ in „zmesi“ sta navedeni v členu 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: uredba REACH).

Pristojnemu organu se v skladu z uredbo REACH predložijo varnostni listi in/ali številke CAS ter razvrstitve CLP za vsako sestavino.

- (d) Za vsa merila, razen za merilo 4 – hlapne in polhlapne organske spojine (HOS, PHOS), veljajo omejitve za barve ali lake v embalaži. V skladu z Direktivo 2004/42/ES veljajo omejitve HOS za proizvode, pripravljene za uporabo, zato se najvišja vsebnost HOS izmeri ali izračuna ob upoštevanju vseh priporočenih dodatkov, kot so barvila in/ali razredčila. Za ta izračun ali meritve bodo dobavitelji surovin morali navesti podatke o vsebnosti trdih delcev, HOS in gostoti proizvoda. Navedeno velja tudi za merjenje ali izračun PHOS. Pristojni organi lahko zaradi potrditve izračunov zahtevajo preskušanje za PHOS.

Merilo 1 – belo barvilo in odpornost na mokro drgnjenje

1(a) Minimalna zahteva za vsebnost belega barvila:

Vsebnost belega barvila (belo anorgansko barvilo z lomnim količnikom, ki je višji od 1,8) v notranjih barvah za stene in stropce, za katere se zahteva odpornost na mokro drgnjenje razredov 1 in 2, na m² suhega filma z 98-odstotno motnostjo je enaka ali manjša od vsebnosti iz razpredelnice 1. Pri sistemih za niansiranje ta zahteva velja le za osnovne barve.

Razpredelnica 1

Povezava med odpornostjo na mokro drgnjenje in vsebnostjo TiO₂ pri notranjih barvah

Odpornost na mokro drgnjenje	Mejna vrednost v zaprtih prostorih (v g/m ²)
Razred 1	40
Razred 2	36

Za vse druge barve, vključno z apnenimi barvami, silikatnimi barvami, temeljnimi premazi, antikorozijskimi barvami in fasadnimi barvami, vsebnost belega pigmenta (belo anorgansko barvilo z lomnim količnikom, ki je višji od 1,8) ne presega 36 g/m² za proizvode za notranjo uporabo in 38 g/m² za proizvode za zunanjo uporabo. V primeru barv za notranjo in zunanjo uporabo velja strožja mejna vrednost.

Če zgoraj navedeni proizvodi spadajo v okvir izvzeta iz dela (b), vsebnost belega barvila (belo anorgansko barvilo z lomnim količnikom, ki je višji od 1,8) ne presega 25 g/m² suhega filma z 98-odstotno motnostjo.

1(b) Minimalna zahteva za odpornost na mokro drgnjenje (samo za notranje barve)

Vse notranje barve za stene in stropce (končni premazi) dosežejo razred 1 ali razred 2 odpornosti na mokro drgnjenje v skladu s standardoma EN 13300 in EN ISO 11998. Ta zahteva velja le za osnove za niansiranje (osnovne barve).

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

Iz te zahteve so izvzete notranje barve za stene in stropne z vsebnostjo belega barvila (belo anorgansko barvilo z lomnim količnikom, ki je višji od 1,8), ki je enaka ali manjša od 25 g/m² suhega filma z 98-odstotno motnostjo.

Odpornost na mokro drgnjenje je lahko navedena le na nalepki ali drugi trženjski dokumentaciji barv iz razreda 1 in 2 odpornosti na mokro čiščenje, ki jim je bil podeljen znak za okolje.

Ocenjevanje in preverjanje: izpolnijo se zahteve iz točke 1(a) in 1(b). Vlagatelj predloži dokumentacijo, ki dokazuje, da je vsebnost belega barvila skladna s tem merilom.

Vlagatelj predloži poročilo o preskusu v skladu s standardom EN 13300 z uporabo metode EN ISO 11998 (preskus sposobnosti čiščenja in odpornosti proti drgnjenju). Za barve za stropne in notranje barve za stene se kot dokaz za trditve glede odpornosti na mokro drgnjenje predložijo nalepke za embalažo, vključno s priloženim besedilom.

Merilo 2 – titan dioksidno barvilo

Če proizvod vsebuje več kot 3,0 masnega % titanovega dioksida, emisije in izpusti odpadkov pri proizvodnji katerega koli titan dioksidnega barvila ne presegajo naslednjih vrednosti ⁽¹⁾:

Za sulfatni postopek:

- SO_x, izračunan kot SO₂: 7,0 kg/tono barvila TiO₂.
- Odpadni sulfati: 500 kg/tono barvila TiO₂.

Za kloridni postopek:

- Če se uporabi naravni rutil, 103 kg odpadnih kloridov/tono barvila TiO₂.
- Če se uporabi sintetični rutil: 179 kg/tono barvila TiO₂.
- Če se uporabi žlindra: 329 kg/tono barvila TiO₂.

Če se uporabi več vrst rude, se uporabijo sorazmerne vrednosti glede na uporabljeno količino posamezne vrste rude.

Opomba:

Emisije SO_x veljajo le za sulfatni postopek.

Za opredelitev odpadkov se uporabi člen 3 okvirne direktive o odpadkih (Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾). Če lahko proizvajalec TiO₂ izpolni zahteve glede trdnih odpadkov iz člena 5 (proizvodnja stranskih proizvodov) okvirne direktive o odpadkih, so odpadki izvzeti.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži dokazno dokumentacijo, ki dokazuje skladnost proizvodnje surovine za barve proizvajalca titanovega dioksida, v obliki izjave o neuporabi ali izjave, ki ji priloži podatke, ki kažejo, da so izpolnjene zadevne ravni emisij pri procesu in izpustov odpadkov.

Merilo 3 – učinkovitost pri uporabi

Da se dokaže učinkovitost barv in lakov pri uporabi, se izvedejo naslednji preskusi glede na vrsto barve in/ali laka, kot je navedeno v razpredelnici 2:

⁽¹⁾ Kot izhaja iz Referenčnega dokumenta o najboljši razpoložljivi tehnologiji za proizvodnjo anorganskih kemičnih snovi v velikih količinah, BREF, avgust 2007.

⁽²⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

Zahteve glede učinkovitosti za različne vrste barv in lakov

Merila	Barve in laki (s podkategorijami, ki so opredeljene v skladu z Direktivo 2004/42/ES)							
	Notranja barva (a, b)	Zunanja barva (c)	Zaključne in zaščitne barve (d)	Debel notranji in zunanji dekorativni premaz (l)	Lak in lesna barva (e, f)	Enokomponentna in talna barva (i)	Temeljni premaz (g)	Osnovni in temeljni premaz (h)
3(a) Razlivnost (le za bele in svetle barve, vključno z belo osnovo v sistemih za niansiranje) – ISO 6504/1	8 m ² /l	4 m ² /l (elastomerna barva) 6 m ² /l (zidna barva)	Zunanji proizvodi 6 m ² /l Notranji proizvodi 8 m ² /l	1 m ² /l	-	Zunanji proizvodi 6 m ² /l Notranji proizvodi 8 m ² /l	6 m ² /l (brez motnosti) 8 m ² /l (z motnostjo)	6 m ² /l (brez motnosti) 8 m ² /l (z motnostjo)
3(b) Odpornost proti vodi – ISO 2812-3	–	–	–	–	Odporna proti vodi	Odporna proti vodi	–	–
3(c) Oprijemljivost – EN 24624		–	–	–	–	Rezultat 2	1,5 MPa (zidna barva)	1,5 MPa (zidna barva)
3(d) Površinska obraba – EN ISO 7784-2	–	–	–	–	–	70 mg izgube teže	–	–
3(e) Preperevanje – EN 11507/EN 927-6	–	1 000 ur	1 000 ur (na prostem)	1 000 ur (na prostem)	1 000 ur (na prostem)	1 000 ur (na prostem)	–	–
3(f) Prepustnost vodnih hlapov ⁽¹⁾ – EN ISO 7783	–	Razred II ali višji	–	Razred II ali višji (na prostem)	–	–	–	–
3(g) Prepustnost tekoče vode ⁽¹⁾ – EN 1062-3	–	V primeru navedb razred III Vsi ostali proizvodi razred II ali višji	–	Razred II ali višji (na prostem)	–	–	–	–

Merila	Barve in laki (s podkategorijami, ki so opredeljene v skladu z Direktivo 2004/42/ES)							
	Notranja barva (a, b)	Zunanja barva (c)	Zaključne in zaščitne barve (d)	Debel notranji in zunanji dekorativni premaz (l)	Lak in lesna barva (e, f)	Enokomponentna in talna barva (i)	Temeljni premaz (g)	Osnovni in temeljni premaz (h)
3(h) Odpornost proti plesni ⁽¹⁾ – EN 15457	–	Razred 1 ali nižji (zidne ali lesne barve)	Razred 0 (zunanji proizvodi za les)	Razred 1 ali nižji (na prostem)	–	–	–	–
3(h) Odpornost proti algam – EN 15458 ⁽¹⁾	–	Razred 1 ali nižji (zidne ali lesne barve)	Razred 0 (zunanji proizvodi za les)	Razred 1 ali nižji (na prostem)	–	–	–	–
3(i) Zapolnjevanje razpok ⁽¹⁾ – EN 1062-7	–	A1 (samo elastomerna barva)	–	–	–	–	–	–
3(j) Odpornost na alkalije – ISO 2812-4	–	Zidna barva	–	–	–	–	Na prostem za zidarstvo	Na prostem za zidarstvo
3(k) Odpornost proti koroziji ⁽¹⁾ EN ISO 12944-2 in 12944-6, ISO 9227 ter ISO 4628-2 in 4628-3	–	Protikorozijska barva Mehurjenje: ≥ velikost 3/gostota 3 Rjavenje: ≥ Ri2	Protikorozijska barva Mehurjenje: ≥ velikost 3/gostota 3 Rjavenje: ≥ Ri2	–	–	Protikorozijska barva Mehurjenje: ≥ velikost 3/gostota 3 Rjavenje: ≥ Ri2	Protikorozijska barva Mehurjenje: ≥ velikost 3/gostota 3 Rjavenje: ≥ Ri2	Protikorozijska barva Mehurjenje: ≥ velikost 3/gostota 3 Rjavenje: ≥ Ri2

⁽¹⁾ Zahteva se le v primeru trženjskih navedb v zvezi z barvami.

3(a) Razlivnost

Zahteva glede razlivnosti velja za bele in svetle barve. Za barve, ki so na voljo v več niansah, velja razlivnost za najsvetlejšo nianso.

Bele in svetle barve (vključno s končnimi in vmesnimi premazi) imajo razlivnost (pri prekrivnosti 98 %) najmanj 8 m² na liter proizvoda za notranje barve in 6 m² za zunanje barve. Proizvodi, ki se tržijo kot notranji in zunanji, imajo razlivnost (pri prekrivnosti 98 %) najmanj 8 m² na liter.

Pri sistemih za niansiranje velja to merilo samo za belo osnovo (osnova, ki vsebuje največ TiO₂). V primerih, kjer bela osnova ne izpolnjuje te zahteve, se merilo izpolni po niansiranju bele osnove, ko nastane standardna barva RAL 9010.

Pri barvah, ki so del sistema za niansiranje, mora vlagatelj končnemu uporabniku na embalaži proizvoda in na prodajnih mestih priporočiti, kateri odtенок ali temeljni/osnovni premaz (z znakom EU za okolje, če je možno) naj uporabi za podlago pred nanosom temnejšega odtenka.

Prozorni in polprozorni temeljni ter osnovni premazi imajo razlivnost najmanj 6 m², tisti z motnostjo pa najmanj 8 m². Motni temeljni premazi s specifičnimi lastnostmi zapiranja por, lastnostmi prodiranja in vezivnimi lastnostmi ter temeljni premazi s posebnimi lastnostmi oprijemljivosti imajo razlivnost najmanj 6 m² na liter proizvoda.

Debeli dekorativni premazi (barve, ki so narejene posebej za tridimenzionalni dekorativni učinek in je zato za njih značilna zelo debela plast) imajo razlivnost 1 m² na kg proizvoda.

Motne elastomerne barve imajo razlivnost najmanj 4 m² na liter proizvoda.

Ta zahteva ne velja za lake, lazure, prozorne temeljne premaze za povečanje oprijemljivosti ali katere koli druge prozorne premaze.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metode ISO 6504/1 (Barve in laki – ugotavljanje kritnosti – 1. del: Metoda po Kubelka-Munku za bele in pastelne nianse) ali 6504/3 (3. del: Ugotavljanje kontrastnega razmerja med pastelnimi niansami pri nespremenljivi razlivnosti) ali za barve s tridimenzionalnim dekorativnim učinkom, za katere je značilna zelo debela plast, metode NF T 30 073. Za osnove za proizvodnjo niansiranih proizvodov, ki niso ocenjeni v skladu z zgoraj navedenimi zahtevami, vlagatelj predloži dokaz, kako bo končnemu uporabniku priporočil, da pred nanosom proizvoda uporabi temeljni premaz in/ali siv (ali v drugem ustreznem odtenku) osnovni premaz.

3(b) Odpornost proti vodi

Vsi laki, talni premazi in talne barve so odporni proti vodi, kot določa standard ISO 2812-3, tako da po 24 urah izpostavljenosti in po 16 urah sušenja ni sprememb v sijaju ali barvi.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metode ISO 2812-3.

3(c) Oprijemljivost

Pigmentirani betonski temeljni premazi za zunanjo uporabo so pri preskusu oprijemljivosti iz standarda EN 24624 (ISO 4624) pozitivno ocenjeni, če je kohezivna moč podlage manjša od moči oprijema barve, sicer pa mora oprijem barve presegati vrednost 1,5 Mpa, ki zadošča za pozitivno oceno pri preskusu.

Talni premazi, talne barve, osnovni talni premazi, notranji betonski temeljni premazi, osnovni premazi za kovine in osnovni premazi za les pri preskusu oprijemljivosti iz standarda EN 2409 dosežejo vrednost 2 ali manj.

Za prozorne temeljne premaze ta zahteva ne velja.

Vlagatelj oceni temeljni in/ali končni premaz ali oba premaza, nanesena skupaj. Pri preskušanju samega končnega premaza je to najslabši možni scenarij glede oprijemljivosti.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metode EN ISO 2409 ali metode EN 24624 (ISO 4624).

3(d) Površinska obraba

Odpornost proti obrabi talnih premazov in talnih barv ni večja od 70 mg izgube teže po 1 000 preskusnih ciklih z obremenitvijo 1 000 g in kolesom CS10 v skladu s standardom EN ISO 7784-2.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj zagotovi poročilo o preskusu, ki dokazuje izpolnjevanje tega merila z uporabo metode EN ISO 7784-2.

3(e) Preperevanje (za zunanje barve in lake)

Zidne končne barve ter končni premazi za les in kovino, vključno z laki, so izpostavljeni umetnemu preperevanju v aparaturi s fluorescenčnimi UV-žarnicami in kondenzacijo ali vodnim škropljenjem v skladu s standardom ISO 11507. Preskusnim pogojem so izpostavljeni 1 000 ur. Preskusni pogoji so: UVA 4 ure/60 °C + vlažnost 4 ure/50 °C.

Namesto tega so lahko zunanji končni premazi za les in lesni laki 1 000 ur izpostavljeni preperevanju v napravi za pospeševanje preperevanja s cikličnim izpostavljanjem z UV(A)-sevanjem in škropljenjem v skladu s standardom EN 927-6.

V skladu s standardom ISO 7724-3 sprememba barve vzorcev, izpostavljenih preperevanju, ni večja od $\Delta E^* = 4$. To ne velja za lake in osnove.

Zmanjšanje sijaja sijajnih barv in lakov, izpostavljenih preperevanju, ni večje od 30 % začetne vrednosti in se meri z uporabo standarda ISO 2813. Ta zahteva ne velja za polsvetleče in matirane končne premaze (⁽¹⁾), pri katerih je začetna vrednost sijaja pod vpadnim kotom 60° manjša od 60 %.

Kredanje se preskuša z uporabo metode EN ISO 4628-6 na končnih zidnih premazih ter končnih premazih za les in kovino (kjer je to primerno) po tem, ko so vzorci izpostavljeni preperevanju. Premazi pri tem preskusu dosežejo rezultat 1,5 ali več (0,5 ali 1,0). V standardu so opisana sklicevanja.

Na končnih zidnih premazih ter lesnih in kovinskih končnih premazih se po tem, ko so vzorci izpostavljeni preperevanju, ocenijo tudi naslednji parametri:

luščenje v skladu s standardom ISO 4628-5; gostota lusk 2 ali manj, velikost 2 ali manj;

pokanje v skladu s standardom ISO 4628-4; gostota razpok 2 ali manj, velikost 3 ali manj;

mehurjenje v skladu s standardom ISO 4628-2; gostota mehurjev 3 ali manj, velikost 3 ali manj.

Preskusi se opravijo na osnovi za niansiranje.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metode ISO 11507 v skladu z določenimi parametri in/ali standardom EN 927-6. Vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metode EN ISO 4628-2, 4, 5 in 6 ter poročilo o preskusu v skladu s standardom ISO 7724-3, kjer je to primerno.

3(f) Prepustnost vodnih hlapov

Če so podane zahteve, da morajo zunanje zidne in betonske barve dihati, je barva v skladu s EN 1062-1 razvrščena v razred II (srednja prepustnost hlapov) ali višje v skladu s preskusno metodo EN ISO 7783.

(¹) EN ISO 2813.

Zaradi velikega števila možnih barv za niansiranje je to merilo omejeno na preskušanje osnovne barve.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metodologije EN ISO 7783 in razvrščanja v skladu z EN 1062-1.

3(g) *Prepustnost tekoče vode*

Če so podane zahteve, da so zunanje zidne in betonske barve vodoodbojne ali elastomerne, je premaz razvrščen v razred III v skladu z EN 1062-1 (nizka prepustnost tekočine) v skladu z metodo EN 1062-3.

Zaradi velikega števila možnih barv za niansiranje je to merilo omejeno na preskušanje osnovne barve.

Vse druge zidne barve so razvrščene v razred II v skladu z EN 1062-1 (srednja prepustnost tekočine) ali višje v skladu s preskusno metodo EN 1062-3.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metodologije EN 1062-3 in razvrščanja v skladu z EN 1062-1.

3(h) *Odpornost proti plesni in algam*

Kadar so podane zahteve, da morajo biti zunanji zidni premazi in lesne barve odporni proti plesni in algam, ter v skladu z vrsto proizvodov PT7 iz Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ o biocidih se z uporabo standardov EN 15457 in EN 15458 določijo naslednje zahteve.

Zidne barve imajo rezultat razreda 1 ali nižji (1 ali 0) za odpornost proti plesnim (tj. manj kot 10-odstotna pokritost s plesnijo) in rezultat razreda 1 ali nižji za odpornost proti algam.

Lesne barve imajo rezultat 0 za odpornost proti plesnim in 0 za odpornost proti algam.

Zaradi velikega števila možnih barv za niansiranje bo to merilo omejeno na preskušanje osnovne barve.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metodologije iz standardov EN 15457 in EN 15458.

3(i) *Zapolnjevanje razpok*

Če so podane zahteve, da mora imeti zidna (ali betonska) barva elastomerne lastnosti, je v skladu s standardom EN 1062 razvrščena najmanj kot A1 pri 23 °C.

Zaradi velikega števila možnih barv za niansiranje je to merilo omejeno na preskušanje osnovne barve.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metodologije DIN EN 1062-7.

3(j) *Odpornost na alkalije*

Zidne barve in temeljni premazi ne kažejo vidne škode po tem, ko je premaz 24 ur izpostavljen 10-odstotni raztopini NaOH v skladu z metodo ISO 2812-4. Ocenjevanje se izvede po 24 urah sušenja.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metodologije ISO 2812-4.

3(k) *Odpornost proti koroziji*

Podlaga je izpostavljena simulaciji korozije za namen ocenjevanja v skladu z ustreznimi kategorijami atmosferske korozije iz standarda EN ISO 12944-2 in z njimi povezanimi preskusnimi postopki iz standarda EN ISO 12944-6. Protikorozijske barve za jeklene podlage se preskušajo po 240-urni izpostavljenosti slanemu razpršilu v skladu s standardom ISO 9227. Rezultati se ocenijo z uporabo standarda ISO 4628-2 za mehurjenje in standarda ISO 4628-3 za rjavenje. Barva pri preskusu v zvezi z mehurjenjem doseže rezultat, ki ni slabši od velikosti 3 in gostote 3, pri preskusu v zvezi z rjavenjem pa rezultat Ri2.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 167, 27.6.2012, str. 1).

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži poročila o preskušanju, ki potrjujejo izpolnjevanje tega merila.

Merilo 4 – vsebnost hlapnih in polhlapnih organskih spojin (HOS, PHOS)

Največja vsebnost hlapnih organskih spojin (HOS) in polhlapnih organskih spojin (PHOS) ne preseže omejitev iz razpredelnice 3.

Vsebnost HOS in PHOS se določi za proizvod, ki je pripravljen za uporabo, in pred uporabo vključuje vse priporočene dodatke, kot so barvila in/ali razredčila.

Na proizvodih z vsebnostjo HOS, ki je v skladu z omejitvami iz razpredelnice 3, je lahko poleg znaka za okolje navedeno besedilo „zmanjšana vsebnost hlapnih organskih spojin“ in vsebnost HOS v g/l.

Razpredelnica 3

Mejne vrednosti vsebnosti HOS in PHOS

Opis proizvoda (z oznako podkategorije v skladu z Direktivo 2004/42/ES)	Mejne vrednosti HOS (v g/l, vključno z vodo)	Mejne vrednosti PHOS (v g/l, vključno z vodo)
(a) Notranje matirane stene in stropi (sijaj < 25 pri 60°)	10	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
(b) Notranje matirane stene in stropi (sijaj > 25 pri 60°)	40	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
(c) Zunanje stene mineralne podlage	25	40
(d) Notranje/zunanje barve za lesene ali kovinske okrase in obloge	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
(e) Notranji zaključni laki in lesne barve, vključno z matiranimi lesnimi barvami	65	30
(e) Zunanji zaključni laki in lesne barve, vključno z matiranimi lesnimi barvami	75	60
(f) Notranje in zunanje tankoslojne lesne barve	50	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
(g) Temeljni premazi	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
(h) Vezivni temeljni premazi	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
(i) Enokomponentni premazi	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
(j) Dvokomponentni premazi z reaktivnim delovanjem za posebno končno uporabo, kot so podi	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
(l) Dekorativni premazi	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
Antikorozijske barve	80	60

⁽¹⁾ Notranje bele barve in laki.

⁽²⁾ Notranje barve za niansiranje/zunanje barve in laki.

Vsebnost HOS se določi z izračunom na podlagi sestavin in surovin ali z uporabo metod iz standarda ISO 11890-2 ali za proizvode z vsebnostjo HOS, ki je manjša od 1,0 g/l, z metodami iz standarda ISO 17895. Vsebnost PHOS se določi z uporabo metode iz standarda ISO 11890-2. Sledilne spojine iz razpredelnice 4 se uporabijo kot osnova za razmejevanje rezultatov plinske kromatografije za PHOS. V primeru proizvodov za notranjo in zunanjo uporabo velja strožja mejna vrednost PHOS za notranje barve.

Razpredelnica 4

Sledilne spojine, ki jih je treba uporabiti pri določanju vsebnosti PHOS

	Polarni sistemi (premazi na vodni osnovi)	Nepolarni sistemi (premazi na osnovi topila)
PHOS	Dietiladipat ($C_{10}H_{18}O_4$) do metilpalmitat ($C_{17}H_{34}O_2$)	n-Tetradekan ($C_{14}H_{30}$) do n-dokoan ($C_{22}H_{46}$)

Ocenjevanje in preverjanje: v zvezi z vsebnostjo HOS v proizvodu, ki je pripravljen za uporabo, vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metod iz standarda ISO 11890-2 ali ISO 17895, ki dokazuje skladnost, ali izjavo o skladnosti, ki ji priloži izračune na podlagi sestavin barve in surovin.

V zvezi z vsebnostjo PHOS v proizvodu, ki je pripravljen za uporabo, vlagatelj predloži poročilo o preskusu z uporabo metod iz standarda ISO 11890-2 ali izjavo o skladnosti, ki ji priloži izračune na podlagi sestavin barve in surovin. Preskus se opravi ob upoštevanju sledilnih spojin iz razpredelnice 4 in navodil za uporabo meril. Pristojni organ lahko od vlagateljev zahteva, da izračune potrdi z določeno preskusno metodo.

Merilo 5 – omejevanje nevarnih snovi in zmesi

Končni proizvod ne vsebuje nevarnih snovi in zmesi v skladu s pravili, določenimi v naslednjih podmerilih, ki veljajo za:

- razvrstitve glede na nevarnost in opozorilne stavke,
- snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost,
- posebne druge razvrščene snovi.

Vlagatelji morajo dokazati, da je sestava končnega proizvoda skladna z vsemi zahtevami za ocenjevanje in preverjanje ter vsemi dodatnimi zahtevami iz Dodatka.

5(a) Skupne omejitve, ki veljajo za razvrstitve glede na nevarnost in opozorilne stavke

Sestava končnega proizvoda, vključno z namerno dodanimi sestavinami, ki so prisotne v koncentracijah, manjših od 0,010 %, če v Dodatku ni izrecno navedeno odstopanje, ne vsebujejo snovi ali zmesi, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 ali Direktivo Sveta 67/548/EGS ⁽¹⁾ razvrščene kot strupene, nevarne za okolje, povzročitelji preobčutljivosti dihal ali kože, rakotvorne, mutagene ali strupene za razmnoževanje in kot se razlagajo v skladu s stavki o nevarnosti in opozorilnimi stavki iz razpredelnice 5 v okviru teh meril.

Razpredelnica 5

Omejene razvrstitve glede na nevarnost in njihova kategorizacija

Akutna strupenost	
Kategoriji 1 in 2	Kategorija 3
H300 Smrtno pri zaužitju. (R28)	H301 Strupeno pri zaužitju. (R25)
H310 Smrtno v stiku s kožo. (R27)	H311 Strupeno v stiku s kožo. (R24)

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL 196, 16.8.1967, str. 1).

Akutna strupenost	
Kategoriji 1 in 2	Kategorija 3
H330 Smrtno pri vdihavanju. (R23/26)	H331 Strupeno pri vdihavanju. (R23)
H304 Pri zaužitju in vstopu v dihalne poti je lahko smrtno. (R65)	EUH070 Strupeno ob stiku z očmi. (R39/41)
Strupeno za posamezne organe	
Kategorija 1	Kategorija 2
H370 Škoduje organom. (R39/23, R39/24, R39/25, R39/26, R39/27, R39/28)	H371 Lahko škoduje organom. (R68/20, R68/21, R68/22)
H372 Škoduje organom. (R48/25, R48/24, R48/23)	H373 Lahko škoduje organom. (R48/20, R48/21, R48/22)
Preobčutljivost dihal in kože	
Kategorija 1A	Kategorija 1B
H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože. (R43)	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože. (R43)
H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju. (R42)	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju. (R42)
Rakotvorno, mutageno ali strupeno za razmnoževanje	
Kategoriji 1A in 1B	Kategorija 2
H340 Lahko povzroči genetske okvare. (R46)	H341 Sum povzročitve genetskih okvar. (R68)
H350 Lahko povzroči raka. (R45)	H351 Sum povzročitve raka. (R40)
H350i Lahko povzroči raka pri vdihavanju. (R49)	
H360F Lahko škoduje plodnosti. (R60)	H361f Sum škodljivosti za plodnost. (R62)
H360D Lahko škoduje nerojenemu otroku. (R61)	H361d Sum škodljivosti za nerojenega otroka. (R63)
H360FD Lahko škoduje plodnosti. Lahko škoduje nerojenemu otroku. (R60, R60/61)	H361fd Sum škodljivosti za plodnost. Sum škodljivosti za nerojenega otroka. (R62/63)
H360Fd Lahko škoduje plodnosti. Sum škodljivosti za nerojenega otroka. (R60/63)	H362 Lahko škoduje dojenim otrokom. (R64)
H360Df Lahko škoduje nerojenemu otroku. Sum škodljivosti za plodnost. (R61/62)	

Akutna strupenost	
Kategoriji 1 in 2	Kategorija 3
Nevarno za vodno okolje	
Kategoriji 1 in 2	Kategoriji 3 in 4
H400 Zelo strupeno za vodne organizme. (R50)	H412 Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki. (R52/53)
H410 Zelo strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki. (R50/53)	H413 Lahko ima dolgotrajne učinke na vodne organizme. (R53)
H411 Strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki (R51/53)	
Nevarno za ozonski plašč	
EUH059 Nevarno za ozonski plašč. (R59)	

Najnovejša pravila za razvrščanje, ki jih je sprejela Unija, imajo prednost pred navedenimi razvrstitvami glede na nevarnost in opozorilnimi stavki. Zato vlagatelj v skladu s členom 15 Uredbe (ES) št. 1272/2008 zagotovi, da razvrstitve temeljijo na najnovejših pravilih za razvrščanje, označevanje ter pakiranje snovi in zmesi.

Vlagatelji morajo izračunati razvrstitev končnega proizvoda glede na nevarnost, da dokažejo skladnost. To se izvede v skladu z metodologijami za razvrščanje zmesi iz Uredbe (ES) št. 1272/2008 in aktov, ki jo spreminjajo. Razvrstitve zmesi v skladu z Direktivo 67/548/EGS o nevarnih snoveh (v nadaljevanju: direktiva DSD) in razvrstitve v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 (v nadaljevanju: uredba CLP) so vzporejane v razpredelnici 6.

Končni proizvod se ne razvrsti in označi kot akutno strupen, strupen za posamezne organe, povzročitelj preobčutljivosti pri vdihavanju ali preobčutljivosti kože, rakotvoren, mutagen, strupen za razmnoževanje ali nevaren za okolje v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 ali Direktivo 67/548/EGS.

Razpredelnica 6

Razvrstitev končnih proizvodov: enakovrednost uredbe CLP in direktive DSD

Razvrstitev zmesi v skladu z uredbo CLP	Enakovredno direktivi DSD
Akutna strupenost	T ali T+
Strupeno za posamezne organe	T, T+ ali Xn
Preobčutljivost pri vdihavanju in preobčutljivost kože	–
Rakotvorna snov, mutagena snov ali strupena snov za razmnoževanje	Rakotvorna snov, mutagena snov ali strupena snov za razmnoževanje kategorij 1–3
Snovi, ki so nevarne za okolje	N (razen R53 in R52/53)

5(a)(i) *Odstopanja, ki veljajo za skupine snovi*

Za namen te skupine proizvodov so bila odobrena odstopanja za določene skupine snovi, ki bi jih lahko vseboval končni proizvod. Ta odstopanja določajo razvrstitve glede na nevarnost, ki so izvzete za posamezne skupine snovi, ter s tem povezane pogoje odstopanja in mejne koncentracije, ki veljajo. Odstopanja so določena v Dodatku in veljajo za naslednje skupine snovi:

1. Konzervansi, dodani barvilom, vezivom in končnemu proizvodu
 - (a) Konzervansi v vsebnikih
 - (b) Sredstva za zaščito naprav za niansiranje
 - (c) Konzervansi suhega filma
 - (d) Stabilizatorji za konzervanse
2. Sredstva za sušenje in preprečevanje razslojevanja
 - (a) Sredstva za sušenje
 - (b) Sredstva za preprečevanje razslojevanja
3. Zaviralci korozije
 - (a) Zaviralci korozije
 - (b) Preprečevanje patine
4. Površinsko aktivne snovi
 - (a) Površinsko aktivne snovi za splošne namene
 - (b) Alkilfenoletoksilati (APEO)
 - (c) Perfluorirane površinsko aktivne snovi
5. Druge funkcionalne snovi za splošno uporabo
 - (a) Emulzija silicijeve smole v belih barvah, barvilih in osnovah za niansiranje
 - (b) Kovine in njihove spojine
 - (c) Mineralne surovine, vključno s polnili
 - (d) Nevtralizatorji
 - (e) Optična belila
 - (f) Pigmenti
6. Druge funkcionalne snovi za posebno uporabo
 - (a) Sredstva za zaščito pred UV-svetlobo in stabilizatorji
 - (b) Mehčala
7. Ostanki snovi, ki bi lahko bili prisotni v končnem proizvodu
 - (a) Formaldehid
 - (b) Topila
 - (c) Nereagirani monomeri
 - (d) Hlapne aromatske spojine in halogenirane spojine

5(a)(ii) *Pogoji odstopanja, ki veljajo v proizvodnih obratih*

V primeru odstopanj za akutne toksine ali snovi, ki so strupene za posamezne organe, veljajo dodatni pogoji za proizvodnjo barv in lakov. V tem primeru vlagatelj predloži dokaz, da so izpolnili naslednje zahteve:

- za snovi, razvrščene med akutne toksine ali snovi, ki so strupene za posamezne organe, se dokaže skladnost z zadevnimi evropskimi okvirnimi mejnimi vrednostmi za poklicno izpostavljenost ali mejnimi vrednostmi držav članic za poklicno izpostavljenost snovem, pri čemer velja najstrožja mejna vrednost,
- kadar ni referenčne mejne vrednosti za poklicno izpostavljenost, vlagatelj dokaže, kako zdravstveni in varnostni postopki za ravnanje z vhodnimi snovmi v proizvodnih obratih za končne barve z znakom za okolje zmanjšujejo izpostavljenost,
- za snovi, ki so razvrščene med razpršila ali hlapce, se dokaže, da jim delavci niso izpostavljeni v tej obliki,
- za snovi, za katere velja razvrstitev v njihovi suhi obliki, se dokaže, da delavci med proizvodnjo ne morejo priti v stik s snovjo v tej obliki.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj dokaže izpolnjevanje tega merila tako, da predloži izjavo o razvrstitvi in/ali nerazvrstitvi za:

- končno barvo ali lak na podlagi metodologij za razvrščanje zmesi iz Uredbe (ES) št. 1272/2008 in aktov, ki jo spreminjajo,
- sestavine barve ali laka, ki spadajo v skupine snovi iz točke 5(a)(i) in so prisotne v koncentracijah, večjih od 0,010 %.

Ta izjava temelji na informacijah, zbranih v skladu z zahtevami iz Dodatka.

Opredelijo se tudi aktivne sestavine, za katere lahko veljajo posebne mejne koncentracije v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 in ki lahko padejo pod mejno vrednost 0,010 %.

Kot dokaz za izjavo o razvrstitvi ali nerazvrstitvi sestavin se predložijo naslednje tehnične informacije:

- (i) za snovi, ki niso bile registrirane v skladu z uredbo REACH ali še niso razvrščene v skladu z uredbo CLP: informacije, ki izpolnjujejo zahteve iz Priloge VII k uredbi REACH;
- (ii) za snovi, ki so bile registrirane v skladu z uredbo REACH in ne izpolnjujejo zahtev za razvrstitev v skladu z uredbo CLP: informacije, ki temeljijo na registracijski dokumentaciji na podlagi uredbe REACH in potrjujejo nerazvrstitev snovi;
- (iii) za usklajeno razvrščene snovi ali samorazvrščene snovi: varnostni listi, kadar so na voljo. Če niso na voljo ali je snov samorazvrščena, se predložijo informacije, ki zadevajo razvrstitve glede nevarnosti snovi v skladu s Prilogo II k uredbi REACH;
- (iv) v primeru zmesi: varnostni listi, kadar so na voljo. Če niso na voljo, se predloži izračun razvrstitve zmesi v skladu s pravili iz Uredbe (ES) št. 1272/2008 skupaj z informacijami, ki zadevajo razvrstitve glede na nevarnosti zmesi v skladu s Prilogo II k uredbi REACH.

Snovi in zmesi se opišejo v skladu z oddelki 10, 11 in 12 Priloge II k uredbi REACH (zahteve za pripravo varnostnih listov). To vključuje informacije o fizični obliki in stanju sestavin ter opredelitev proizvedenih sestavin nanomaterialov, pri katerih je ena ali več zunanjih dimenzij za 50 % ali več delcev pri razporeditvi snovi po velikosti glede na število v razponu velikosti od 1 nm do 100 nm.

Vlagatelj opredeli tudi snovi in zmesi, uporabljene v sestavi barve, za katere veljajo posebne zahteve za odstopanje, kot so določene v Dodatku. Za vse izvzete snovi ali zmesi se predložijo dodatne informacije, ki kažejo, kako so bile izpolnjene zahteve za odstopanje.

5(b) *Omejitve, ki veljajo za snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost*

V skladu s členom 6(7) Uredbe (ES) št. 66/2010 končni proizvod in katere koli sestavine ali surovine ne vsebujejo, razen če niso izrecno izvzeti, snovi, ki:

- ustrezajo merilom iz člena 57 uredbe REACH,
- so bile opredeljene v skladu s postopkom iz člena 59(1) uredbe REACH, ki vzpostavlja seznam snovi, ki bodo morda vzbujale veliko zaskrbljenost.

Za snovi, ki izpolnjujejo enega ali oba navedena pogoja in so prisotne v barvi ali laku v koncentracijah, večjih od 0,10 masnega %, se ne odobri odstopanje.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj predloži izjavo o skladnosti s tem merilom, ki ji priloži izjave o skladnosti, ki jih podpišejo njegovi dobavitelji. Vlagatelj dokaže, da so opravili presejalni pregled vhodnih snovi na podlagi veljavnega seznama snovi, ki bodo morda vzbujale veliko zaskrbljenost, in meril iz člena 57 uredbe REACH.

5(c) *Omejitve, ki veljajo za posebne nevarne snovi*

Končni proizvod ne vsebuje nevarnih snovi, ki so izrecno navedene v Dodatku, v določenih mejnih koncentracijah ali nad njimi. Omejitve glede snovi iz Dodatka veljajo za naslednje sestavine ter ostanke barv in lakov:

- (i) konzervanse suhega filma;
- (ii) sredstva za zaščito naprav za niansiranje;
- (iii) konzervanse v vsebnikih;
- (iv) stabilizatorje za konzervanse;
- (v) alkilfenoletoksilate (APEO);
- (vi) perfluorirane površinsko aktivne snovi;
- (vii) kovine in njihove spojine;
- (viii) pigmente;
- (ix) mehčala;
- (x) prosti formaldehid.

Ocenjevanje in preverjanje: veljajo zahteve za preverjanje in preskušanje, kot so določene v Dodatku za posamezno snov ter ustrezne za posebne oblike barv in lakov.

Merilo 6 – informacije za potrošnike

6(a) Na embalaži je navedeno ali ji je priloženo naslednje besedilo:

- „Zmanjšajte količino odpadne barve z oceno o potrebovani barvi.“
- „Hranite neporabljeno barvo za ponovno uporabo.“
- „Ponovna uporaba barve lahko učinkovito zmanjša vpliv proizvoda na okolje v njegovem življenjskem krogu.“

6(b) Na embalaži so navedene ali so ji priložene naslednje splošne informacije in nasveti:

- kako oceniti količino barve, ki je potrebna, pred nakupom, da se zmanjša nastajanje odpadne barve, ter priporočena količina kot smernice (npr. za 1 m² zidu je potrebnih x litrov barve),
- kako ravnati z „neporabljeno barvo“ skupaj s spletno povezavo ali kontaktnimi podatki, če so na voljo, kjer lahko potrošnik dobi podrobnejše informacije.

6(c) Na embalaži so navedeni ali so ji priloženi naslednji nasveti in priporočila za ravnanje z barvo:

- varnostni ukrepi za uporabnika. Vključujejo osnovna priporočila za osebno zaščitno opremo, ki jo je treba nositi. Vključujejo tudi dodatne ukrepe, ki jih je treba sprejeti pri uporabi razprševalne opreme,
- uporaba opreme za čiščenje in primerno ravnanje z odpadki (z namenom omejiti onesnaženje vode in tal). Na primer priporočilo, da je treba z neporabljeno barvo ravnati na poseben način za varno odstranjevanje in da se je ne sme vreči v smeti skupaj z gospodinjskimi ali gospodarskimi odpadki (npr. „Ostankov barve ne zlijte v pomivalno korito ali straniščno školjko ali je ne odložite v koš za smeti.“),
- skladiščenje barve v primernih pogojih (bred odprtjem in po njem), vključno z varnostnimi nasveti, če je primerno.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj v okviru svoje vloge izjavi, da proizvod izpolnjuje zahteve, ter pristojnemu organu predloži piktogram ali vzorce navodil za uporabo in/ali povezavo do spletnega mesta proizvajalca, na katerem so te informacije. Kot smernice se navede priporočena količina barve.

Merilo 7 – informacije na znaku EU za okolje

Kjer je primerno, neobvezna nalepka s poljem za besedilo vsebuje naslednje besedilo:

- Zmanjšana vsebnost nevarnih snovi.
- Zmanjšana vsebnost hlapnih organskih spojin (HOS): x g/l.
- Visok učinek pri notranji uporabi (če so bila izpolnjena merila za notranjo uporabo) ali
- Visok učinek pri zunanji uporabi (če so bila izpolnjena merila za zunanjo uporabo) ali
- Visok učinek pri notranji in zunanji uporabi (če so bila izpolnjena merila za notranjo in zunanjo uporabo).

Smernice za uporabo neobvezne nalepke s poljem za besedilo so na voljo v „Navodilih za uporabo logotipa znaka za okolje“ na spletni strani:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf.

Ocenjevanje in preverjanje: vlagatelj skupaj z izjavo o skladnosti s tem merilom predloži vzorec nalepke za proizvod ali piktogram embalaže, na kateri je znak EU za okolje.

Dodatek

SEZNAM OMEJITEV IN ODSTOPANJ V ZVEZI Z NEVARNIMI SNOVM

Skupina snovi	Področje uporabe omejitve in/ali odstopanja	Mejne koncentracije (kjer je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
---------------	---	--	----------------------------

1. Konzervansi, dodani barvilom, vezivom in končnemu proizvodu

(i) Pravila v zvezi s statusom dovoljenj za biocide

Sestava barve vsebuje le konzervanse, ki izpolnjujejo zahteve iz točke 1a, 1b in 1c (kjer je ustrezno), so dovoljeni na podlagi Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbe (EU) št. 528/2012 ter v zvezi s katerimi je v ocenjevalnem poročilu navedena ocena tveganja za profesionalno uporabo in/ali uporabo potrošnikov (neprofesionalno uporabo). Vlagatelji morajo upoštevati najnovejši seznam dovoljenj.

Konzervansi, za katere je bila predložena dokumentacija v zvezi z oceno, ki čaka na odločitev o dovoljenju ali ne vključitvi, se lahko uporabljajo v vmesnem obdobju do sprejetja Sklepa.

(ii) Dovoljene skupne vsote konzervansov v vsebniku in suhem filmu v proizvodu, pripravljenem za uporabo

Konzervansi v vsebniku in suhem filmu se lahko uporabljajo v notranjih in zunanjih barvah v skladu s skupnimi koncentracijami, ki so podrobno navedene v naslednji preglednici.

Skupna vsota konzervansov, ki je dovoljena v barvah in lakih

Vrsta konzervansa	Notranji proizvodi	Zunanji proizvodi
Konzervansi v vsebnikih	0,060 %	0,060 %
Konzervansi suhega filma	Ni dovoljeno	0,30 %
Izvzete izjeme:		
(i) Barve, namenjene uporabi na zelo vlažnih območjih	0,10 %	n. r.
(ii) Kombinacije IPBC za zaščito na prostem	n. r.	0,65 %
Konzervansi skupaj	0,060 %	0,360 %
Z izvzetimi izjemami (i) ali (ii) za zaščito suhega filma	0,160 %	0,710 %

(iii) Dovoljene skupne vsote izotiazolinona in njegovih spojin v proizvodu, pripravljenem za uporabo

Skupna vsota izotiazolinonovih spojin v kateri koli barvi ali laku ne preseže 0,050 % (500 ppm), razen v zunanjih barvah za les in lakih, kjer ne preseže 0,20 %. Naslednji konzervansi so izvzeti za uporabo, v zvezi s katero veljajo posebne omejitve njihovega prispevka k skupni vsoti izotiazolinonovih spojin v končnem proizvodu, ki je pripravljen za uporabo.

2-metil-2H-izotiazol-3-on: 0,0200 %

1,2-benzizotiazol-2(2H)-on: 0,0500 %

2-oktil-2H-izotiazol-3-on: 0,0500 %, razen pri zunanjih barvah za les in lakih, kjer se lahko uporabi v večjih koncentracijah

5-kloro-2-metil-4-izotiazolin-3-on in 2-metil-4-izotiazolin-3-on: 0,0015 %

Skupina snovi	Področje uporabe omejitve in/ali odstopanja	Mejne koncentracije (kjer je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
(a) Konzervansi v vsebnikih Veljavnost: vsi proizvodi, razen če je navedeno drugače.	V proizvodih z znakom za okolje se lahko uporabijo konzervansi v vsebnikih, razvrščeni v naslednje izvzete razvrstitve glede na nevarnost: Izvzete razvrstitve: H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43) Konzervansi v vsebnikih, razvrščeni v te izvzete razvrstitve, morajo izpolnjevati tudi naslednje pogoje odstopanja: — skupna vsota koncentracije ne preseže 0,060 masnega %, — snovi, razvrščene v stavek H400 (R50) in/ali H410 (R50/53), niso biološko akumulativne. Snovi, ki niso biološko akumulativne, imajo vrednost log Kow, ki je manjša ali enaka 3,2, ali biokoncentracijski faktor, ki je manjši ali enak 100, — predložijo se dokazi, da so v zvezi s proizvodom izpolnjeni pogoji za dovoljenje iz Direktive 98/8/ES in Uredbe (EU) št. 528/2012, — če se uporabijo konzervansi, ki so donorji formaldehida, morajo vsebnost in emisije formaldehida iz končnega proizvoda izpolnjevati zahteve glede omejitve snovi 7(a). Za naslednja konzervansa veljajo posebne mejne koncentracije: (i) cinkov piriton; (ii) N-(3-aminopropil)-N-dodecilpropan-1, 3-diamin.	Konzervansi v vsebnikih Skupna vsota v končnem proizvodu: 0,060 masnega % Mejna koncentracija 0,050 % 0,050 %	Preverjanje: Izjava vlagatelja in njegovega dobavitelja veziv, ki so ji priložene številke CAS in razvrstitve aktivnih snovi v končnem proizvodu in njegovem vezivu. To vključuje vlagatelj izračun koncentracije aktivne snovi v končnem proizvodu. V skladu s členom 58(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 o biocidih se opredelijo vse aktivne sestavine, pri katerih je ena ali več zunanjih dimenzij za 50 % ali več delcev pri razporeditvi snovi po velikosti glede na število v razponu velikosti od 1 nm do 100 nm.
(b) Sredstva za zaščito naprav za niansiranje (barvila)	Izvzete razvrstitve glede na nevarnost in pogoji odstopanja iz točke 1(a) veljajo tudi za konzervanse, ki se uporabljajo za zaščito barv med skladiščenjem v strojih pred mešanjem z osnovnimi barvami. Konzervansi, dodani za zaščito barv, ki bodo razdeljeni s stroji, ne presegajo skupne vsote 0,20 masnega %. Za naslednje konzervanse veljajo posebne največje mejne koncentracije, ki prispevajo k skupni vsoti konzervansov v barvilu: (i) 3-jodo-2-propinil butilkarbamat (IPBC); (ii) cinkov piriton; (iii) N-(3-aminopropil)-N-dodecilpropan-1, 3-diamin.	Skupna vsota konzervansov v barvilu: 0,20 masnega % 0,10 % 0,050 % 0,050 %	Preverjanje: Izjava vlagatelja in/ali dobavitelja barv, ki so ji priložene številke CAS in razvrstitve aktivnih snovi v končnem proizvodu in njegovem vezivu. To vključuje izračun koncentracije aktivne snovi v končnem niansiranem proizvodu. V skladu s členom 58(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 o biocidih se opredelijo vse aktivne sestavine, pri katerih je ena ali več zunanjih dimenzij za 50 % ali več delcev pri razporeditvi snovi po velikosti glede na število v razponu velikosti od 1 nm do 100 nm.

Skupina snovi	Področje uporabe omejitve in/ali odstopanja	Mejne koncentracije (kjer je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
(c) Konzervansi suhih filmov Veljavnost: zunanje barve, notranje barve za posebne namene.	V vseh zunanjih proizvodih in samo posebnih notranjih proizvodih se lahko uporabijo konzervansi suhega filma in njihovi stabilizatorji, razvrščeni v naslednje izvzete razvrstitve glede na nevarnost: Izvzete razvrstitve: H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43) Konzervansi suhega filma, razvrščeni v te izvzete razvrstitve, morajo izpolnjevati tudi naslednje pogoje odstopanja: — skupna koncentracija ne preseže 0,10 masnega % ali 0,30 masnega % (kot je ustrezno), — snovi, razvrščene v stavek H400 (R50) in/ali H410 (R50/53), niso biološko akumulativne. Snovi, ki niso biološko akumulativne, imajo vrednost log Kow, ki je manjša ali enaka 3,2, ali biokoncentracijski faktor, ki je manjši ali enak 100, — predložijo se dokazi, da so izpolnjeni pogoji za dovoljenje za konzervanse iz Direktive 98/8/ES o biocidih in Uredbe (EU) št. 528/2012 o biocidih. Višja skupna vsota velja za naslednje konzervanse suhega filma, namenjene le za določene namene: kombinacije 3-jodo-2-propinil butilkarbamata (IPBC), zunanje barve in laki. Posebne mejne koncentracije veljajo za naslednji konzervans: cinkov pirition.	Konzervansi suhega filma Skupna vsota v končnem proizvodu: Notranje barve, namenjene za uporabo na območjih z visoko vlažnostjo, vključno s kuhinjami in kopalnicami 0,10 masnega % Vse uporabe zunanjih barv 0,30 masnega % Skupna vsota za zunanje barve za kombinacije IPBC: 0,650 % 0,050 %	Preverjanje: Izjava vlagatelja in njegovega dobavitelja veziv, ki so ji priložene številke CAS in razvrstitve aktivnih snovi v končnem proizvodu in njegovem vezivu. To vključuje vlagateljev izračun koncentracije aktivne snovi v končnem proizvodu. V skladu s členom 58(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 o biocidih se opredelijo vse aktivne sestavine, pri katerih je ena ali več zunanjih dimenzij za 50 % ali več delcev pri razporeditvi snovi po velikosti glede na število v razponu velikosti od 1 nm do 100 nm.
(d) Stabilizator konzervansa	Cinkov oksid je izvzet, kadar se uporablja kot stabilizator za kombinacije konzervansov suhega filma, za katere je potreben cinkov pirition ali 1,2-benzisotiazol-3(2H)-on.	0,050 %	Preverjanje: Izjava vlagatelja in njegovega dobavitelja surovin.

2 Sredstva za sušenje in preprečevanje razslojevanja

(a) Sredstva za sušenje Veljavnost: vse barve, razen če je navedeno drugače.	Izvzete razvrstitve: H301 (R24), H317 (R43), H373 (H48/20-22), H412 (R52/53), H413 (R53). Sredstva za sušenje iz kobalta v alkidnih barvah, ki so dodatno razvrščena v stavka H400 (R50) in H410, so izvzeta za bele in svetle barve le do naslednje mejne koncentracije:	Skupna vsebnost sredstva za sušenje 0,10 masnega % Mejna vsebnost sredstva za sušenje iz kobalta 0,050 %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.
(b) Sredstva za sušenje in preprečevanje razslojevanja Veljavnost: vse barve.	Izvzete razvrstitve: H412 (R52/53), H413 (R53), H317 (R43).	0,40 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.

Skupina snovi	Področje uporabe omejitve in/ali odstopanja	Mejne koncentracije (kjer je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
---------------	---	--	----------------------------

3. Zaviralci korozije

(a) Antikorozijski pigmenti Veljavnost: kjer je potrebno.	Izvzete razvrstitve: H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53). Mejne koncentracije, ki veljajo: (i) razredi (d), (i) in (j) iz Direktive 2004/42/ES o barvah; (ii) vsi drugi proizvodi.	8,0 masnega % 2,0 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo varnostne liste.
(b) Preprečevanje volka Veljavnost: kadar je potrebno	Izvzeti razvrstitvi: H412 (R52/53), H413 (R53).	0,50 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.

4. Površinsko aktivne snovi

(a) Površinsko aktivne snovi za splošne namene Veljavnost: površinsko aktivne snovi, uporabljene v vseh proizvodih.	Izvzete razvrstitve: H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53). Za končni proizvod, pripravljen za uporabo, veljajo naslednje skupne vrednosti: — beli in svetli proizvodi, — vse druge barve. Odstopanje velja za sestavo površinsko aktivne snovi, ki je dobavljena proizvajalcu barve. Posebne omejitve veljajo za alkilfenoletoksilate (APEO) in perfluorirane površinsko aktivne snovi.	Skupna vsota površinsko aktivnih snovi v proizvodu, ki je pripravljen za uporabo: 1,0 masnega % 3,0 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj, njegovi dobavitelji surovin in/ali dobavitelj površinsko aktivnih snovi predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve uporabljenih površinsko aktivnih snovi.
(b) Alkilfenoletoksilati (APEO) Veljavnost: površinsko aktivne snovi, uporabljene v vseh proizvodih.	Alkilfenoletoksilati (APEO) in njihovi derivati se ne uporabljajo v nobenem pripravku ali sestavi barve ali laka.	n. r.	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo o neuporabi, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve uporabljenih površinsko aktivnih snovi.
(c) Perfluorirane površinsko aktivne snovi Veljavnost: površinsko aktivne snovi, uporabljene v posebnih proizvodih.	Ne uporabljajo se perfluorirane površinsko aktivne snovi z dolgimi verigami, kot so navedene v spodnji opredelitvi OECD: (i) perfluorokarboksilne kisline z verigami ogljika, ki so daljše ali enake C8, vključno s perfluorooktansko kislino (PFOA); (ii) perfluoroalkil sulfonati z verigami ogljika, ki so daljše ali enake C6, vključno s perfluorohexansko kislino (PFHxS) in perfluorooktan sulfonatom (PFOS), in (iii) s tem povezane spojine, ki se lahko razgradijo v snovi, ki so opredeljene v točki (i) ali (ii), niso prisotne v površinsko aktivni snovi ali kot ostanek v barvi ali laku.	n. r.	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo o neuporabi, ki ji priložijo številke CAS in opredelitev dolžine verige uporabljenih površinsko aktivnih snovi.

Skupina snovi	Področje uporabe omejitve in/ali odstopanja	Mejne koncentracije (kjer je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
	Perfluorirane površinsko aktivne snovi, ki ne izpolnjujejo pogoja (i), (ii) ali (iii), se lahko uporabijo le v barvi, ki mora biti odporna na vodo ali vodoodbojna (glej merilo 3(b) in 3(g) glede učinkovitosti uporabe) in imeti razlivnost več od 8 m ² /l (glej merilo 3(a) glede učinkovitosti uporabe).		

5. Druge funkcionalne snovi za splošno uporabo

(a) Emulzija silicijeve smole v belih barvah, barvilih in osnovah za niansiranje Veljavnost: vse barve.	Izvzeti razvrstitvi: H412 (R52/53), H413 (R53).	2,0 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.
(b) Kovine njihove spojine Veljavnost: vsi proizvodi.	V proizvodu ali sestavinah, uporabljenih v proizvodu nad določeno mejno vrednostjo, niso prisotne naslednje kovine ali njihove spojine: kadmij, svinec, krom VI, živo srebro, arzen, barij, selen, antimon in kobalt. Veljajo naslednja odstopanja: — barij, antimon in kobalt v pigmentih (glej omejitve 5(f)), — kobalt v sredstvih za sušenje (glej omejitve 2(a)).	Mejna vrednost 0,010 % za navedeno kovino.	Preverjanje: Izjava vlagatelja in njegovih dobaviteljev surovin.
(c) Mineralne surovine, vključno s polnili Veljavnost: vse barve.	Mineralne surovine, vključno s kristalnim silicijevim dioksidom in minerali alumoceladonita, ki vsebujejo kristalni silicijev dioksid, so izvzeti za razvrstitev H373 (R48/20). Mineralne surovine, ki vsebujejo kovine iz omejitve 5(b), se lahko uporabijo, če preskušanje v laboratoriju kaže, da je kovina vezana s kristalno mrežo in netopna (glej ustrezno preskusno metodo). Na osnovi tega je izvzeto naslednje polnilo: nefelin sienit, ki vsebuje barij.		Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve. Vlagatelji, ki želijo uporabiti veziva, ki vsebujejo omejene kovine, predložijo poročila o preskusih, opravljenih v skladu z navedenim standardom. Preskusna metoda: DIN 53770-1 ali enakovredna.
(d) Nevtralizatorji Veljavnost: vse barve, razen če je navedeno drugače.	Izvzete razvrstitve: H311 (R24), H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53). Veljajo naslednje mejne koncentracije: — laki in talne barve, — vsi drugi proizvodi.	1,0 masnega % 0,50 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.

Skupina snovi	Področje uporabe omejitve in/ali odstopanja	Mejne koncentracije (kjer je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
(e) Optična belila Veljavnost: vse barve.	Izvzeta razvrstitev: H413 (R53).	0,10 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.
(f) Pigmenti Veljavnost: vsi proizvodi.	Pigmenti, ki vsebujejo kovine, se uporabijo le, kadar preskušanje pigmentov v laboratoriju kaže, da je kovinski kromofor vezan s kristalno mrežo in je netopen. Iz uporabe so izvzeti naslednji pigmenti, ki vsebujejo kovine brez potrebe po preskušanju: — barijev sulfat, — antimon nikelj v netopni mreži TiO ₂ , — modri spinel iz kobaltovega aluminata, — zelenomodri spinel iz kobaltovega kromita.	n. r.	Preverjanje: Rezultati preskusa, ki kažejo, da je pigmentni kromofor vezan v kristalni mreži in je netopen. Preskusna metoda: DIN 53770-1 ali enakovredna.

6. Druge funkcionalne snovi za posebno uporabo

(a) Sredstva za zaščito pred UV-svetlobo in stabilizatorji za zunanje barve Veljavnost: zunanje barve.	Izvzete razvrstitve: H317 (R43), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53).	0,60 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.
(b) Mehčala barvah in lakih Veljavnost: kjer so vključena v sestavo.	Naslednji ftalati se ne dodajo namerno kot mehčala: DEHP (bis-(2-etilheksil) ftalat), BBP (butilbenzil ftalat), DBP (dibutil ftalat), DMEP (bis-2-metoksietil) ftalat, DIBP (diizobutil ftalat), DIHP (razvejani di-C6-8-alkil ftalati), GHNUP (razvejani di-C7-11-alkil ftalati), DHP (di-n-heksil ftalat).	Mejna koncentracija za posamezne ftalate: 0,010 %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.

Skupina snovi	Področje uporabe omejitve in/ali odstopanja	Mejne koncentracije (kjer je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
---------------	---	---	----------------------------

7. Ostanki snovi, ki bi lahko bili prisotni v končnem proizvodu

(a) Formaldehid Veljavnost: vsi proizvodi.	Prosti formaldehid se končnemu proizvodu ne doda namenoma. Na končnem proizvodu se opravi preskus za določanje vsebnosti prostega formaldehida. Zahteve glede vzorčenja za preskušanje izražajo izbor proizvodov. Velja naslednja mejna skupna vsota: Veljajo naslednja odstopanja od te zahteve: (i) kadar so konzervansi, ki so donorji formaldehida, potrebni kot konzervansi v vsebniku za zaščito posebne vrste barve ali laka in kadar je donor formaldehida uporabljen na mestu izotiazolinonovih konzervansov; (ii) kadar polimerne disperzije (veziva) prek ravni ostankov formaldehida zagotavljajo funkcijo donorjev formaldehida namesto konzervansov v vsebniku. V teh primerih skupna vsota ne presega naslednje mejne vrednosti:	0,0010 % 0,010 %	Preverjanje: Vsebnost prostega formaldehida se določi za belo osnovo ali prozorno osnovo za niansiranje, za katero se predvideva, da vsebuje največjo teoretično količino formaldehida. Določi se tudi vsebnost barve za niansiranje, za katero se predvideva, da vsebuje največjo teoretično količino formaldehida. Preskusna metoda: Mejna vrednost 0,0010 %: Koncentracija v vsebniku se določa z Merckoquantovno metodo. Če rezultat ni dokončen v skladu s to metodo, se za potrditev koncentracije v vsebniku uporabi tekočinska kromatografija visoke ločljivosti (HPLC). Mejna vrednost 0,010 %: (1) vse barve: določanje koncentracije formaldehida v vsebniku z analizo z VdL-RL 03 ali tekočinsko kromatografijo visoke ločljivosti (HPLC) ter (2) notranje barve in laki: določanje z analizo v skladu s standardom ISO 16000-3. Emisije po prvem nanosu ne smejo preseči 0,25 ppm, 24 ur po prvem nanosu pa morajo biti manjše od 0,05 ppm.
--	---	--------------------------------	---

Skupina snovi	Področje uporabe omejitve in/ali odstopanja	Mejne koncentracije (kjer je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
(b) Topila Veljavnost: vsi proizvodi.	Izvzeta razvrstitev: H304 (R65).	2,0 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.
(c) Nereagirani monomeri Veljavnost: sistemi polimernih veziv.	Nereagirani monomeri iz veziv, vključno z akrilno kislino, so lahko v končnem proizvodu prisotni do mejne skupne vsote.	0,050 masnega %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.
(d) Hlapni aromatski ogljikovodiki in halogenirana topila Veljavnost: vsi proizvodi.	Hlapni aromatski ogljikovodiki in halogenirana topila niso prisotni v končnem proizvodu.	Mejna vrednost ostankov je 0,01 %	Preverjanje: Vlagatelj in njegovi dobavitelji surovin predložijo izjavo o neuporabi, ki ji priložijo številke CAS in razvrstitve.

(¹) Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL L 123, 24.4.1998, str. 1).

SKLEP KOMISIJE**z dne 28. maja 2014****o spremembi sklepov 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU in 2012/721/EU, da se upošteva razvoj pri razvrščanju snovi***(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 3468)***(Besedilo velja za EGP)****(2014/313/EU)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje ⁽¹⁾ in zlasti člena 8(2) Uredbe,

po posvetovanju z Odborom Evropske unije za znak za okolje,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 6(6) Uredbe (ES) št. 66/2010 znaka EU za okolje ni mogoče podeliti proizvodom, ki vsebujejo snovi ali pripravke/zmesi, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev med strupene, nevarne za okolje, rakotvorne, mutagene ali strupene za razmnoževanje v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ali proizvodom, ki vsebujejo snovi iz člena 57 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. V skladu s členom 6(7) Uredbe (ES) št. 66/2010 lahko Komisija sprejme ukrepe, s katerimi odobri odstopanja od člena 6(6) navedene uredbe za določene kategorije proizvodov, ki vsebujejo navedene snovi le, če njihova nadomestitev kot takih ali z uporabo alternativnih materialov ali zasnov proizvodov ni tehnično izvedljiva, ali za proizvode, ki imajo bistveno večjo splošno okoljsko uspešnost v primerjavi z drugimi proizvodi iste kategorije.
- (2) S sklepi Komisije 2011/263/EU ⁽⁴⁾, 2011/264/EU ⁽⁵⁾, 2011/382/EU ⁽⁶⁾, 2011/383/EU ⁽⁷⁾, 2012/720/EU ⁽⁸⁾ in 2012/721/EU ⁽⁹⁾ so bila določena okoljska merila za podeljevanje znaka EU za okolje detergentom za pomivalne stroje, detergentom za perilo, detergentom za ročno pomivanje posode, univerzalnim čistilom in čistilom za sanitarne prostore, detergentom za strojno pomivanje posode za uporabo v industriji in ustanovah ter detergentom za perilo za uporabo v industrijskem in institucionalnem sektorju. Po sprejetju navedenih sklepov je bila Uredba (ES) št. 1272/2008 spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 286/2011 ⁽¹⁰⁾. Spremembe Uredbe (ES)

⁽¹⁾ UL L 27, 30.1.2010, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Sklep Komisije 2011/263/EU z dne 28. aprila 2011 o določitvi okoljskih meril za podeljevanje znaka EU za okolje detergentom za pomivalne stroje (UL L 111, 30.4.2011, str. 22).

⁽⁵⁾ Sklep Komisije 2011/264/EU z dne 28. aprila 2011 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje detergentom za perilo (UL L 111, 30.4.2011, str. 34).

⁽⁶⁾ Sklep Komisije 2011/382/EU z dne 24. junija 2011 o določitvi okoljskih meril za podeljevanje znaka EU za okolje detergentom za ročno pomivanje posode (UL L 169, 29.6.2011, str. 40).

⁽⁷⁾ Sklep Komisije 2011/383/EU z dne 28. junija 2011 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje univerzalnim čistilom in čistilom za sanitarne prostore (UL L 169, 29.6.2011, str. 52).

⁽⁸⁾ Sklep Komisije 2012/720/EU z dne 14. novembra 2012 o okoljskih merilih za podeljevanje znaka EU za okolje detergentom za strojno pomivanje posode za uporabo v industriji in ustanovah (UL L 326, 24.11.2012, str. 25).

⁽⁹⁾ Sklep Komisije 2012/721/EU z dne 14. novembra 2012 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje detergentom za perilo za uporabo v industrijskem in institucionalnem sektorju (UL L 326, 24.11.2012, str. 38).

⁽¹⁰⁾ Uredba Komisije (EU) št. 286/2011 z dne 10. marca 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL L 83, 30.3.2011, str. 1).

št. 1272/2008 so se od 1. decembra 2012 začele uporabljati za snovi, od 1. junija 2015 pa se bodo začele uporabljati za zmesi. Z Uredbo (EU) št. 286/2011 so bila dodana nova merila za razvrščanje za dolgotrajno nevarnost za vodno okolje na podlagi podatkov o kronični strupenosti za vodno okolje in razgradljivosti v organizmih. Na podlagi novih meril je bila večina lahko razgradljivih površinsko aktivnih snovi, ki se trenutno uporabljajo v detergentih in čistilih, razvrščena v kategorijo kroničnosti 3 (H412) in v nekaterih primerih, ki so posebej pomembni za detergente za ročno pomivanje posode, v kategorijo kroničnosti 2 (H411), zato je njihova uporaba v proizvodih z znakom EU za okolje prepovedana. Zaradi tega bi uveljavljena okoljska merila za podelitev znaka EU za okolje detergentom za pomivalne stroje, detergentom za perilo, detergentom za ročno pomivanje posode, univerzalnim čistilom in čistilom za sanitarne prostore, detergentom za strojno pomivanje posode za uporabo v industriji in ustanovah ter detergentom za perilo za uporabo v industrijskem in institucionalnem sektorju, težje ustrezala približno 10–20 % najboljših detergentov in čistil, ki so na voljo na trgu Unije v smislu okoljske uspešnosti v njihovem celotnem življenjskem ciklu, ker ni dokazov, da so na voljo alternativne površinsko aktivne snovi. Besedilo za ocenjevanje in preverjanje se posodobi, da se zagotovijo smernice za pomoč vlagateljem pri dokazovanju skladnosti z novo zahtevo.

- (3) Posledice uvedbe novih meril za razvrščanje niso bile znane med pregledom meril za podelitev znaka EU za okolje detergentom za pomivalne stroje, detergentom za perilo, detergentom za ročno pomivanje posode, univerzalnim čistilom in čistilom za sanitarne prostore, določenim v sklepih 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU in 2011/383/EU ter med oblikovanjem meril za podelitev znaka EU za okolje detergentom za strojno pomivanje posode za uporabo v industriji in ustanovah ter detergentom za perilo za uporabo v industrijskem in institucionalnem sektorju ter pri razmisleku o odstopanjih za površinsko aktivne snovi, določene v sklepih 2012/720/EU in 2012/721/EU.
- (4) Ta sprememba se uporablja retroaktivno od 1. decembra 2012, da se zagotovi kontinuirana veljavnost meril za podeljevanje znaka EU za okolje za detergente za pomivalne stroje, detergente za perilo, detergente za ročno pomivanje posode, univerzalna čistila in čistila za sanitarne prostore, detergente za strojno pomivanje posode za uporabo v industriji in ustanovah ter detergente za perilo za uporabo v industrijskem in institucionalnem sektorju.
- (5) Sklepe 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU in 2012/721/EU je zato treba ustrezno spremeniti.
- (6) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Odbora, ustanovljenega s členom 16 Uredbe (ES) št. 66/2010 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga k Sklepu 2011/263/EU se spremeni, kakor je določeno v Prilogi I k temu sklepu.

Člen 2

Priloga k Sklepu 2011/264/EU se spremeni, kakor je določeno v Prilogi II k temu sklepu.

Člen 3

Priloga k Sklepu 2011/382/EU se spremeni, kakor je določeno v Prilogi III k temu sklepu.

Člen 4

Priloga k Sklepu 2011/383/EU se spremeni, kakor je določeno v Prilogi IV k temu sklepu.

Člen 5

Priloga k Sklepu 2012/720/EU se spremeni, kakor je določeno v Prilogi V k temu sklepu.

Člen 6

Priloga k Sklepu 2012/721/EU se spremeni, kakor je določeno v Prilogi VI k temu sklepu.

Člen 7

Ta sklep velja za snovi od 1. decembra 2012.

Člen 8

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 28. maja 2014

Za Komisijo
Janez POTOČNIK
Član Komisije

PRILOGA I

Priloga k Sklepu 2011/263/EU se spremeni:

1. V petem odstavku točke (b) merila 2 se preglednica odstopanj nadomesti z naslednjo preglednico:

„Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda (*)	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Biocidi, uporabljeni za konzerviranje (**)	H410: Zelo strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R50-53
	H411: Strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R51-53
	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Dišave	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Encimi (***)	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
NTA kot nečistoča v MGDA in GLDA (****)	H351: Sum povzročitve raka	R40

(*) To odstopanje se uporablja, če so lahko razgradljivi in anaerobno razgradljivi.

(**) V skladu z merilom 2(e). To odstopanje se uporablja, če ima biocidov bioakumulacijski potencial log Pov (log porazdelitvenega koeficienta oktanola/vode) < 3,0 ali je s preskusom opredeljeni biokoncentracijski faktor (BKF) ≤ 100.

(***) Vključno s stabilizatorji in drugimi pomožnimi snovmi v pripravkih.

(****) V koncentracijah, manjših od 1,0 % v surovini, če je skupna koncentracija v končnem proizvodu manjša od 0,10 %.

2. V točki (b) merila 2 se doda naslednji odstavek v besedilo *Ocenjevanje in preverjanje*:

„Za površinsko aktivne snovi z odstopanjem, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev v razrede nevarnosti H412, vlagatelj predloži dokumentacijo za njihovo razgradljivost s sklicevanjem na seznam DID. Za površinsko aktivne snovi, ki niso vključene na seznam DID, se sklicuje na ustrezne informacije iz literature ali drugih virov ali ustrezne rezultate preskusov, kot je opisano v Dodatku I.“

PRILOGA II

Priloga k Sklepu 2011/264/EU se spremeni:

1. V petem odstavku točke (b) merila 4 se preglednica odstopanj nadomesti z naslednjo preglednico:

„Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda“	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda (*)	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Biocidi, uporabljeni za konzerviranje (**)	H410: Zelo strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R50-53
	H411: Strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R51-53
	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Dišave	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Encimi (***)	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
Pospeševalci beljenja (***)	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
NTA kot nečistoča v MGDA in GLDA (****)	H351: Sum povzročitve raka	R40
Optična belila (le za močne detergente za perilo)	H413: Lahko ima dolgotrajne škodljive učinke na vodne organizme	R53

(*) To odstopanje se uporablja, če so lahko razgradljivi in anaerobno razgradljivi.

(**) V skladu z merilom 4(e). To odstopanje se uporablja, če ima biocidov bioakumulacijski potencial log Pov (log porazdelitvenega koeficienta oktanola/vode) < 3,0 ali je s preskusom opredeljeni biokonzentracijski faktor (BKF) ≤ 100.

(***) Vključno s stabilizatorji in drugimi pomožnimi snovmi v pripravkih.

(****) V koncentracijah, manjših od 1,0 % v surovini, če je skupna koncentracija v končnem proizvodu manjša od 0,10 %.

2. V točki (b) merila 4 se doda naslednji odstavek v besedilo *Ocenjevanje in preverjanje*:

„Za površinsko aktivne snovi z odstopanjem, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev v razrede nevarnosti H412, vlagatelj predloži dokumentacijo za njihovo razgradljivost s sklicevanjem na seznam DID. Za površinsko aktivne snovi, ki niso vključene na seznam DID, se sklicuje na ustrezne informacije iz literature ali drugih virov ali ustrezne rezultate preskusov, kot je opisano v Dodatku I.“

PRILOGA III

Priloga k Sklepu 2011/382/EU se spremeni:

1. V četrtem odstavku točke (c) merila 3 se preglednica odstopanj nadomesti z naslednjo preglednico:

„Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda (*)	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda (**)	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 2,5 % končnega proizvoda (**)	H411: Strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R51-53
Dišave	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Encimi (***)	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
NTA kot nečistoča v MGDA in GLDA (****)	H351: Sum povzročitve raka	R40

(*) Odstotek je treba deliti z M-faktorjem, ki se določi v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008.

(**) To odstopanje se uporablja, če so lahko razgradljivi in anaerobno razgradljivi.

(***) Vključno s stabilizatorji in drugimi pomožnimi snovmi v pripravkih.

(****) V koncentracijah, manjših od 1,0 % v surovini, če je skupna koncentracija v končnem proizvodu manjša od 0,10 %.

2. V točki (c) merila 3 se doda naslednji odstavek v besedilo *Ocenjevanje in preverjanje*:

„Za površinsko aktivne snovi z odstopanjem, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev v razrede nevarnosti H412 in/ali H411, vlagatelj predloži dokumentacijo za njihovo razgradljivost s sklicevanjem na seznam DID. Za površinsko aktivne snovi, ki niso vključene na seznam DID, se sklicuje na ustrezne informacije iz literature ali drugih virov ali ustrezne rezultate preskusov, kot je opisano v Dodatku I.“

PRILOGA IV

Priloga k Sklepu 2011/383/EU se spremeni:

1. V četrtem odstavku točke (c) merila 3 se preglednica odstopanj nadomesti z naslednjo preglednico:

„Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda (*)	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda (**)	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Dišave	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Encimi (***)	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
NTA kot nečistoča v MGDA in GLDA (****)	H351: Sum povzročitve raka	R40

(*) Odstotek je treba deliti z M-faktorjem, ki se določi v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008.

(**) To odstopanje se uporablja, če so lahko razgradljivi in anaerobno razgradljivi.

(***) Vključno s stabilizatorji in drugimi pomožnimi snovmi v pripravkih.

(****) V koncentracijah, manjših od 1,0 % v surovini, če je skupna koncentracija v končnem proizvodu manjša od 0,10 %.

2. V točki (c) merila 3 se doda naslednji odstavek v besedilo *Ocenjevanje in preverjanje*:

„Za površinsko aktivne snovi z odstopanjem, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev v razrede nevarnosti H412, vlagatelj predloži dokumentacijo za njihovo razgradljivost s sklicevanjem na seznam DID. Za površinsko aktivne snovi, ki niso vključene na seznam DID, se sklicuje na ustrezne informacije iz literature ali drugih virov ali ustrezne rezultate preskusov, kot je opisano v Dodatku I.“

PRILOGA V

Priloga k Sklepu 2012/720/EU se spremeni:

1. V šestem odstavku točke (b) merila 3 se preglednica odstopanj nadomesti z naslednjo preglednico:

„Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 15 % končnega proizvoda	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Biocidi, ki zagotavljajo daljši rok trajanja proizvoda (*) (samo za tekočine s pH med 2 in 12 ter največ 0,10 % m/m aktivne snovi)	H331: Strupeno pri vdihavanju	R23
	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
Encimi (**)	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
NTA kot nečistoča v MGDA in GLDA (***)	H351: Sum povzročitve raka	R40

(*) Odstopanje velja samo za merilo 3(b). Biocidi so skladni z merilom 3(d).

(**) Vključno s stabilizatorji in drugimi pomožnimi snovmi v pripravkih.

(***) V koncentracijah, manjših od 1,0 % v surovini, če je skupna koncentracija v končnem proizvodu manjša od 0,10 %.“;

2. V točki (b) merila 3 se doda naslednji odstavek v besedilo *Ocenjevanje in preverjanje*:

„Za površinsko aktivne snovi z odstopanjem, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev v razrede nevarnosti H412, vlagatelj predloži dokumentacijo za njihovo razgradljivost s sklicevanjem na seznam DID. Za površinsko aktivne snovi, ki niso vključene na seznam DID, se sklicuje na ustrezne informacije iz literature ali drugih virov ali ustrezne rezultate preskusov, kot je opisano v Dodatku I.“

PRILOGA VI

Priloga k Sklepu 2012/721/EU se spremeni:

1. V šestem odstavku točke (b) merila 4 se preglednica odstopanj nadomesti z naslednjo preglednico:

„Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 20 % končnega proizvoda	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
Površinsko aktivne snovi v skupnih koncentracijah, ki so manjše od 25 % končnega proizvoda (*)	H412: Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
Biocidi za namene konzerviranja (**) (samo za tekočine s pH med 2 in 12 ter največ 0,10 % m/m aktivne snovi)	H331: Strupeno pri vdihavanju	R23
	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
Encimi (***)	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
	H334: Lahko povzroči simptome alergije ali astme ali težave z dihanjem pri vdihavanju	R42
	H317: Lahko povzroči alergijski odziv kože	R43
Pospeševalci beljenja (***)	H400: Zelo strupeno za vodne organizme	R50
NTA kot nečistoča v MGDA in GLDA (****)	H351: Sum povzročitve raka	R40

(*) To odstopanje se uporablja pod pogojem, da so površinsko aktivne snovi skladne z merilom 3(a) in so anaerobno biorazgradljive.

(**) Odstopanje velja samo za merilo 4(b). Biocidi so skladni z merilom 4(e).

(***) Vključno s stabilizatorji in drugimi pomožnimi snovmi v pripravkih.

(****) V koncentracijah, manjših od 1,0 % v surovini, če je skupna koncentracija v končnem proizvodu manjša od 0,10 %.

2. V točki (b) merila 4 se doda naslednji odstavek v besedilo *Ocenjevanje in preverjanje*:

„Za površinsko aktivne snovi z odstopanjem, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev v razrede nevarnosti H412, vlagatelj predloži dokumentacijo za njihovo razgradljivost s sklicevanjem na seznam DID. Za površinsko aktivne snovi, ki niso vključene na seznam DID, se sklicuje na ustrezne informacije iz literature ali drugih virov ali ustrezne rezultate preskusov, kot je opisano v Dodatku I.“

SKLEP KOMISIJE
z dne 28. maja 2014
o določitvi meril za podelitev znaka EU za okolje za vodne grelnike

(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 3452)

(Besedilo velja za EGP)

(2014/314/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje ⁽¹⁾ in zlasti člena 8(2) Uredbe,

po posvetovanju z Odborom Evropske unije za znak za okolje,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z Uredbo (ES) št. 66/2010 se lahko znak EU za okolje podeli izdelkom, ki imajo zmanjšan vpliv na okolje v svojem celotnem življenjskem krogu.
- (2) Uredba (ES) št. 66/2010 določa, da se uvedejo posebna merila za podelitev znaka EU za okolje glede na skupine izdelkov.
- (3) Komisija je pripravila predhodno poročilo o tehničnih, okoljskih, gospodarskih in pravnih vidikih za skupino izdelkov „vodni grelniki“, ki se običajno uporabljajo v Uniji, ter ga je javnosti dala na voljo za pripombe. Študija, na kateri temelji to poročilo (v nadaljnjem besedilu: študija), je bila izdelana skupaj z deležniki in zainteresiranimi stranmi iz Unije ter tretjih držav.
- (4) Izsledki študije, predstavljeni v predhodnem poročilu, so pokazali, da poraba energije v fazi uporabe izrazito prispeva k skupnemu vplivu vodnih grelnikov na okolje. Zato bilo treba spodbujati uporabo vodnih grelnikov, ki so energijsko učinkoviti in povzročajo malo emisij toplogrednih plinov, hkrati pa bi bilo treba podpreti takšne grelnike, ki uporabljajo okolju bolj prijazne tehnologije in so dokazano varni za potrošnike.
- (5) Primerno je oblikovati merila za podelitev znaka EU za okolje za skupino izdelkov „vodni grelniki“.
- (6) Merila in z njimi povezane zahteve za ocenjevanje in preverjanje morajo veljati štiri leta od datuma sprejetja tega sklepa.
- (7) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 16 Uredbe (ES) št. 66/2010 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Skupina izdelkov „vodni grelniki“ obsega izdelke, ki se uporabljajo za proizvodnjo toplote in so del vodnega sistema centralnega ogrevanja, kjer se segreta voda distribuira s črpalkami in oddajniki toplote, da se doseže in ohranja želena raven temperature notranjega prostora, kot je stavba, stanovanje ali soba. Generator toplote proizvaja toploto s pomočjo enega ali več naslednjih procesov in tehnologij:

- (a) izgorevanja plinastih, tekočih ali trdnih fosilnih goriv;
- (b) izgorevanja plinaste, tekoče ali trdne biomase;
- (c) uporabe Joulovega zakona pri grelnih elementih z električno upornostjo;

⁽¹⁾ UL L 27, 30.1.2010, str. 1.

- (d) zajemanja toplote iz okolja iz zraka, vode ali tal in/ali odpadne toplote;
 - (e) sproizvodnje (istočasnega proizvajanja toplote in električne energije v enem procesu);
 - (f) (pomožne) sončne energije.
2. Največja izhodna moč vodnih grelnikov je 400 kW.
3. Kombinirani grelniki se uvrščajo v to skupino izdelkov pod pogojem, da je njihova primarna funkcija zagotavljanje toplote za ogrevanje prostorov.
4. V to skupino izdelkov se ne uvrščajo naslednji izdelki:
- (a) grelniki, katerih primarna funkcija je zagotavljanje tople pitne ali sanitarne vode;
 - (b) grelniki za ogrevanje in distribucijo plinskih medijev za prenos toplote, kot sta para ali zrak;
 - (c) grelniki prostorov s sproizvodnjo z največjo električno močjo 50 kW ali več;
 - (d) grelniki prostorov, ki združujejo posredno ogrevanje z uporabo vodnega sistema centralnega ogrevanja in neposredno ogrevanje z neposrednim oddajanjem toplote v prostor, kjer je naprava nameščena.

Člen 2

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „grelnik“ pomeni grelnik prostorov ali kombinirani grelnik;
2. „grelnik prostorov“ pomeni napravo, ki:
 - (a) zagotavlja toploto za vodni sistem centralnega ogrevanja, da se doseže in ohranja želena raven temperature notranjega prostora, kot je stavba, stanovanje ali soba;
 - (b) je opremljena z enim ali več generatorji toplote;
3. „kombinirani grelnik“ pomeni vodni grelnik prostorov, ki je zasnovan tako, da zagotavlja toploto tudi za oskrbo s toplo pitno ali sanitarno vodo določene temperature, količin in stopenj pretoka v določenih časovnih intervalih, in je priključen na zunanji oskrbovalni vir pitne ali sanitarne vode;
4. „komplet grelnika prostorov, naprave za uravnavanje temperature in sončne naprave“ pomeni komplet, ki se ponuja končnemu uporabniku in vsebuje enega ali več grelnikov prostorov v kombinaciji z eno ali več napravami za uravnavanje temperature in/ali eno ali več sončnimi napravami;
5. „komplet kombiniranega grelnika, naprave za uravnavanje temperature in sončne naprave“ pomeni komplet, ki se ponuja končnemu uporabniku in vsebuje enega ali več kombiniranih grelnikov v kombinaciji z eno ali več napravami za uravnavanje temperature in/ali eno ali več sončnimi napravami;
6. „sončna naprava“ pomeni sončni sistem, ki uporablja izključno sončno energijo, sončni kolektor, sončni hranilnik tople vode ali črpalko v zanki kolektorja, ki se dajejo v promet ločeno;
7. „vodni sistem centralnega ogrevanja“ pomeni sistem, ki uporablja vodo kot medij za distribucijo centralno proizvedene toplote do oddajnikov toplote za ogrevanje prostorov v stavbah ali delih stavb;
8. „generator toplote“ pomeni del grelnika, ki proizvaja toploto s pomočjo enega ali več naslednjih procesov:
 - (a) izgorevanja fosilnih goriv in/ali biogoriv;
 - (b) uporabe Joulovega zakona pri grelnih elementih z električno upornostjo;
 - (c) zajemanja toplote iz okolja iz zraka, vode ali tal in/ali odpadne toplote;
9. „plinski grelnik“ pomeni grelnik prostorov ali kombinirani grelnik, opremljen z enim ali več generatorji toplote na plinasta goriva fosilnega izvora ali iz biomase;
10. „grelnik na tekoče gorivo“ pomeni grelnik prostorov ali kombinirani grelnik, opremljen z enim ali več generatorji toplote na tekoča goriva fosilnega izvora ali iz biomase;
11. „grelnik na trdno gorivo“ pomeni grelnik prostorov ali kombinirani grelnik, opremljen z enim ali več generatorji toplote na trdna goriva fosilnega izvora ali iz biomase;

12. „grelnik prostorov s kotlom“ pomeni grelnik prostorov, ki proizvaja toploto z izgorevanjem fosilnih goriv in/ali biogoriv in/ali uporabo Joulovega zakona pri grelnih elementih z električno upornostjo;
13. „plinski grelnik prostorov s kotlom“ pomeni grelnik prostorov s kotlom, opremljen z enim ali več generatorji toplote, ki delujejo z izgorevanjem plinastih goriv fosilnega izvora ali iz biomase;
14. „grelnik prostorov s kotlom na tekoče gorivo“ pomeni grelnik prostorov s kotlom, opremljen z enim ali več generatorji toplote, ki delujejo z izgorevanjem tekočih goriv fosilnega izvora ali iz biomase;
15. „grelnik prostorov s kotlom na trdno gorivo“ pomeni grelnik prostorov s kotlom, opremljen z enim ali več generatorji toplote, ki delujejo z izgorevanjem trdnih goriv fosilnega izvora ali iz biomase;
16. „grelnik prostorov s kotlom na trdno biomaso“ pomeni grelnik prostorov s kotlom, opremljen z enim ali več generatorji toplote, ki delujejo z izgorevanjem trdnih goriv iz biomase;
17. „električni grelnik prostorov s kotlom“ pomeni grelnik prostorov s kotlom, ki proizvaja toploto samo z uporabo Joulovega zakona pri grelnih elementih z električno upornostjo;
18. „električni kombinirani grelnik s kotlom“ pomeni kombinirani grelnik s kotlom, ki proizvaja toploto samo z uporabo Joulovega zakona pri grelnih elementih z električno upornostjo;
19. „toplotna črpalka za ogrevanje prostorov“ pomeni grelnik prostorov, ki za proizvodnjo toplote uporablja okoljsko toploto iz zraka, vode ali tal in/ali odpadno toploto; toplotna črpalka za ogrevanje prostorov je lahko opremljena z enim ali več dodatnimi grelniki, ki uporabljajo Joulov zakon pri grelnih elementih z električno upornostjo ali izgorevanje fosilnih goriv in/ali goriv iz biomase;
20. „kombinirani grelnik s toplotno črpalko“ pomeni toplotno črpalko za ogrevanje prostorov, ki je zasnovana tako, da zagotavlja toploto tudi za oskrbo s toplo pitno vodo ali sanitarno vodo določene temperature, količin in stopenj pretoka v določenih časovnih intervalih, in je priključena na zunanji oskrbovalni vir pitne ali sanitarne vode;
21. „grelnik s toplotno črpalko na gorivo“ pomeni grelnik s toplotno črpalko, opremljen z enim ali več generatorji toplote na plinasto ali tekoče gorivo fosilnega izvora ali iz biomase;
22. „grelnik s toplotno črpalko na električno energijo“ pomeni grelnik s toplotno črpalko, opremljen z enim ali več generatorji toplote, ki kot gorivo uporabljajo električno energijo;
23. „grelnik prostorov s soproizvodnjo“ pomeni grelnik prostorov, ki istočasno proizvaja toploto in električno energijo v enem procesu;
24. „naprava za uravnavanje temperature“ pomeni opremo, ki deluje kot vmesnik s končnim uporabnikom glede vrednosti in časovnega načrtovanja želene notranje temperature ter ustrezne podatke, kot je dejanska notranja in/ali zunanja temperatura, sporoča vmesniku grelnika, na primer centralni procesni enoti, s čimer prispeva k uravnavanju notranje temperature;
25. „sezonska energijska učinkovitost pri ogrevanju prostorov“ (η_s) pomeni razmerje v % med potrebo po ogrevanju prostorov v določeni sezoni ogrevanja, ki jo pokriva grelnik, in letno porabo energije, ki je potrebna za pokrivanje te potrebe;
26. „energijska učinkovitost pri ogrevanju vode“ (η_{wh}) pomeni razmerje v % med koristno energijo v pitni vodi ali sanitarni vodi, ki jo zagotavlja kombinirani grelnik, in energijo, ki je potrebna za njeno proizvodnjo;
27. „nazivna izhodna toplotna moč“ pomeni deklarirano izhodno toplotno moč grelnika v kW, kadar prostor in, če je ustrezno, vodo ogreva pri standardnih nazivnih pogojih; za toplotne črpalke za ogrevanje prostorov in kombinirane grelnike s toplotno črpalko se kot standardni nazivni pogoji za določanje nazivne izhodne toplotne moči upoštevajo referenčni pogoji zasnove, določeni v Uredbi Komisije (EU) št. 813/2013 ⁽¹⁾;
28. „standardni nazivni pogoji“ pomenijo delovne pogoje grelnikov v povprečnih podnebnih razmerah za določanje nazivne izhodne toplotne moči, sezone energijske učinkovitosti pri ogrevanju prostorov, energijske učinkovitosti pri segrevanju vode, nivoja zvokovne moči, emisij dušikovih oksidov (NO_x), emisij ogljikovega monoksida (CO), emisij organskih plinskih mešanic (OGC) in trdnih delcev;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 813/2013 z dne 2. avgusta 2013 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovo grelnikov prostorov in kombiniranih grelnikov (UL L 239, 6.9.2013, str. 136).

29. „povprečne podnebne razmere“ pomenijo temperaturne razmere, ki so značilne za mesto Strasbourg;
30. „sezonske emisije pri ogrevanju prostorov“ pomenijo:
- za kotle na trdno gorivo s samodejnim polnjenjem tehtano povprečje emisij pri nazivni izhodni toplotni moči in emisij pri 30 % nazivne izhodne toplotne moči, izraženo v mg/m^3 ,
 - za kotle na trdno gorivo z ročnim polnjenjem, ki lahko delujejo pri 50 % nazivne izhodne toplotne moči v neprekinjenem načinu, tehtano povprečje emisij pri nazivni izhodni toplotni moči in emisij pri 50 % nazivne izhodne toplotne moči, izraženo v mg/m^3 ,
 - za kotle na trdno gorivo z ročnim polnjenjem, ki ne morejo delovati pri 50 % ali manj nazivne izhodne toplotne moči v neprekinjenem načinu, emisije pri nazivni izhodni toplotni moči, izražene v mg/m^3 ,
 - za grelnike prostorov s soproizvodnjo na trdno gorivo emisije pri nazivni izhodni toplotni moči, izražene v mg/m^3 ;
31. „potencial globalnega segrevanja“ pomeni potencial globalnega segrevanja, kot je opredeljen v členu 2(4) Uredbe (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
32. „Nm³“ pomeni normalni kubični meter (pri 101,325 kPa in 273,15 K).

Člen 3

Merila za podelitev znaka EU za okolje za izdelek, ki spada v skupino izdelkov „vodni grelniki“, opredeljeno v členu 1 tega sklepa, ter povezane zahteve za ocenjevanje in preverjanje so določeni v Prilogi k temu sklepu.

Člen 4

Merila za skupino izdelkov „vodni grelniki“ ter povezane zahteve za ocenjevanje in preverjanje, določeni v Prilogi, veljajo štiri leta po datumu sprejetja tega sklepa.

Člen 5

Za upravne namene se skupini izdelkov „vodni grelniki“ dodeli kodna številka „045“.

Člen 6

1. Vloge za znak EU za okolje za toplotne črpalke, ki zagotavljajo toploto vodnemu sistemu centralnega ogrevanja in so zajete v skupino izdelkov „električne, plinske ali plinske absorpcijske toplotne črpalke“, oddane v dveh mesecih od datuma sprejetja tega sklepa, lahko temeljijo na merilih iz Odločbe Komisije 2007/742/ES ⁽²⁾ ali na merilih iz tega sklepa. Vloge se ocenijo v skladu z merili, na katerih temeljijo.
2. Licence za znak EU za okolje, podeljene toplotnim črpalkam, ki zagotavljajo toploto vodnemu sistemu centralnega ogrevanja v skladu z merili iz Odločbe 2007/742/ES, se lahko uporabljajo 12 mesecev od datuma sprejetja tega sklepa.

Člen 7

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 28. maja 2014

Za Komisijo
Janez POTOČNIK
Član Komisije

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o določenih fluoriranih toplogrednih plinih (UL L 161, 14.6.2006, str. 1).

⁽²⁾ Odločba Komisije 2007/742/ES z dne 9. novembra 2007 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka Skupnosti za okolje električnim, plinskim ali plinskim absorpcijskim toplotnim črpalkam (UL L 301, 20.11.2007, str. 14).

PRILOGA

MERILA ZA PODELITEV ZNAKA EU ZA OKOLJE TER ZAHTEVE ZA OCENJEVANJE

Merila za podelitev znaka EU za okolje vodnim grelnikom so opredeljena za vsakega izmed naslednjih vidikov:

1. minimalna energijska učinkovitost;
 - (a) minimalna sezonska energijska učinkovitost pri ogrevanju prostorov;
 - (b) minimalna energijska učinkovitost pri ogrevanju vode;
2. omejitve emisij toplogrednih plinov;
3. hladilno sredstvo in sekundarno hladilno sredstvo;
4. omejitve emisij dušikovih oksidov (NO_x);
5. omejitve emisij ogljikovega monoksida (CO);
6. omejitve emisij organskih plinskih mešanic (OGC);
7. omejitve emisij trdnih delcev (PM);
8. omejitve emisij hrupa;
9. nevarne snovi in zmesi;
10. snovi, navedene v skladu s členom 59(1) Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
11. plastični deli;
12. trajnostna zasnova izdelka;
13. navodila za vgradnjo in uporabo;
14. informacije na znaku EU za okolje.

Tabela 1 predstavlja uporabo različnih meril za vsako vrsto tehnologije generatorja toplote. V primeru kompleta grelnika prostorov, mora ta izpolnjevati vsa merila, ki se uporabljajo za vsako vrsto tehnologije generatorja toplote, iz katerih je sestavljen. Navedena merila, za katera obstaja posebna metodologija za complete grelnikov prostorov, se uporabljajo za grelnike prostorov kot celoto.

Pri vsakem merilu so navedene posebne zahteve za ocenjevanje in preverjanje.

Kadar mora vložnik predložiti izjave, dokumentacijo, analize, poročila o preskusih ali druga dokazila o izpolnjevanju meril, lahko ta izvirajo od vložnika ali njegovega dobavitelja ali obeh.

Kadar je mogoče, preskuse opravijo laboratoriji, ki izpolnjujejo splošne zahteve evropskega standarda EN ISO 17025 ali enakovrednega standarda.

Če ni določeno drugače, so preskusne metode za vsako merilo tiste, ki so navedene v ustreznih standardih, kot je prikazano v tabeli 2 in tabeli 3 (kot je ustrezno). Po potrebi se lahko poleg preskusnih metod, navedenih za vsako posamezno merilo, uporabijo tudi druge, če njihovo enakovrednost sprejme pristojni organ, ki ocenjuje vlogo. Metodologija za izračun sezonskih emisij pri ogrevanju prostorov je prikazana v tabeli 4.

Po potrebi lahko pristojni organi zahtevajo dokazno dokumentacijo in opravijo neodvisna preverjanja.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

Tabela 1

Uporaba različnih meril za vsako vrsto tehnologije generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote Merilo	Plinski grelniki s kotlom	Grelniki s kotlom na tekoče gorivo	Grelniki s kotlom na trdno gorivo	Električni grelniki s kotlom	Toplotne črpalke na gorivo	Električne toplotne črpalke	Grelniki prostorov s soproizv- odnjo
1(a) – minimalna sezonska ener- gijska učinkovitost pri ogre- vanju prostorov	x	x	x	x	x	x	x
1(b) – minimalna energijska učin- kovitost pri ogrevanju vode (samo za kombinirane grel- nike)	x	x		x	x	x	x
2 – omejitve emisij toplogrednih plinov	x	x	x	x	x	x	x
3 – hladilno sredstvo in sekun- darno hladilno sredstvo					x	x	
4 – omejitve emisij dušikovih oksidov (NO _x)	x	x	x		x		x
5 – omejitve emisij ogljikovega monoksida (CO)	x	x	x		x		x
6 – omejitve emisij organskih plin- skih mešanic (OGC)			x				
7 – omejitve emisij trdnih delcev (PM)		x	x				x
8 – omejitve emisij hrupa					x	x	x
9 – nevarne snovi in materiali	x	x	x	x	x	x	x
10 – snovi, navedene v skladu s členom 59(1) Uredbe (ES) št. 1907/2006	x	x	x	x	x	x	x
11 – plastični deli	x	x	x	x	x	x	x
12 – trajnostna zasnova izdelka	x	x	x	x	x	x	x
13 – navodila za vgradnjo in uporabo	x	x	x	x	x	x	x
14 – informacije na znaku EU za okolje	x	x	x	x	x	x	x

Tabela 2

Ustrezni standardi za preskusne metode

Številka	Naslov
Plinski grelniki s kotlom	
EN 676	Samodejni plinski ventilatorski gorilniki
EN 15502-1	Plinski kotli za gretje – 1.del: Splošne zahteve in preskusi
Grelniki s kotlom na tekoče gorivo	
EN 267	Ventilatorski gorilniki za tekoča goriva
EN 303-1	Kotli za gretje – 1.del: Kotli z ventilatorskimi gorilniki – Terminologija, splošne zahteve, preskušanje in označevanje
EN 303-2	Kotli za gretje – 2.del: Kotli z ventilatorskimi gorilniki – Posebne zahteve za kotle z razprševalnimi oljnimi gorilniki
EN 303-4	Kotli za gretje – 4.del: Kotli z ventilatorskimi gorilniki – Posebne zahteve za kotle z razprševalnimi oljnimi ventilatorskimi gorilniki z močjo do 70 kW in najvišjim delovnim tlakom 3 bare – Terminologija, posebne zahteve, preskušanje in označevanje
EN 304	Kotli za gretje – Preskušanje kotlov z razprševalnimi oljnimi gorilniki
Grelniki s kotlom na trdno gorivo	
EN 303-5	Kotli za gretje – 5.del: Kotli na trdna goriva z ročnim in samodejnim polnjenjem z imensko močjo do 500 kW – Terminologija, zahteve, preskušanje in označevanje
EN 14918	Trdna biogoriva – Metoda za ugotavljanje kalorične vrednosti
Električni grelniki s kotlom	
EN 60335-2-35	Gospodinjski in podobni električni aparati – Varnost – 2-35. del: Posebne zahteve za pretočne grelnike vode
Toplotne črpalke na gorivo	
Serijska EN 12309	Absorpcijske in adsorpcijske klimatske naprave in/ali toplotne črpalke s plinskim ogrevanjem z grelno močjo do vključno 70 kW
DIN 4702, 8. del	Kotli za centralno ogrevanje; določitev standardne učinkovitosti in standardnih emisij
Grelniki s toplotno črpalko na električno energijo	
Serijska EN 14511	Klimatske naprave, enote za tekočinsko hlajenje in toplotne črpalke z električnimi kompresorji za segrevanje in hlajenje prostora
EN 14825	Klimatske naprave, enote za tekočinsko hlajenje in toplotne črpalke z električnimi kompresorji za segrevanje in hlajenje prostora – Preskušanje in ocenitev ob delni obremenitvi ter izračun letnega učinka

Številka	Naslov
Grelniki prostorov s soproizvodnjo	
EN 50465	Plinske naprave – Naprave za ogrevanje s plinskimi gorivnimi celicami – Naprave za ogrevanje s plinskimi gorivnimi celicami z imensko močjo do vključno 70 kW ⁽¹⁾
ISO 3046-1	Batni motorji z notranjim zgorevanjem – Učinek – 1. del: Izjave o moči, porabi goriva in mazalnega olja ter preskusne metode – Dodatne zahteve za motorje za splošno uporabo
⁽¹⁾ Pričakuje se, da bo posodobljena različica standarda obsegala tudi grelnike prostorov s soproizvodnjo (glej osnutek prEN 50465:2011 Plinske naprave – Naprave za soproizvodnjo z imensko močjo do vključno 70 kW).	

Tabela 3

Dodatni ustrezni standardi za preskusne metode za emisije v zrak

Številka	Naslov
Emisije dušikovega oksida	
EN 14792	Emisije nepremičnih virov – Določanje masne koncentracije dušikovih oksidov (NO _x) – Referenčna metoda: kemiluminiscenca
Emisije ogljikovega monoksida	
EN 15058	Emisije nepremičnih virov – Določevanje masne koncentracije ogljikovega monoksida (CO) – Referenčna metoda: nedisperzivna infrardeča spektrometrija
Emisije organskih plinskih mešanic	
EN 12619	Emisije nepremičnih virov – Določevanje masnih koncentracij celotnega organskega ogljika v plinasti fazi – Kontinuirana metoda plamenske ionizacijske detekcije
Emisije suspendirane snovi	
EN 13284-1	Emisije nepremičnih virov – Določevanje majhnih masnih koncentracij prahu – 1. del: Ročna gravimetrijska metoda
Emisije hrupa	
EN ISO 3744	Akustika – Ugotavljanje ravni zvočnih moči virov hrupa z merjenjem zvočnega tlaka – Inženirska metoda v pretežno prostem polju nad odbojno ravnino (ISO 3744:2010)
EN ISO 3746	Akustika – Določanje ravni zvočnih moči in ravni zvočne energije virov hrupa z zvočnim tlakom – Informativna metoda z merilno ploskvijo, sklenjeno okrog vira hrupa nad odbojno ravnino (ISO 3746:2010)
EN 12102	Klimatske naprave, enote za tekočinsko hlajenje, toplotne črpalke in razvlaževalniki z električnimi kompresorji za ogrevanje ali hlajenje prostora – Merjenje hrupa v zraku – Določanje ravni zvočne moči

Tabela 4

Metodologija za izračun sezonskih emisij pri ogrevanju prostorov

Vrsta kotla na trdno gorivo	Formula
Kotli na trdno gorivo z ročnim polnjenjem, ki lahko delujejo pri 50 % nazivne izhodne toplotne moči v neprekinjenem načinu, in kotli na trdno gorivo s samodejnim polnjenjem	$E_s = 0,85 \times E_{s,p} + 0,15 \times E_{s,r}$

Vrsta kotla na trdno gorivo	Formula
Kotli na trdno gorivo z ročnim polnjenjem, ki ne morejo delovati pri 50 % ali manj nazivne izhodne toplotne moči v neprekinjenem načinu, in grelniki prostorov s soproizvodnjo na trdno gorivo	$E_s = E_{s,R}$

Pri čemer so:

E_s sezonske emisije pri ogrevanju prostorov;

$E_{s,p}$ emisije trdnih delcev, organskih plinskih mešanic, ogljikovega monoksida in dušikovih oksidov, izmerjene pri 30 % ali 50 % nazivne izhodne toplotne moči, kot je ustrezno;

$E_{s,r}$ emisije trdnih delcev, organskih plinskih mešanic, ogljikovega monoksida in dušikovih oksidov, izmerjene pri nazivni izhodni toplotni moči.

Merilo 1 – minimalna energijska učinkovitost

(a) – minimalna sezonska energijska učinkovitost pri ogrevanju prostorov

Sezonska energijska učinkovitost pri ogrevanju prostorov η_s vodnih grelnikov ne sme biti nižja od mejnih vrednosti v tabeli 5.

Tabela 5

Minimalne zahteve za sezonsko energijsko učinkovitost pri ogrevanju prostorov glede na vrsto tehnologije generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote	Minimalna sezonska energijska učinkovitost pri ogrevanju prostorov
Vsi grelniki razen grelnikov s kotlom na trdno biomaso	$\eta_s \geq 98 \%$
Grelniki s kotlom na trdno biomaso	$\eta_s \geq 79 \%$

(i) Sezonska energijska učinkovitost pri ogrevanju prostorov se izračuna v skladu s postopki, določenimi v Prilogi III k Uredbi (EU) št. 813/2013 in Prilogi VII k Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 811/2013 ⁽¹⁾, vključno s, kjer je to primerno, harmoniziranimi standardi, katerih sklicne številke so bile v ta namen objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, ali drugimi zanesljivimi, natančnimi in ponovljivimi metodami, ki upoštevajo splošno priznane najsodobnejše metode in izpolnjujejo pogoje ter tehnične parametre iz Priloge III k Uredbi (EU) št. 813/2013.

(ii) Za grelnike s kotlom na trdno gorivo se η_s izračuna v skladu s postopki iz točke (i), ob upoštevanju naslednjih dodatnih zahtev:

(a) izračun η_s temelji na zgornji kurilni vrednosti vlažnega goriva (kot je bilo prejeta) GCV_{ar} , ki vnaša popravek zaradi vsebnosti vlage v gorivu, toda vključuje energijsko vsebnost zaradi latentne toplotne energije, shranjene v vodiku, ki se s kisikom v procesu zgorevanja pretvori v vodo. Za oceno η_s se uporabijo načela iz standarda EN 303-5, za izračun η_s pa se namesto spodnje kurilne vrednosti vlažnega goriva (kot je bilo prejeta) NCV_{ar} uporabi GCV_{ar} ;

(b) za določitev kurilne vrednosti trdne biomase, se uporabijo načela iz standarda EN 14918;

(c) zgornja kurilna vrednost vlažnega goriva pri konstantni prostornini $GCV_{ar,V}$ se izračuna na naslednji način:

$$GCV_{ar,V} = GCV_{dry,V} \times (100 - m) / 100 \text{ [MJ/kg]}$$

pri čemer je:

m vsebnost vlage vlažnega goriva (v odstotkih glede na maso);

$GCV_{dry,V}$ zgornja kurilna vrednost suhega goriva (brez vlage) pri konstantni prostornini;

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 811/2013 z dne 18. februarja 2013 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede energijskega označevanja grelnikov prostorov, kombiniranih grelnikov, kompletov grelnika prostorov, naprave za uravnavanje temperature in sončne naprave ter kompletov kombiniranega grelnika, naprave za uravnavanje temperature in sončne naprave (UL L 239, 6.9.2013, str. 1).

- (d) zgornja kurilna vrednost suhega goriva pri konstantni prostornini $GCV_{dry,V}$ se izračuna na naslednji način:

$$GCV_{dry,V} = NCV_{dry,P} + 0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry}) \text{ [MJ/kg]}$$

pri čemer je:

$NCV_{dry,P}$ spodnja kurilna vrednost suhega goriva (vključno s pepelom) pri konstantnem tlaku;

H_{dry} vsebnost vodika suhega goriva (v odstotkih glede na maso);

O_{dry} vsebnost kisika suhega goriva (v odstotkih glede na maso);

N_{dry} vsebnost dušika suhega goriva (v odstotkih glede na maso);

- (e) spodnja kurilna vrednost suhega goriva pri konstantnem tlaku $NCV_{dry,P}$ se izračuna na naslednji način:

$$NCV_{dry,P} = NCV_{ar,P} \times 100 / (100 - m) + 2,443 \times m / (100 - m) \text{ [MJ/kg]}$$

pri čemer je:

$NCV_{ar,P}$ spodnja kurilna vrednost vlažnega goriva pri konstantnem tlaku;

- (f) treba je opozoriti, da se lahko s kombiniranjem formul pod (c), (d) in (e) $GCV_{ar,V}$ izračuna iz $NCV_{ar,P}$ na naslednji način:

$$GCV_{ar,V} = NCV_{ar,P} + [0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry})] \times (100 - m) / 100 + 0,02443 \times m \text{ [MJ/kg]}$$

Ocenjevanje in preverjanje:

Vložnik predloži izjavo o skladnosti izdelka s tem merilom in rezultate preskusov, opravljenih v skladu s preskusnim postopkom, navedenim v standardih EN (vključno s prehodnimi metodami, kjer je to ustrezno), ki veljajo za določeno vrsto izdelka (glej tabelo 2). Meritve in izračuni sezonske energijske učinkovitosti pri ogrevanju prostorov se opravijo z metodologijo za sezonsko energijsko učinkovitost kompletov pri ogrevanju prostorov in v skladu s postopki iz točke (i). Za grelnike s kotlom na trdno gorivo se sezonska energijska učinkovitost pri ogrevanju prostorov izračuna v skladu s točko (ii).

(b) – minimalna energijska učinkovitost pri ogrevanju vode

- (i) Energijska učinkovitost pri ogrevanju vode η_{wh} kombiniranih grelnikov ali kompletov grelnikov prostorov, ki vsebujejo enega ali več kombiniranih grelnikov, ni nižja od 65 %. To merilo se ne uporablja za grelnike s kotlom na trdno gorivo.
- (ii) Energijska učinkovitost pri ogrevanju vode se izračuna v skladu s postopki iz Priloge III k Uredbi (EU) št. 813/2013 in Priloge VII k Delegirani uredbi (EU) št. 811/2013.

Ocenjevanje in preverjanje:

Vložnik predloži izjavo o skladnosti izdelka s tem merilom in rezultate preskusov, opravljenih v skladu s preskusnim postopkom, navedenim v standardih EN (vključno s prehodnimi metodami, kjer je to ustrezno), ki veljajo za določeno vrsto izdelka (glej tabelo 2). Meritve in izračuni se opravijo z metodologijo za energijsko učinkovitost kompletov pri ogrevanju vode v skladu s postopki iz točke (ii).

Merilo 2 – omejitve emisij toplogrednih plinov

Emisije toplogrednih plinov vodnih grelnikov, izražene v gramih ekvivalenta CO_2 na kWh izhodne toplote, izračunane z uporabo formul za skupni ekvivalentni učinek segrevanja v tabeli 7, ne presegajo vrednosti v tabeli 6.

Tabela 6

Omejitve emisij toplogrednih plinov glede na tehnologijo generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote	Omejitve emisij toplogrednih plinov
Vsi grelniki, razen grelnikov s toplotno črpalko	200 g ekvivalenta CO_2 /kWh izhodne toplote
Grelniki s toplotno črpalko	150 g ekvivalenta CO_2 /kWh izhodne toplote

Emisije toplogrednih plinov se izračunajo z uporabo formul za skupni ekvivalentni učinek segrevanja v tabeli 7 (formula je odvisna od tehnologije generatorja toplote). Vsaka formula za skupni ekvivalentni učinek segrevanja je lahko sestavljena iz dveh delov, pri čemer je prvi v celoti odvisen od učinkovitosti grelnika (izražene v obliki sezone energetske učinkovitosti pri ogrevanju prostorov η_s) in vsebnosti ogljika v gorivu (izražene s parametrom β), drugi (uporablja se samo za grelnike s toplotno črpalko) pa je odvisen od emisij toplogrednih plinov zaradi uhajanja hladilnega sredstva. Emisije toplogrednih plinov zaradi uhajanja hladilnega sredstva so odvisne od potenciala globalnega segrevanja (GWP_{100}) hladilnega sredstva in uhajanja hladilnega sredstva v fazi uporabe (izražene kot letna stopnja uhajanja ER v odstotkih skupne mase hladilnega sredstva na leto) ter na koncu življenjskega cikla (izražene v odstotkih skupne mase hladilnega sredstva α).

Tabela 7

Formule za skupni ekvivalentni učinek segrevanja glede na tehnologijo generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote	Formule za skupni ekvivalentni učinek segrevanja (g ekvivalenta CO ₂ /kWh izhodne toplote)
Grelniki s kotlom	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s}$
Grelniki s toplotno črpalko	$\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_s} + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$
Grelniki prostorov s soproizvodnjo	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_{\text{thermal}}} - \frac{\eta \times \beta_{\text{elec}}}{\eta_{\text{thermal}}}$
Kompleti grelnikov prostorov	$(1 - S_{\text{HP}}) \times \frac{\beta_{\text{fuel}(1)}}{\eta_{s,B}} + S_{\text{HP}} \times \left(\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}(2)}}{\eta_{s,HP}} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_{s,HP}} \right) + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$

Glavni parametri v formulah za skupni ekvivalentni učinek segrevanja iz tabele 7 so opisani v tabeli 8.

Tabela 8

Glavni parametri za izračun formul za skupni ekvivalentni učinek segrevanja

Parameter	Opis parametra	Enote	Konstantna vrednost ali preskus, ki se opravi za določitev parametra
β_{elec}	Intenzivnost emisij toplogrednih plinov električne energije	[g ekvivalenta CO ₂ /kWh _{elek}]	384
β_{fuel}	Intenzivnost emisij toplogrednih plinov goriva za grelnik	[g ekvivalenta CO ₂ /kWh]	Glej Tabelo 9
η_s	Sezonska energetska učinkovitost pri ogrevanju prostorov	[-]	Vložnik opravi preskus in vrednost deklarira (merilo 1)
$\eta_{s,B}$	Sezonska energetska učinkovitost pri ogrevanju prostorov grelnika s kotlom pri povprečnih podnebnih razmerah	[-]	Vložnik opravi preskus in vrednost deklarira; to ustreza sezonski energetske učinkovitosti pri ogrevanju prostorov kompleta brez dodatne toplotne črpalke, kot je navedeno na podatkovnih listih kompletov

Parameter	Opis parametra	Enote	Konstantna vrednost ali preskus, ki se opravi za določitev parametra
$\eta_{s,HP}$	Sezonska energijska učinkovitost grelnika s toplotno črpalko pri ogrevanju prostorov pri povprečnih podnebnih razmerah	[-]	Vložnik opravi preskus in vrednost deklarira; to ustreza sezonski energijski učinkovitosti dodatne toplotne črpalke pri ogrevanju prostorov, kot je navedeno na podatkovnih listih kompletov
$\eta_{thermal}$	Toplotni izkoristek	[-]	Glej Tabelo 10
η_{el}	Električni izkoristek	[-]	Glej Tabelo 10
δ	Navidezna spremenljivka	[-]	= 0 v primeru grelnika s toplotno črpalko na električno energijo = 1 v primeru grelnika s toplotno črpalko na gorivo
GWP_{100}	Potencial globalnega segrevanja (učinek za obdobje 100 let)	[g ekvivalenta CO_2 /g hladilnega sredstva za obdobje 100 let]	Vrednost deklarira vložnik v skladu z merilom 3
m	Masa hladilnega sredstva	[g]	Vrednost deklarira vložnik
ER	Letna izguba hladilnega sredstva	[%/leto]	Za ER se uporabi vrednost 3,5 %/leto
n	Življenjska doba	[leto]	Za n se uporabi vrednost 15
α	Izguba hladilnega sredstva na koncu življenjske dobe (izguba pri odstranitvi)	[%]	Za α se uporabi vrednost 35 %
P	Obratovalna obremenitev	[kW]	Vrednost deklarira vložnik
h	Ure obratovanja pri polni obremenitvi	[h/leto]	2 000
s_{HP}	Delež izhodne toplote iz grelnika s toplotno črpalko v celotni izhodni toploti	[-]	= $(16 - T_{HP})/26$ pri čemer je T_{HP} temperatura (°C), pri kateri je učinkovitost (primarne) toplotne črpalke enaka učinkovitosti primarnega kotla; domneva se, da pod to temperaturo potrebo po toploti zadovoljuje kotel, nad to temperaturo pa še toplotna črpalka

Tabela 9 prikazuje, kako se oceni parameter β_{fuel} v formulah za skupni ekvivalentni učinek segrevanja v odvisnosti od goriva za grelnik. Če je kotel zasnovan za gorivo, ki ni navedeno v tabeli, se izbere najpodobnejše gorivo, in sicer glede na vir (fossilno ali biomasa) ter obliko (plinasto, tekoče ali trdno) uporabljenega goriva.

Tabela 9

Parameter β_{fuel} (intenzivnost emisij toplogrednih plinov) za izračun formul za skupni ekvivalentni učinek segrevanja

Gorivo za grelnik	Intenzivnost emisij toplogrednih plinov	Vrednost [g ekvivalenta CO ₂ /kWh]
Plinasta fosilna goriva	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{gas}}$	202
Tekoča fosilna goriva	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{oil}}$	292
Trdna fosilna goriva	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{coal}}$	392
Plinasta biomasa	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-gas}}$	98
Tekoča biomasa	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-oil}}$	149
Polena	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-log}}$	19
Lesni sekanci	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-chip}}$	16
Lesni peleti	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-pellet}}$	39
Mešanica fosilnih goriv in biomase	$\beta_{\text{fuel}} =$ tehtano povprečje, izpeljano iz vsote masnih deležev posameznih goriv, pomnoženih z njihovimi parametri emisij toplogrednih plinov	$\Sigma (\text{gorivo X \%} \times \beta_{\text{fuel X}}) + (\text{gorivo Y \%} \times \beta_{\text{fuel Y}}) + \dots (\text{gorivo N \%} \times \beta_{\text{fuel N}})$

Tabela 10 prikazuje, kako se ocenita parametra η_{thermal} in η_{el} v formuli za skupni ekvivalentni učinek segrevanja za grelnike prostorov s soproizvodnjo.

Tabela 10

Parametra η_{thermal} in η_{el} za izračun formule za skupni ekvivalentni učinek segrevanja za grelnike prostorov s soproizvodnjo

Parameter	Enačba
η_{thermal}	$\eta_{\text{thermal}} = \eta_s - 2,5 \times \eta_{\text{el}}$
η_{el}	Za grelnike prostorov s soproizvodnjo, ki niso opremljeni z dodatnimi grelniki $\eta_{\text{el}} = \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$
	Za grelnike prostorov s soproizvodnjo, ki so opremljeni z dodatnimi grelniki $\eta_{\text{el}} = 0,85 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}} + 0,15 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$

Pri čemer je:

η_s sezonska energijska učinkovitost pri ogrevanju prostorov, kot je opredeljena v Uredbi (EU) št. 813/2013;

η_{el} električni izkoristek, kot je opredeljen v Uredbi (EU) št. 813/2013;

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$ električni izkoristek pri nazivni izhodni toplotni moči grelnika prostorov s soproizvodnjo, kadar dodatni grelnik, kot je opredeljen v Uredbi (EU) št. 813/2013, ne deluje;

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$ električni izkoristek pri nazivni izhodni toplotni moči grelnika prostorov s soproizvodnjo, kadar dodatni grelnik, kot je opredeljen v Uredbi (EU) št. 813/2013, deluje.

Ocenjevanje in preverjanje:

Podpisan certifikat proizvajalca, s katerim je deklarirana skladnost s tem merilom, se skupaj z ustrezno dokumentacijo predloži pristojnemu organu, ki ocenjuje vlogo. Vložnik predloži izračunane emisije toplogrednih plinov na podlagi predlaganih formul za skupni ekvivalentni učinek segrevanja in podrobno navede vse parametre, ki so se uporabili za izračun emisij toplogrednih plinov.

Merilo 3 – hladilno sredstvo in sekundarno hladilno sredstvo**Hladilno sredstvo**

Potencial globalnega segrevanja za obdobje 100 let (GWP_{100}) hladilnega sredstva ne presega vrednosti 2 000. Vrednosti GWP_{100} ustrezajo vrednostim iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 842/2006. Viri sklicev na vrednosti GWP_{100} bi morali biti tisti, ki so opredeljeni v Prilogi I.1(7) k Uredbi Komisije (EU) št. 206/2012 ⁽¹⁾.

Sekundarno hladilno sredstvo

V primeru grelnikov prostorov, ki uporabljajo sekundarno hladilno sredstvo, zasnova teh grelnikov ne temelji na sekundarnem hladilnem sredstvu, slanici ali aditivih, razvrščenih kot okolju nevarne snovi ali snovi, nevarne za zdravje, v smislu Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in Direktive Sveta 67/548/EGS ⁽³⁾, navodila za vgradnjo pa jasno nakazujejo, da se snovi, razvrščene kot okolju nevarne snovi ali snovi, nevarne za zdravje, ne smejo uporabiti kot sekundarno hladilno sredstvo.

Ocenjevanje in preverjanje:**Hladilno sredstvo**

Imena uporabljenih hladilnih sredstev, uporabljenih v izdelku, se predložijo skupaj z vlogo ter njihovimi vrednostmi GWP_{100} , kot je opredeljeno v Uredbi (ES) št. 842/2006. Vrednosti GWP_{100} hladilnih sredstev se izračunajo v smislu stoletnega potenciala segrevanja enega kilograma plina glede na en kilogram CO_2 . Viri sklicev na vrednosti GWP_{100} bi morali biti tisti, ki so opredeljeni v Prilogi I.1(7) k Uredbi (EU) št. 206/2012.

Samo za sekundarna hladilna sredstva

Imena uporabljenih sekundarnih hladilnih sredstev je treba predložiti skupaj z vlogo.

Merilo 4 – omejitve emisij dušikovih oksidov (NO_x)

Vsebnost emisij dušikovih oksidov (NO_x) v izpušnih plinih ne presega mejnih vrednosti v tabeli 11 (ne veljajo za električne grelnike). Emisije NO_x se izmerijo kot vsota dušikovega monoksida in dušikovega dioksida ter pri naslednjih obratovalnih pogojih:

- za plinske grelnike in grelnike na tekoče gorivo pri standardnih nazivnih pogojih in nazivni izhodni toplotni moči,
- za grelnike na trdno gorivo kot sezonske emisije pri ogrevanju prostorov v skladu s tabelo 4.

Merska enota je izražena v mg/kWh GCV vhodne energije ali v mg/Nm³, kot je ustrezno.

Tabela 11

Omejitve emisij NO_x glede na tehnologijo generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote	Omejitev emisij NO_x
Plinski grelniki	z motorjem z notranjim zgorevanjem: 170 mg/kWh GCV vhodne energije z zunanjim zgorevanjem: 36 mg/kWh GCV vhodne energije
Grelniki na tekoče gorivo	z motorjem z notranjim zgorevanjem: 380 mg/kWh GCV vhodne energije z zunanjim zgorevanjem: 100 mg/kWh GCV vhodne energije
Grelniki s kotlom na trdno gorivo	150 mg/Nm ³ pri 10 % O_2

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 206/2012 z dne 6. marca 2012 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano klimatskih naprav in komfortnih ventilatorjev (UL L 72, 10.3.2012, str. 7).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL 196, 16.8.1967, str. 1).

Ocenjevanje in preverjanje:

Podpisan certifikat proizvajalca, s katerim je deklarirana skladnost s tem merilom, se skupaj z ustrezno dokumentacijo predloži pristojnemu organu, ki ocenjuje vlogo.

Emisije NO_x v izpušnem plinu se določijo kot standardni faktorji emisij v skladu s pripadajočimi standardi v tabeli 2 in tabeli 3 (kjer je ustrezno).

Merilo 5 – omejitve emisij ogljikovega monoksida (CO)

Vsebnost emisij ogljikovega monoksida (CO) v izpušnih plinih ne presega mejnih vrednosti iz tabele 12 (ne veljajo za električne grelnike). Emisije CO se izmerijo pri naslednjih obratovalnih pogojih:

- za plinske grelnike in grelnike na tekoče gorivo pri standardnih nazivnih pogojih in nazivni izhodni toplotni moči,
- za grelnike na trdno gorivo kot sezone emisije pri ogrevanju prostorov v skladu s tabelo 4.

Merska enota je izražena v mg/kWh GCV vhodne energije ali v mg/Nm³, kot je ustrezno.

Tabela 12

Omejitve emisij CO glede na tehnologijo generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote	Omejitev emisij CO
Plinski grelniki	z motorjem z notranjim zgorevanjem: 150 mg/Nm ³ pri 5 % O ₂ z zunanjim zgorevanjem: 25 mg/kWh GCV vhodne energije
Grelniki na tekoče gorivo	z motorjem z notranjim zgorevanjem: 200 mg/Nm ³ pri 5 % O ₂ z zunanjim zgorevanjem: 50 mg/kWh GCV vhodne energije
Grelniki na trdno gorivo	s samodejnim polnjenjem: 175 mg/Nm ³ pri 10 % O ₂ z ročnim polnjenjem: 250 mg/Nm ³ pri 10 % O ₂

Ocenjevanje in preverjanje:

Podpisan certifikat proizvajalca, s katerim je deklarirana skladnost s tem merilom, se skupaj z ustrezno dokumentacijo predloži pristojnemu organu, ki ocenjuje vlogo.

Emisije CO v izpušnem plinu se določijo kot standardni faktorji emisij v skladu s pripadajočimi standardi v tabeli 2 in tabeli 3 (kjer je ustrezno).

Merilo 6 – omejitve emisij organskih plinskih mešanic (OGC)

Organske plinske mešanice (OGC) v izpušnem plinu, poznane tudi kot vsebnost organsko vezanega ogljika, ne presegajo mejnih vrednosti iz tabele 13 (veljajo samo za grelnike s kotlom na trdno gorivo). Emisije OGC se izmerijo kot sezone emisije pri ogrevanju prostorov v skladu s tabelo 4. Merska enota je izražena v mg/Nm³.

Tabela 13

Omejitve emisij OGC glede na tehnologijo generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote	Omejitev emisij OGC
Grelniki s kotlom na trdno gorivo	7 mg/Nm ³ pri 10 % O ₂

Ocenjevanje in preverjanje:

Podpisan certifikat proizvajalca, s katerim je deklarirana skladnost s tem merilom, se skupaj z ustrezno dokumentacijo predloži pristojnemu organu, ki ocenjuje vlogo.

Emisije OGC v izpušnem plinu se določijo kot standardni faktorji emisij v skladu s pripadajočimi standardi v tabeli 2 in tabeli 3 (kjer je ustrezno).

Merilo 7 – omejitve emisij trdnih delcev (PM)

Vsebnost emisij trdnih delcev (PM) v izpušnih plinih ne presega mejnih vrednosti iz tabele 14. Emisije PM se izmerijo pri naslednjih obratovalnih pogojih:

- za grelnike na tekoče gorivo pri standardnih nazivnih pogojih in nazivni izhodni toplotni moči,
- za grelnike na trdno gorivo kot sezonske emisije pri ogrevanju prostorov v skladu s tabelo 4.

Merska enota je izražena v mg/Nm³.

Tabela 14

Omejitve emisij PM glede na tehnologijo generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote	Omejitev emisij PM
Grelniki na tekoče gorivo	z motorjem z notranjim zgorevanjem: 1 mg/Nm ³ pri 5 % O ₂ z zunanjim zgorevanjem: ni omejitev
Grelniki na trdno gorivo	20 mg/Nm ³ pri 10 % O ₂

Ocenjevanje in preverjanje:

Podpisan certifikat proizvajalca, s katerim je deklarirana skladnost s tem merilom, se skupaj z ustrezno dokumentacijo predloži pristojnemu organu, ki ocenjuje vlogo.

Emisije PM v izpušnem plinu se določijo kot standardni faktorji emisij v skladu s pripadajočimi standardi v tabeli 2 in tabeli 3 (kjer je ustrezno).

Merilo 8 – omejitve emisij hrupa

Emisije hrupa ne presegajo vrednosti iz tabele 15. Emisije hrupa se izmerijo pri standardnih nazivnih pogojih in nazivni izhodni toplotni moči. Merska enota je izražena v dB(A) ali dB(C), kot je ustrezno.

Tabela 15

Omejitve emisij hrupa glede na tehnologijo generatorja toplote

Tehnologija generatorja toplote	Meritev	Omejitev emisij hrupa
Grelniki s toplotno črpalko z zunanjim zgorevanjem in električne toplotne črpalke	Mejna vrednost A-vrednotenega nivoja zvokovne moči ($L_{wAd, lim}$)	$17 + 36 \times \log(P_N + 10)$ dB(A)
Grelniki s toplotno črpalko z motorjem z notranjim zgorevanjem	Mejna vrednost A-vrednotenega nivoja zvokovnega tlaka ($L_{pAd, lim}$)	$30 + 20 \times \log(0,4 \times P_N + 15)$ dB(A)
	Mejna vrednost C-vrednotenega nivoja zvokovnega tlaka ($L_{pCd, lim}$)	$L_{pAd, lim} + 20$ dB(C)
Grelniki prostorov s soproizvodnjo z motorjem z notranjim zgorevanjem	Mejna vrednost A-vrednotenega nivoja zvokovnega tlaka ($L_{pAd, lim}$)	$30 + 20 \times \log(P_E + 15)$ dB(A)
	Mejna vrednost C-vrednotenega nivoja zvokovnega tlaka ($L_{pCd, lim}$)	$L_{pAd, lim} + 20$ dB(C)

Opomba: P_N pomeni imensko (polna obremenitev) ali deklarirano izhodno toplotno moč; P_E pomeni električno izhodno moč.

Ocenjevanje in preverjanje:

Podpisan certifikat proizvajalca, s katerim je deklarirana skladnost s tem merilom, se skupaj z ustrezno dokumentacijo predloži pristojnemu organu, ki ocenjuje vlogo.

Preskusi se izvajajo v skladu z EN 12102 za grelnike s toplotno črpalko z zunanjim zgorevanjem in električne toplotne črpalke ter EN ISO 3744 ali EN ISO 3746 za toplotne črpalke in grelnike prostorov s soproizvodnjo z motorji z notranjim zgorevanjem. Poročilo o preskusu se predloži skupaj z vlogo.

Merilo 9 – nevarne snovi in zmesi

V skladu s členom 6(6) Uredbe (ES) št. 66/2010 izdelek ali njegovi deli ne smejo vsebovati snovi iz člena 57 Uredbe (ES) št. 1907/2006 niti snovi ali zmesi, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev v razrede ali kategorije nevarnosti, navedenih v tabeli 16, v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 ali Direktivo 67/548/EGS.

Tabela 16

Seznam stavkov o nevarnosti in opozorilnih stavkov

Stavek o nevarnosti ⁽¹⁾	Opozorilni stavek ⁽²⁾
H300 Smrtno pri zaužitju	R28
H301 Strupeno pri zaužitju	R25
H304 Pri zaužitju in vstopu v dihalne poti je lahko smrtno	R65
H310 Smrtno v stiku s kožo	R27
H311 Strupeno v stiku s kožo	R24
H330 Smrtno pri vdihavanju	R23/26
H331 Strupeno pri vdihavanju	R23
H340 Lahko povzroči genetske okvare	R46
H341 Sum povzročitve genetskih okvar	R68
H350 Lahko povzroči raka	R45
H350i Lahko povzroči raka pri vdihavanju	R49
H351 Sum povzročitve raka	R40
H360F Lahko škoduje plodnosti	R60
H360D Lahko škoduje nerojenemu otroku	R61
H360FD Lahko škoduje plodnosti. Lahko škoduje nerojenemu otroku.	R60/61/60-61
H360Fd Lahko škoduje plodnosti. Sum škodljivosti za nerojenega otroka.	R60/63
H360Df Lahko škoduje nerojenemu otroku. Sum škodljivosti za plodnost.	R61/62
H361f Sum škodljivosti za plodnost	R62
H361d Sum škodljivosti za nerojenega otroka	R63
H361fd Sum škodljivosti za plodnost. Sum škodljivosti za nerojenega otroka.	R62-63
H362 Lahko škoduje dojenim otrokom	R64

Stavek o nevarnosti ⁽¹⁾	Opozorilni stavek ⁽²⁾
H370 Škoduje organom	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Lahko škoduje organom	R68/20/21/22
H372 Škoduje organom pri dolgotrajni ali ponavljajoči se izpostavljenosti	R48/25/24/23
H373 Lahko škoduje organom pri dolgotrajni ali ponavljajoči se izpostavljenosti	R48/20/21/22
H400 Zelo strupeno za vodne organizme	R50/50-53
H410 Zelo strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R50-53
H411 Strupeno za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R51-53
H412 Škodljivo za vodne organizme, z dolgotrajnimi učinki	R52-53
H413 Lahko ima dolgotrajne škodljive učinke na vodne organizme	R53
EUH059 Nevarno za ozonski plašč	R59
EUH029 V stiku z vodo se sprošča strupen plin	R29
EUH031 V stiku s kislinami se sprošča strupen plin	R31
EUH032 V stiku s kislinami se sprošča zelo strupen plin	R32
EUH070 Strupeno ob stiku z očmi	R39-41
⁽¹⁾ Kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1272/2008.	
⁽²⁾ Kot je določeno v Direktivi 67/548/EGS.	

Uporaba snovi ali zmesi v končnem izdelku, ki se jim med obdelavo spremenijo lastnosti na način, da ugotovljena nevarnost ni več prisotna, je izvzeta iz zgoraj omenjenih zahtev.

Mejne koncentracije za snovi ali zmesi, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev v razrede ali kategorije nevarnosti iz tabele 16, in za snovi, ki izpolnjujejo merila iz člena 57(a), (b) ali (c) Uredbe (ES) št. 1907/2006, ne presegajo splošnih ali posebnih mejnih koncentracij, določenih v skladu s členom 10 Uredbe (ES) št. 1272/2008. Če so določene posebne mejne koncentracije, imajo prednost pred splošnimi.

Mejne koncentracije za snovi, ki izpolnjujejo merila iz člena 57(d), (e) ali (f) Uredbe (ES) št. 1907/2006, ne presegajo 0,1 % mase na maso.

Snovi ali zmesi v tabeli 17 so posebej izvzete iz prepovedi, določene v členu 6(6) Uredbe (ES) št. 66/2010.

Tabela 17

Odstopanja od prepovedi v členu 6(6) Uredbe (ES) št. 66/2010

Snovi, deli ali proizvodi za katere veljajo odstopanja	Odstopanja
Proizvodi z maso pod 25 g	Vsi stavki o nevarnosti in opozorilni stavki
Homogeni deli kompleksnih proizvodov z maso pod 25 g	Vsi stavki o nevarnosti in opozorilni stavki
Nikelj v nerjavnem jeklu	H351/372 in R40/48/23

Ocenjevanje in preverjanje:

Vložnik za vsak proizvod in/ali homogeni del kompleksnega proizvoda z maso nad 25 g predloži izjavo o skladnosti s tem merilom, skupaj s pripadajočo dokumentacijo, kot so izjave o skladnosti, ki jih podpišejo dobavitelji snovi, in izvodi ustreznih varnostnih listov v skladu s Prilogo II k Uredbi (ES) št. 1907/2006 za snovi ali zmesi. Mejne koncentracije za snovi in zmesi se v varnostnih listih določijo v skladu s členom 31 Uredbe (ES) št. 1907/2006.

Merilo 10 – snovi, navedene v skladu s členom 59(1) Uredbe (ES) št. 1907/2006

Za snovi, opredeljene kot snovi, ki lahko vzbujajo veliko zaskrbljenost in so vključene v seznam iz člena 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006, odstopanje od prepovedi iz člena 6(6) Uredbe (ES) št. 66/2010 ni možno, če koncentracija teh snovi v zmesih, proizvodu ali katerem koli homogenem delu kompleksnega proizvoda presega 0,1 % m/m. Če je koncentracija nižja od 0,1 % m/m, veljajo posebne mejne koncentracije, določene v skladu s členom 10 Uredbe (ES) št. 1272/2008.

Ocenjevanje in preverjanje:

Seznam snovi, ki so opredeljene kot snovi, ki zbujejo veliko skrb, in so vključene na seznam snovi, ki bodo morda vključene v postopek avtorizacije v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006, je na voljo na naslovu:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Sklic na seznam se navede na datum vloge.

Vložnik predloži izjavo o skladnosti s tem merilom, skupaj s pripadajočo dokumentacijo, kot so izjave o skladnosti, ki jih podpišejo dobavitelji snovi, in izvodi ustreznih varnostnih listov v skladu s Prilogo II k Uredbi (ES) št. 1907/2006 za snovi in zmesi. Mejne koncentracije za snovi in zmesi se v varnostnih listih določijo v skladu s členom 31 Uredbe (ES) št. 1907/2006.

Merilo 11 – plastični deli

Če se v proizvodnem procesu uporabi kakršen koli mehčalec, ta izpolnjuje zahteve glede nevarnih snovi iz meril 9 in 10.

Vsebnost klora v plastičnih delih proizvodov ali homogenih delih kompleksnih proizvodov z maso 25 g ali več ne presega 50 % mase.

Plastični deli z maso 50 g ali več so označeni v skladu z zahtevami iz evropskega standarda EN ISO 11469, da se zagotovi njihova reciklaža, predelava ali odstranitev na ustrezen način na koncu življenjske dobe.

Ocenjevanje in preverjanje:

Vložnik skupaj z dokumentacijo, kot so izjave o skladnosti, ki jo podpišejo dobavitelji snovi, in izvodi ustreznih varnostnih listov, predloži tudi izjavo o skladnosti s tem merilom. Vložnik predloži informacije o mehčalcih, uporabljenih v izdelku. Vložnik predloži informacije o najvišji vsebnosti klora v plastičnih delih. Prav tako se pristojnemu organu, ki ocenjuje vlogo, predložijo izjave o skladnosti, ki jo podpišejo dobavitelji plastičnih delov, ter izvodi ustreznih varnostnih listov o materialih in snoveh. Vložnik predloži informacije o namerno dodanih snoveh, ki se uporabljajo kot zaviralci gorenja.

Merilo 12 – trajnostna zasnova izdelka

Izdelek je zasnovan tako, da lahko njegove zamenljive sestavne dele preprosto zamenjajo serviserji. Informacije o tem, katere dele je mogoče zamenjati, so jasno navedene na informativnem listu, ki je priložen izdelku. Vložnik tudi zagotovi, da so originalni ali enakovredni rezervni deli na voljo najmanj deset let od dneva nakupa.

Popravilo ali zamenjava izdelka sta za vsaj pet let zajeta v garancijo.

Vložnik poskrbi, da na koncu življenjske dobe izdelek brezplačno prevzame in zagotovi njegovo ustrezno reciklažo ali predelavo materialov, medtem ko dele, ki jih ni možno reciklirati, odstrani na okolju sprejemljiv način. V informacijah o izdelku so zajete podrobnosti veljavnega sistema za vračanje.

Ocenjevanje in preverjanje:

Vložnik skupaj z ustrežno dokumentacijo, vključno z vzorcem ali vzorci informacijskih listov izdelka in garancijskimi pogoji, predloži tudi izjavo o skladnosti s tem merilom.

Merilo 13 – navodila za vgradnjo in uporabo

Izdelku so priložena ustrezna navodila za vgradnjo in uporabo, ki vsebujejo vse tehnične podrobnosti, potrebne za ustrezno priključitev, in nudijo nasvete za pravilno in okolju prijazno delovanje izdelka ter njegovo vzdrževanje. Navedena navodila vsebujejo naslednje informacije v tiskani (na embalaži ali v dokumentaciji, priloženi izdelku) ali elektronski obliki:

- (a) izjavo, da je bil izdelku podeljen znak EU za okolje, s kratko in natančno razlago, kaj to pomeni, poleg splošnih podatkov ob znaku EU za okolje;
- (b) splošne podatke o ustreznih merah grelnikov za različne značilnosti/velikosti stavb;
- (c) podatke o porabi energije grelnika;
- (d) ustrezna navodila za vgradnjo, vključno z:
 - (i) navodili, ki navajajo, da morajo grelnik vgraditi v celoti usposobljeni monterji;
 - (ii) morebitnimi posebnimi varnostnimi ukrepi, ki jih je treba upoštevati pri sestavljanju ali vgraditvi grelnika;
 - (iii) navodili, ki navajajo, da je po priključitvi treba ustrezno prilagoditi kontrolne nastavitve („krivuljo ogrevanja“) grelnika;
 - (iv) podrobnostmi, če je ustrezno, o vrednostih emisij v ozračje, ki jih morajo dosegati dimni plini med delovanjem, in o tem, kako je treba nastaviti grelnik, da jih bo dosegal. Navodila morajo zlasti navajati, da:
 - je treba grelnik prilagoditi s pomočjo merilnih naprav za merjenje CO, O₂ ali CO₂, NO_x, temperature in saj, da se zagotovi, da nobena od mejnih vrednosti iz meril 2, 4, 5, 6 in 7 ni prekoračena,
 - se za merilne naprave naredijo luknje na istih mestih, kot so bile narejene za laboratorijske preskuse,
 - se rezultati meritev shranijo na posebnem obrazcu ali diagramu, pri čemer en izvod obdrži končni uporabnik;
 - (v) navodili za tehnologijo z nizko temperaturo dimnih plinov, ki navajajo, da mora sistem biti opremljen s tehnologijo za zaviranje korozije;
 - (vi) navodili za kondenzacijske kotle, ki navajajo, da mora dimnik biti zaščiten pred kondenzatom z nizko pH vrednostjo;
 - (vii) informacijami o tem, koga lahko monter kontaktira za pomoč pri vgraditvi;
- (e) navodila o delovanju za serviserje;
- (f) navodila za uporabo, vključno z:
 - (i) napotitvami na pooblaščenca monterje in serviserje;
 - (ii) priporočili za ustrezno uporabo in vzdrževanje grelnika ter primerna goriva za uporabo in njihovo skladiščenje zaradi optimalnega zgorevanja ter časovnim načrtom za redno vzdrževanje;
 - (iii) nasveti, kako lahko gospodarna uporaba zmanjša grelnikov vpliv na okolje, zlasti informacijami o ustrezni uporabi izdelka za zmanjšanje porabe energije;
 - (iv) informacijami, če je ustrezno, o razumevanju merilnih rezultatov in njihovem izboljšanju;
 - (v) informacijami o tem, katere rezervne dele je možno zamenjati;
- (g) priporočila o primerni odstranitvi izdelka na koncu življenjske dobe.

Ocenjevanje in preverjanje:

Vložnik v okviru svoje vloge pristojnemu organu predloži izjavo o skladnosti izdelka s tem merilom in vzorec oz. vzorce navodil za uporabo ali povezavo do spletnega mesta proizvajalca, na katerem so te informacije.

Merilo 14 – informacije na znaku EU za okolje

Neobvezen del znaka s prostorom za besedilo vsebuje naslednje besedilo:

- izboljšana energijska učinkovitost,
- manjše emisije toplogrednih plinov,
- manjše emisije v zrak.

Navodila za uporabo neobvezne oznake s poljem za besedilo so na voljo v „Navodilih za uporabo logotipa znaka EU za okolje“ na spletni strani:

<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo %20guidelines.pdf>.

Ocenjevanje in preverjanje:

Vložnik predloži vzorec v tiskani obliki, ki vsebuje oznako, skupaj z izjavo o skladnosti s tem merilom.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL